

Giới thiệu Du Hành Ký

Vừa mới thi đậu vào đại học Lê Văn Đức đang hào hứng trở thành, chàng trai sinh viên đại học năm nhất khoa Hội Họa, đáng tiếc tai nạn áp xuống đầu cậu bởi bác sĩ chuẩn đoán mắc bệnh ung thư tại não.

Cứ tưởng con đường tương lai của cậu đã chấm hết thì cậu bất ngờ nhận được một hệ thống kỳ lạ đến từ một thế giới khác, và cuộc đời cậu thay đổi từ đây.

Liệu Lê Văn Đức có thành công giải mã một kế hoạch có từ thời Hồng Hoang, giờ đây đang tập trung trên người cậu?

Thần Chủ Bản Thể là ai, và tại sao người đó lại muốn cậu chết?

Hãy đón đọc trong tập tiếp theo của Du Hành Ký.....

Bạn, có muốn thay đổi không?

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Hệ Thống Kỳ Lạ

Lê Văn Đức, nam 20 tuổi, đánh giá: Không.

Xác định dung hợp?

Có/Không.

Người có muốn thay đổi không?

Rengggggg. ...

Đau đầu quá! Lê Văn Đức tự phàn nàn. Cậu ngồi dậy, khuôn mặt bơ phờ do ngủ không hẳn hoi của cậu ngáp ngáp mấy cái trước khi thân thể cậu nhẹ nhàng nằm cái “Rũnh” lại xuống giường. Tiếng mấy con chim tỏ tả mới sang sớm đã réo rắt bên ngoài cửa sổ, cùng hòa với tiếng chuông báo thức của chiếc điện thoại thành một bản hòa tấu hỗn loạn. Chai cốc sờ ky có sóng lại cũng phải gọi bằng cù, Đức tự nhủ.

“ĐỨC OI!!!!!!” Tiếng mẹ cậu vọng lên từ dưới nhà. Đức lồm bồm mấy câu kêu khổ, nhưng rồi vẫn cố ngồi dậy. Cậu tiến vào nhà vệ sinh, sau khi đánh răng rửa mặt, cậu nhìn vào trong gương. Nhìn lại cậu là một cậu trai tầm 18-19 tuổi, khuôn mặt có chút gầy gò, hàm răng có chút ngồng ra. Mái tóc lưa thưa và có phần bệnh tật rủ xuống, ẩn sau cặp kính to đùng dày cộp như đít chai là một đôi mắt to nhưng không có gì đặc sắc.

Đây chính là thảm trạng của cậu, Lê Văn Đức, sinh viên năm nhất của đại học Mỹ Thuật Hà Nội. Xấu trai, nhà nghèo, thêm phần tính cách hướng nội và kỳ quặc, điều này khiến cho cậu trong suốt bốn tháng nhập học đầu năm vừa rồi không hề được bất cứ bạn bè nào trong niên khóa kết bạn cả. Thực ra đối với Đức, việc này vốn đã là bình thường đến mức không thể bình thường hơn được nữa. Từ năm lớp một cho đến tận lớp mười hai, bạn bè của cậu đếm còn chẳng hết được một bàn tay. Sinh ra vốn thấp bé nhẹ cân, cho đến khuôn mặt nhìn gần hóa trâu nhìn lâu hóa chó của cậu khiến cho mọi người mới nhìn mặt cậu đã nảy sinh ý coi thường. Lại đến sự ngại ngùng và tự ti được đào tạo lâu ngày của cậu, cùng thành tích học tập bết bát khiến cho Đức trở thành học sinh của hội cá biệt. Đau khổ nỗi là, đến cái hội cá biệt cũng không muốn có sự chung đụng gì với cậu, điều đó đã cho thấy hoàn cảnh của Đức như nào.

Năm cậu 19 tuổi, vì bệnh cũ tái phát nên phải nghỉ học mất một năm, thành ra bây giờ cậu mới là sinh viên năm nhất. Có lẽ cũng nhờ ơn người mẹ khéo tay của mình, Đức được sinh ra với một đôi bàn tay khéo léo trời phú. Cậu đăng ký vào học tại đại học mỹ thuật thành phố với ý muốn trở thành một họa sĩ tài giỏi. Nhưng khả năng giao tiếp và sự tự ti của cậu vẫn luôn đeo bám cậu. Đặc biệt là, Lê Văn Đức có một người mà cậu thầm mến.

Cậu đã điều tra (thực ra là nghe lỏm được mấy tay mê gái cùng lớp nói chuyện phiếm, chứ làm gì có ai thêm mớ mồm với cậu?) được nàng là Vũ Thùy Trang, con gái của giáo sư Tuấn dạy bộ môn hội họa cổ Việt. Xinh đẹp, học giỏi và năng động, Vũ Thùy Trang là mẫu con gái mơ ước của tất cả những thằng con trai trong cái lớp 42 sinh viên này. So với con thiên nga cao quý Trang, Đức là một con giun sán. Chùng loài còn chẳng cùng đẳng cấp, nói chi là cơ hội tiếp cận nàng? Cô gái này nghe đồn đã là hoa có chủ. Cụ thể hơn là người yêu của một tay lớp khác bên khoa thiết kế mỹ thuật, đẹp trai, nhà giàu và tài hoa. Đức chỉ có thể thầm dõi theo người mà cậu yêu (đơn phương) như một thằng tự kỷ.

Ôi, tại sao lại xúc phạm người tự kỷ khi so sánh như vậy?

Đức thờ dài:

- Này, ông anh có thể ngừng dẫn chuyện cuộc đời tôi được không? Tôi cũng có thể nghe được đấy nhé.

Một giọng nói nam tính lúc này vang lên tiếp trong đầu Đức:

- Chủ nhân, cuộc đời cậu thật là thất bại mà....

Lê Văn Đức:

- Anyway, chủ nhân, tôi đã nói từ tối qua đến giờ rồi, mục đích của tôi ở đây là để biến cậu trở thành sinh vật quyền năng nhất trên thế gian này. Vậy mà từ lúc đó đến giờ cậu vẫn bơ tôi....; giọng nói đó phàn nàn với Đức.

Thật ra Đức đã sớm suy nghĩ về vấn đề này từ rất lâu rồi. Bạn thấy đấy, khi một người lúc nào cũng ở tầng đáy cận bã của mọi thứ như Đức, thì trí tưởng tượng và ảo tưởng sức mạnh thực ra rất phát triển. Khi cái thứ tự xưng là “hệ thống” này xuất hiện trong đầu cậu, thì cậu đã nghĩ đến vô số các giả thuyết rồi. Cậu đã đọc rất nhiều các thể loại truyện tàu, truyện hàn, truyện đủ nơi để suy nghĩ về việc này. Mặc dù bất ngờ và rất không tin tưởng, Đức vẫn có phần nào đó trong lòng muốn tin.

Vì, hệ thống này nói rằng, nó có thể chữa khỏi bệnh cho cậu.

Đức bị một khối u trong não từ lúc mới sinh. Cách đây hơn một năm, khối u này chợt trở thành ác tính và các tổ chức tế bào nguy hiểm được nó sinh ra đang chèn ép lên não bộ của cậu. Với khoa học của hiện nay và nhiều năm về trước thì vốn không đủ để cứu cậu rồi. Ba mẹ cậu mặc dù đã sớm chuẩn bị tinh thần từ lâu nhưng vẫn giấu cậu với hi vọng cậu có một cuộc đời hạnh phúc. Đức hiểu rằng, đôi khi con người nếu có quá nhiều sợ hãi và khủng hoảng, đặc biệt kèm theo sự hỗ trợ của một khối u trong não, thì rất có thể sẽ sinh ra ảo giác và hoang tưởng. Tuy nhiên, cậu nguyện tin vào cái hệ thống này.

Bởi nói cho cùng, cậu còn gì để mất?

“Hệ thống, báo cáo thông số của ta” Đức mặc niệm trong đầu. Cậu đang học theo một số quyển tiểu thuyết mà cậu biết.

- Đã hiểu.

Hệ thống nói.

Một bảng dữ liệu màu xanh có phần trong suốt hiện ra trước mặt Đức. Nó có hình khuôn mặt của cậu trong mục “Avatar”? và một loạt các thông số bên cạnh:

Họ và Tên: Lê Văn Đức

Nghề Nghiệp: Không

Lv: 0 (exp 0%)

Chủng tộc: Nhân loại

Đặc thù: Không

Kỹ năng: chưa mở ra

HP: 20/20, MP:10

Chỉ số cơ bản *10 là tối đa và 1 là tối thiểu của một người:

Thể Lực: 2 Trí Tuệ: 4

Sức Mạnh: 1 Ý Chí: 6

Nhanh Nhẹn: 3 Tinh Thần: 1

Trang Bị: không

Tình điểm: 0 điểm

“Ting” hệ thống chợt kêu lên trong đầu. Đúng vậy, không phải là tiếng chuông reo hay gì đó, mà là tiếng người dùng miệng kêu.

- Chúc mừng ký chủ đạt được thành tựu đầu tiên: Mở Bảng Thông Số, đạt được 3 Tinh Điểm, mở ra chức năng cửa hàng, mở ra chức năng thành tựu, mở ra hệ thống nhiệm vụ Chính/Phụ.

Đức tò mò nói:

- Hệ thống, chức năng cửa hàng và nhiệm vụ thì ta hiểu, còn chức năng thành tựu là gì?

Hệ thống máy móc trả lời:

- Mở chức năng thành tựu.

Kể đó, bảng thông số của hân biến mất, thay vào đó là một loạt những danh sách dài dằng dặc. Đức đưa tay lên kéo thử như dùng điện thoại, không ngờ danh sách cũng tự kéo theo. Thật hiện đại. Cậu bấm vào mục “Đã Hoàn Thành” thì chỉ thấy có mỗi thành tựu vừa rồi, ngoài ra cũng không có gì. Tại mục Tra Cứu có chia ra làm rất nhiều các ô, một số ô có màu sẫm hơn, biểu thị không thể bấm vào. Một số ô thậm chí chẳng còn có nhãn. Tại mục Tất Cả, đập vào mắt của Đức là các nhiệm vụ được sắp xếp theo thứ tự từ cao cấp đến thấp. Cao nhất hân loáng thoáng thấy mấy cái kiểu như “Sáng Tạo Vũ Trụ” hoặc “Chế Tạo Thần Thánh”, thậm chí bên trên còn có một số bị ẩn đi.

Lê Văn Đức:

- Đây hệ thống, mấy cái cấp độ này chia như thế nào?

- Thừa chủ nhân, có tất cả các cấp F, E, D, C, B, A, S, S+, SS, SSS và OP (Overpower?) để đánh giá. Bảng đánh giá này là do hệ thống đặt ra để dễ phán định, không có giá trị quy đổi ngoài đời thực. Trong đó cấp F là vớ vẩn nhất, thậm chí người bình thường cũng có thể đạt được. Ví dụ như cái thành tựu mở ra bảng chỉ số nhân vật vừa rồi chẳng hạn. Ngoài ra, đối với những thứ như vật phẩm, nhiệm vụ hay cấp độ quái, mỗi cấp còn chia ra làm bốn bậc sơ, trung, cao và viên mãn. Cứ mỗi bậc trừ bậc viên mãn là một cái ranh giới lớn ra thì cần 3 lv để vượt qua.

- Có vẻ rắc rối. Thôi được, hệ thống mở thử chức năng cửa hàng đi.

Đức vừa nghĩ, mọi thứ chợt tối sầm.

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Cửa Hàng của Avariche

Khi cậu mở mắt, cậu nhận ra bản thân đang đứng tại một con đường sầm uất, mặc dù cách ăn mặc và mọi thứ của những người qua đường hoàn toàn có gì đó giao thoa giữa thời trung cổ châu Âu và tương lai cực xa. Trước mặt cậu là một cái xe gỗ lớn do bốn con lợn kéo đang mở cửa sổ, với một người đang chống tay lên thành xe nhìn cậu một cách thú vị. Người này có một mái tóc vàng theo kiểu phương tây, đôi mắt đỏ và hình dáng trông khá giống một cậu nhóc cấp hai.

- Chào mừng đến với chức năng cửa hàng. Ta là Avariche, thương gia đầy uy tín của toàn thể vũ trụ.

Avariche phát tay, một cái bảng với vô số cái ô (trong số đó có rất nhiều cái đã bị ẩn) hiện ra trước mặt cậu. Hiện tại đang có năm ô sáng màu biểu thị có thể lựa chọn, lần lượt là Vật Phẩm, Kỹ Năng, Tu Luyện, Yêu Cầu và Rút Thăm. Đức tò mò bấm vào mục Vật Phẩm. Trong đó lại phân ra làm vô số thứ.

- Có vẻ hơi nhiều, xem cả ngày cũng không hết được.

Đức phàn nàn.

Avariche bật cười:

- Ha ha, không sao đâu. Khi ngài tiến vào nơi này, thời gian ở bên ngoài thế giới thực đã bị ngừng lại. Ngoài ra, nếu cần tìm kiếm thứ gì thì có thể yêu cầu với ta. Trên đời này thứ gì cửa hàng hệ thống cũng có bán, chỉ cần có đủ Tinh Điểm.

- Thật sự là thứ gì cũng có?

Đức tò mò hỏi. Đáp lại cậu là cái gập đầu khẳng định của hệ thống.

- Vậy cho tôi xem giá của... nó thần liên châu trong cổ tích Mị Châu Trọng Thủy xem nào?

Hỏi bừa, ai dè một vật phẩm hiện ra trước mặt Đức thật.

Nó Thần Liên Châu

Vật Phẩm Truyền Thuyết: Độc Nhất

Cấp S+

40% chí mạng

Kèm theo hiệu ứng: Liên Xạ

/// (Đẳng cấp của bạn chưa đủ để xem xét toàn bộ thuộc tính)

Giá: 26.000 Tinh Điểm *kèm theo một số yêu cầu phụ.

- Ấc, vậy ra là có thật.

Đức than thở. Avariche chợt ló ra từ dưới bàn một cái túi vải màu đỏ:

- Tớ nữa thì quên, đây là quà mừng tân thủ của ngài!

Đức:

Đức nhận lấy cái túi quà. Cậu đưa ta ra mở túi quà, chợt một ô chữ nhật nho nhỏ hiện ra đè trên tay cậu: Xác nhận mở ra? Có/Không.

Đức thầm hô Có, sau đó thì cái bảng biến mất. Bên trong túi quà lần lượt là năm thứ: Một cái chìa khóa bằng gỗ, thiết kế giống y hệt cái chìa khóa Việt Tiệp? Một nhúm tinh thạch màu đen với vô số những hạt bụi như những ngôi sao và tinh vân bên trong, thứ mà ngay lập tức tan biến và trở thành 30 Tinh điểm cho cậu. Một quyển sổ nhỏ nhỏ màu đen, trên có đề hai chữ “Giám Định”. Một cái vé gì đó màu trắng. Và cuối cùng là một viên thuốc màu hồng. Khi cầm quyển sổ trên tay, bên tai cậu vang lên giọng lạnh lạnh của hệ thống:

- Học tập kỹ năng “Giám Định”? Có/Không.

Đức lựa chọn Có. Tinh! Một luồng khí lạnh tràn ra từ trên quyển sổ, và nó tan biến theo luồng khí đó, di chuyển từ lòng bàn tay cậu đi dần ngược lên đầu cậu. Cậu cảm thấy có gì đó choáng váng, và đôi mắt chợt có phản nhìn rõ ràng hơn. Cậu liếc nhìn vào viên thuốc trên tay kia, và thử tìm cách sử dụng kỹ năng Giám Định này. Khi cậu tập trung nhìn vào viên thuốc, một loạt thông tin ngắn chợt xuất hiện trong trí nhớ cậu nhờ vào hiệu quả của kỹ năng Giám Định:

Thuốc Exp

F sơ cấp

Viên thuốc này được sử dụng để tăng lên một lượng exp cố định cho người dùng. Vô dụng với người trên lv 5.

Đức mở bảng kỹ năng ra, cậu nhận ra rằng kỹ năng Giám Định đã tăng một chút exp nhờ vào việc giám định viên thuốc:

Kỹ năng: Giám Định lv1 (E sơ cấp)

1 MP, không có cooldown.

Exp: 30%

Được sử dụng ngay tức thời để giám định một mục tiêu bất kỳ. Đối với mục tiêu có đẳng cấp D trở lên vô hiệu.

Đức định đưa viên thuốc vào miệng, chợt giọng nói của hệ thống vang lên bên tai:

- Chủ nhân, viên thuốc này chỉ có tác dụng với những ai đã có nghề nghiệp.

Đức gật đầu:

- Vậy tính sau đi.

Đút viên thuốc vào túi quần, cậu tập trung lên chiếc chìa khóa:

Khóa Vạn Năng

E sơ cấp

Chiếc chìa khóa này được thiết kế để có thể mở bất cứ ổ khóa F cấp nào. Có 3/3 lần dùng, sau lần dùng cuối cùng sẽ tự động tan biến.

*Chú thích của hệ thống: xin đừng đem chiếc chìa khóa này đi làm việc bậy bạ.

Khóa vạn năng có thể mở mọi ổ khóa F cấp! Không đến nỗi nào, Đức nghĩ. Cậu tiện tay đút chiếc chìa khóa vào trong túi quần, và cầm lên tấm vé màu trắng, Avariche chỉ chỉ vào tấm vé và nói:

- Đó là vé để rút thăm may mắn trong cửa hàng. Xin hãy đưa nó cho tôi khi ngài có nhu cầu rút thăm.

Đức đưa chiếc vé cho Avariche:

- Rút luôn đi xem nào. Chiếc vé này dùng để rút thăm cái gì?

- Đây là một chiếc vé rút thăm vật phẩm hư cấu. Nó cho phép người sử dụng rút ra một vật phẩm bất kỳ từ trong một thế giới hư cấu. Chú ý rằng tỷ lệ rút đồ vật được ảnh hưởng theo ký ức và kinh nghiệm của người rút cho nên ngài không cần lo sẽ rút ra thứ gì đó ngài chưa từng nghe qua.

Đức hào hứng nhìn Avariche rút ra một cái máy như kiểu máy quay xổ số, và sau đó đút chiếc vé vào cái máy đó. Nhưng viên bi đủ loại màu bên trong bắt đầu xoay đi xoay lại hỗn loạn. Sau khoảng mười hai mươi giây gì đó, một viên bi màu xanh lam rơi ra từ chiếc máy vào tay Avariche. Avariche cầm lấy viên bi, và dùng ngón tay nắn nhẹ một cái. “Pốc” viên bi vỡ làm đôi, để lộ bên trong là một mảnh giấy nhỏ được cuộn lại cẩn thận. Avariche đưa mảnh giấy cho Đức, bên trên có ghi “Kekkai Sensen, Dị năng của King of Despair”

- Dị năng của King of Despair trong Kekkai Sensen? Omg!

Đức hô lớn. Là một fan của anime Kekkai Sensen, cậu đã luôn rất hâm mộ sự cool ngầu của King of Despair trong phim. Khả năng triệu hồi lửa xanh, sử dụng ký tự ma thuật và niệm khổng của anh dưới hình dáng Black luôn là một mơ ước của Đức.

Mảnh giấy phát sáng và từ từ hóa thành một ống kim tiêm với dung dịch màu xanh lam. Đức ném cho nó một cái Giám Định (chủ yếu là để nâng cấp exp cho Giám Định luôn):

Dị năng của King of Despair “Niệm Hỏa” (tên do hệ thống đặt)

E sơ cấp

Đây là bản mô phỏng lại của năng lực đến từ King of Despair dưới hình dạng Black trong phim Kekkai Sensen. Nó ban cho người sử dụng lần lượt là hai dị năng nhỏ hơn sau đây:

1. Telekinesis (Niệm khổng): sử dụng sức mạnh tinh thần để khống chế đồ vật và các loại lực tương tác mà không dùng đến cơ thể.

2. Pyrokinesis (Hỏa Khổng): cho phép người dùng khiến một vật đã bị bản thân hoàn toàn khống chế bằng Niệm Khổng bốc cháy ra ngọn lửa xanh của Cõi Khác, thiêu đốt linh hồn và vật chất.

*Chú ý: mỗi người chỉ có thể có dị năng một lần. Đạt được Dị Năng của King of Despair sẽ khiến cho chủ nhân không thể có được dị năng khác.

- Sử dụng như nào?

Đức quay ra hỏi Avariche. Hắn ta cầm lấy cái kim tiêm của cậu, và nhẹ nhàng cắm vào cánh tay Đức một cách tùy tiện. Đức giật mình nhưng tốc độ phản ứng của cậu quá chậm, và thứ chất lỏng màu xanh đã phát sáng của ống tiêm đã chui vào trong tay cậu.

- Này!

Avariche nhìn Đức, hắn ta gật đầu:

- Có thể sẽ hơi đau...

Đức chưa kịp đáp lời thì một cơn đau mãnh liệt chợt dâng trào từ cánh tay cậu. Ôm lấy cánh tay của mình, Đức run rẩy ngã xuống đất. Nếu vạch ống tay áo lên có thể thấy những mạch máu đã bắt đầu phát ra ánh sáng xanh lè, và khẽ đập như thể chúng là sinh vật sống. Con đau thốc lên não khiến cho Đức choáng váng. “Àm” một tiếng nổ vọng bên trong đầu, và cậu cảm thấy ý thức trở nên tỉnh táo một cách kỳ lạ trước khi ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Dị Năng của King of Despair

Khi Đức tỉnh lại, cậu vẫn đang nằm chổng chơ bên cửa hàng hệ thống. Avariche đang nhìn xuống cậu một cách thích thú:

- Chúc mừng ngài đạt được cường hóa dị năng đến từ hệ thống!

Đức cau mày ngồi dậy. Cảm giác của cậu đã có gì đó tinh tế hơn bình thường. Cậu nhìn vào một hòn sỏi bên đường, và cậu có thể cảm giác được tinh thần của bản thân đang kéo dài đến vị trí của hòn đá. “Năm” lấy hòn đá bằng cách này, cậu thử nâng nó lên. Hòn đá hơi xê dịch vị trí một chút, nhưng rồi lặng lẽ nằm yên. “Whattttt” Đức thầm kêu gào. Cậu quay ra hỏi Avariche:

- Tại sao lại yếu vậy?

Avariche lắc đầu nhìn hắn:

- Dĩ năng, cũng như những gì được đưa ra bởi hệ thống đều tùy thuộc vào sự luyện tập và sử dụng của ngài. Ngoài ra chỉ số tinh thần cũng là một nhân tố quyết định cực kỳ quan trọng đến khả năng của ngài.

- Ra là vậy. Cũng đúng, tự nhiên mà có siêu năng lực cao cấp thì ta cũng chẳng còn gì là cố gắng nữa rồi.

Đức tiện tay đóng lại chế độ cửa hàng. Cảnh vật nhanh chóng quay lại căn phòng tắm của cậu, như chưa từng có gì xảy ra. Cậu giơ tay, lòng bàn tay hướng về phía chiếc bàn chải đánh răng trên kệ. Đức nhận ra rằng khi sử dụng niệm không, nếu sử dụng bộ phận cơ thể như tay sẽ giúp khả năng tập trung nhanh hơn. Chiếc bàn chải bay vọt lên không trung, lơ lửng trước mặt cậu.

Hoàn hảo. Trọng lượng của chiếc bàn chải có phần nhẹ hơn hòn đá lúc trước rất nhiều, cho nên không chế vẫn là dễ dàng. Liếc mắt “nhìn” vào lượng MP bên trong đầu, Đức nhận ra MP của cậu sau 1 phút không chế chiếc bàn chải giảm mất 1 đơn vị mana.

“Ting” âm thanh của hệ thống vang lên bên tai Đức khiến cậu dừng lại.

- Chủ nhân, xuất hiện nhiệm vụ Chính Tuyến có tên “Vượt Qua Vận Mệnh”. Nội dung nhiệm vụ: Tìm kiếm phương pháp chữa lành khối u ác tính đang bên trong não bộ của chủ nhân. Phần thưởng: 100 Tinh Điểm, 200 EXP, một vé rút thăm phó bản cấp F.

- Chủ nhân, xuất hiện nhiệm vụ Chính Tuyến có tên “Trái Tim Công Chúa”. Nội dung nhiệm vụ: Tán được crush trong lòng chủ nhân. Phần thưởng: 100 Tinh Điểm, 200 EXP, bí mật.

Đức suy ngẫm một lát, rồi mở miệng hỏi hệ thống:

- Có loại thuốc nào chữa được bệnh của ta không? Không cần mở giao diện cửa hàng, chỉ cần tư vấn là được.

Hệ thống nhanh chóng trả lời lại:

- Có tất cả 16758 cách để chữa bệnh cho chủ nhân. Xét theo số lượng Tinh Điểm, Cấp Độ và Quyền Hạn, còn lại ba cách với tình cảnh hiện nay. (33 Tinh Điểm).

Cách thứ nhất, đó là mua lấy huyết thống của Huyết Tộc/Quý Tộc/Lang Nhân cấp F viên mãn với giá 30 Tinh Điểm (đây là huyết thống duy nhất cung cấp tại cấp F)

Cách thứ hai, đó là mua lấy thuốc trị bách bệnh cấp F viên mãn, chỉ có tác dụng với bệnh phạm nhân, giá 20 Tinh Điểm

Cách thứ ba, đó là mua kĩ năng Chữa Trị với giá 3 Tinh Điểm và sử dụng nó liên tục cho đến cấp E viên mãn, sau đó sử dụng lên đầu chủ nhân.

Đức nghe được như vậy thì cau mày. Cách một có phần hơi thái quá, cậu vẫn còn chưa biết nhiều về huyết thống. Cách hai thì nhìn đơn giản nhưng có phần hơi lỗ vốn. Cách ba thì quá sức và lâu dài, cậu còn chẳng biết liệu có sống được đến lúc đó không.

- Hệ thống, giới thiệu về huyết thống Quý tộc, Lang nhân và Huyết tộc xem nào?

- Huyết thống Huyết tộc, hay còn gọi là ma cà rồng (Vampire). Người có được nó sẽ có khả năng bất tử, sức khỏe tốc độ giác quan và hồi phục tăng cường. Chịu ảnh hưởng mãnh liệt từ bạc, nước thánh, vật dụng tôn giáo thần thánh, ánh sáng ban ngày và tỏi (cùng rất nhiều thứ khác) do đây là cấp thấp.

Huyết thống Lang nhân, hay còn gọi là người sói (Werewolf). Người có được nó sẽ có khả năng bất tử, sức khỏe tốc độ giác quan và hồi phục tăng cường. Bị hóa sói khi trăng tròn đến, không thể kiểm soát. Chịu ảnh hưởng mãnh liệt từ bạc, nước thánh, vật dụng tôn giáo thần thánh, cây phụ tử (cùng rất nhiều thứ khác) do đây là cấp thấp.

Huyết thống Quý tộc ban cho người đó khả năng tăng cường sức mạnh, cơ thể khó giết, quét hình tinh thần lực, đọc cảm xúc đơn giản và hồi phục tăng cường. Dễ bị ảnh hưởng bởi con quỷ bên trong bản thân (do đây là hàng cấp thấp nên chủ nhân phải quay xổ số xác định con quỷ đó thay vì tự chọn). Điểm yếu là vật dụng tôn giáo thần thánh, muối, sắt nguyên chất, bạc, thánh địa, và nghi lễ trừ tà của tôn giáo nói chung.

Đức thầm suy tính. Trong ba loại huyết thống trên, quý tộc rõ ràng là phù hợp với cậu nhất. Huyết tộc và Lang nhân có vẻ rất mạnh, tuy nhiên phù hợp với Đức nhất vẫn là quý tộc. Lí do đơn giản nhất là, đối với cậu thì việc sở hữu hệ thống này chỉ để giải trí và lợi dụng, cũng không cần thiết chỉ nhìn vào khả năng chiến đấu như đang chơi game. Nói cho cùng, chuyện gì có thể xảy ra chứ?

- Hệ thống, lấy một phần huyết thống Quý tộc cấp F viên mãn, và mua kĩ năng Chữa Trị cấp F sơ cấp.

Không gian lại nhanh chóng tối đen. Đức nhìn thấy Avariche lại xuất hiện, và trước khi cậu kịp phản ứng, cảm một ống tiêm chứa dung dịch gì đó màu đen vào tay. Lần này Đức chuẩn bị rất kỹ cho con đau ủa tới, nhưng chờ đợi mãi vẫn chưa thấy gì xảy ra. Bất chợt, một cảm giác say sưa như thể bị say xe xuất hiện.

“Oe” Đức cúi gục xuống nôn khan nhưng không ra thứ gì cả. Cậu co giật dữ dội, đi kèm với đó là cảm giác như thể trời đất đang chao đảo. Một lát sau

khi cảm giác chao đảo đã hết thì những con ngựa kéo đến, đặc biệt chúng xuất hiện cả bên trong đầu khiến cậu gào thét vì bức bối. Cứ nghĩ đến việc đưa tay lên cào rách cả da mà vẫn không có cảm giác chạm được đến con ngựa tận sâu bên trong thì hiểu.

Sau khoảng hơn 15 phút quần quai, Đức cả người mồ hôi đầm đìa cuối cùng cũng thấy đỡ hơn. Avariche rút ra một quyển sổ màu đen đưa cho cậu. Không thèm đứng dậy, Đức ném cho quyển sổ đó một cái Giám Định. Là quyển sổ dạy Chữa Trị. Đức ngay lập tức lựa chọn học tập, và tự sử dụng kỹ năng đó lên bản thân. Kể cũng lạ, các kỹ năng học được từ hệ thống tự động khắc sâu vào não người dùng khiến cho người đó ngay lập tức hiểu thấu.

“Ting”

- Sức Mạnh tăng thêm 3 điểm, Thể Lực tăng 5 điểm, Tinh Thần tăng 10 điểm. HP tối đa trở thành 80/80, MP tối đa tăng thêm 100 điểm. Đạt được kỹ năng: Quét Hình cấp E sơ cấp lv1, Cảm Thấu cấp F trung cấp lv1. Đạt được đặc thù của Quý Tộc.

- Kỹ năng Giám Định thăng cấp lên lv2.

Chữa Trị, là một kỹ năng sử dụng tinh thần lực kích thích đẩy nhanh tiến độ phục hồi cho tế bào. Sử dụng Chữa Trị không làm Đức khá hơn tí nào, chủ yếu vì có lẽ không thực sự có tổn thương thực chất nào. Cậu nhanh chóng ngồi dậy làm quen với sức mạnh mới. Đức ngạc nhiên nhận ra cơ thể cậu đã chột khỏe mạnh hẳn. Đầu óc cậu cũng có phần sáng láng hơn, đặc biệt là khi chỉ số tinh thần lực của cậu đã cao hơn mức người thường. Liếc mắt về phía một hòn đá nhỏ bên đường, “vèo” hòn đá đó bay vút đi với tốc độ cao trước khi rớt xuống đất.

Cùng lúc đó, âm thanh của hệ thống lại tiếp tục vang lên:

- Ting! Chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến “Vượt Qua Vận Mệnh.” Chúc mừng chủ nhân đã thành công chữa được căn bệnh hiểm nghèo. Nhận 100 Tinh Điểm, 200 EXP cùng một vé rút thăm phó bản.

- Chúc mừng chủ nhân đã đủ lv lên lv1! Vì yêu cầu đặc thù để lên lv là phải có ít nhất một chức nghiệp, đưa ra lời mời với chủ nhân cho phép ngai tiến vào Phó Bản Chính Tuyến “Endless Night” để tiến hành thử thách. Có/Không? *Thất bại tiến vào phó bản này sẽ bị trừng phạt bằng cách cưỡng chế xóa bỏ sự tồn tại của chủ nhân.

*Đức giật mình kêu lên:

- Cái gì cơ! “Cưỡng chế xóa bỏ” là sao?

- Thừa chủ nhân, hệ thống được tạo ra với trách nhiệm dẫn dắt chủ nhân trở thành tồn tại vượt qua hết thảy mọi thứ. Nhằm khuyến khích chủ nhân, một số biện pháp cực đoan là không thể tránh khỏi.

Đức im lặng. Cậu không biết phải nói gì nữa. Cậu thờ dãi nói với hệ thống:

- Tiến vào phó bản có nguy hiểm gì không?

- Thừa chủ nhân, phó bản là không gian dị giới do hệ thống tạo ra, khi chết ở bên trong sẽ không có nguy hiểm gì. Tuy nhiên sẽ có trừng phạt đối với chủ nhân. Ngoài ra, thời gian bên trong phó bản là không thay đổi đối với thế giới bên ngoài. Chủ nhân có muốn tiến vào luôn hay không? Mọi exp chủ nhân đạt được trước khi thông qua phó bản thăng cấp sẽ không có tác dụng.

Đức suy nghĩ một lát. Ok, giống như đi chơi game thôi, không có gì to tát cả.

- Tiến vào phó bản.

Ánh sáng tắt dần. Đức loáng thoáng nghe được Avariche nói nhỏ với cậu:

- Hãy nắm lấy bí quyết của dị năng của ngài, thì ngài mới có thể sống sót. Chúc may...

Mọi thứ tối sầm.*

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Thế Giới Phó Bản Endless

Đức mở mắt ra. Cậu phát hiện bản thân cậu đang đứng trên một ngọn đồi lớn với đồng cỏ trải dài, vô số những con vật kỳ lạ giống cừu với bộ lông trắng phau và ba đôi chân đang nhón như gặm cỏ. Một cơn gió nhẹ thoảng qua, mang theo một thứ bụi phát sáng màu vàng trong không khí. Cậu tránh xa những làn bụi mờ đó, trông chúng có gì đó không được tự nhiên lắm.

- Ting! Khởi động hệ thống nhiệm vụ phó bản:

Nhiệm vụ chính tuyển 1: sống sót 1 tiếng đồng hồ cuộc tấn công của người Kapaku.

Nhiệm vụ phụ tuyển 1: Tiêu diệt 1 con Golem Kapaku

Nhiệm vụ phụ tuyển 2: Cứu sống Lalin của vương quốc Vaulters.

Endless Legend. Đức nhớ lại tựa game 4X mà cậu đã từng cày say mê một thời này. Thực ra cậu thích game Endless Space I và II hơn. Sau khi phát hiện ra Endless Legend là một game 4X khác lấy bối cảnh quá khứ trong cùng một vũ trụ với Endless Space thì Đức đã quyết định chơi nó.

Trò chơi này lấy bối cảnh tại hành tinh Auriga, một hành tinh yên bình và đẹp đẽ. Một ngày nọ có một chủng tộc xuyên vũ trụ có tên là Endless đã đặt chân đến hành tinh này. Đức không nhớ rõ mọi thứ lắm, tuy nhiên loài Endless có một thứ công nghệ được gọi là Dust. Chúng giống như nanobot vậy, có vô số các loại năng lực. Ví dụ như loài Broken Lords trong Endless Legend thực chất là một dạng ma cà rồng có thể sống bất tử do sự xâm nhiễm với Dust. Đức sử dụng Giám Định lên đám bụi màu vàng đang bay lơ lửng trong không khí:

Dust: nanobot được tạo ra bởi loài Endless từ thời kỳ đỉnh cao trước khi xảy ra cuộc nội chiến. Ban đầu chỉ là những cỗ máy nhỏ nhỏ được thiết kế để thay đổi hệ thống sinh học của nhánh thủy sinh loài Endless, chúng đã đạt được khả năng tạo thành mạng lưới nanobot cỡ lớn, thậm chí là tạo ra siêu cấp AI (Artificial Intelligent- Trí tuệ nhân tạo). Loài Endless đã lợi dụng chúng để làm những việc mà chỉ có thần thánh mới có thể. Rất tiếc là hiện nay trên Auriga nói riêng và vũ trụ nói chung thì hiểu biết về Dust từ người Endless đã không còn, nhưng Dust vẫn là một trong những thứ siêu quý giá.

Đức nhớ những thứ mà Dust có thể làm được. Kết hợp với kiến thức của 10.000 năm sau do cậu đã chơi qua Endless Space, cậu khá chắc những điều kỳ tích của Dust. Hành tinh Auriga có hệ thống thời tiết cực kỳ thất thường, với mùa đông và mùa hè có thể đổi chỗ cho nhau chỉ trong tích tắc. Tất cả là do số Dust trong quá trình nghiên cứu của người Endless đã tự phát tán và nhân bản sau khi người Endless biến mất. Chúng thay đổi toàn thể thế giới và thậm chí là tạo ra các chủng loài mới.

- Hệ thống đồ vật mà ta lấy được trong phó bản có thể mang ra ngoài không?-Đức suy nghĩ rồi hỏi.

- Có thể thừa chủ nhân. Nhân tiện, một tiếng đồng hồ bắt đầu được tính. Chúc may mắn.

Hệ thống nhẹ nhàng trả lời. Mặt đất bắt chợt rung động dữ dội. Đức nhìn về phía xa xa. Cậu nhìn thấy một loạt sinh vật hình người với làn da đen xám bóng lưỡng, bộ ngực để trần lộ ra một loạt những khe hở, bên trong là ánh lửa nóng bỏng tỏa ra hơi nóng rừng rực. Cái đầu của chúng trông giống một cái đầu lâu chỉ còn lớp da dính lên, và có thể thấy mạch lửa chạy bên trong. Đôi mắt của chúng có gì đó vô cảm, và chứa đầy ánh lửa nóng đỏ. Chúng cầm những cây gậy, giáo hay gươm làm từ một loại thủy tinh màu đỏ. Cả đám đang túm tụm quanh một trụ thủy tinh không lồ, với vô số Dust thỉnh thoảng lại trào ra do rò rỉ. Trụ thủy tinh này liên tục phát ra những tiếng động âm âm như thể nó đang liên tục cho nổ pháo dưới lòng đất, đồng thời khiến cho mặt đất rung nhẹ. Một cái Giám Định được ném vào hai đối tượng: đám người lạ và trụ thủy tinh:

Golem (sinh vật cơ giới sinh học): sản phẩm của loài Kepaku đến từ thế giới khác, chúng là sinh vật cơ giới của dung nham và tro tàn. Loài Golem trên hành tinh mẹ của loài Kepaku được thiết kế như người hầu và nô lệ cho loài Kepaku. Bởi vậy nên Golem, giống người Kepaku, không hề sợ dung nham và môi trường núi lửa. HP: 200/200

Volcanomachine (Thiết bị khống chế môi trường: Terraforming): vũ khí/công cụ khổng lồ do người Kepaku chế tạo dựa trên công nghệ của loài Endless. Chúng có khả năng biến hầu hết mọi địa hình trong bán kính 20km trở thành một khu vực phủ đầy dung nham với trung tâm là một ngọn núi lửa không lồ chỉ trong vòng khoảng 1 giờ đồng hồ nhằm tạo ra một môi trường sống tốt nhất cho loài Kepaku. HP: 500/500

1 giờ đồng hồ. Đức thầm tính toán. Cậu không thể nào chạy thoát được trong vòng 1 giờ đồng hồ. Khi đó thì cái thiết bị chết tiệt đó sẽ biến tất cả thành biển dung nham và nuốt chửng cậu. Phải liều! Đức âm thầm quyết định. Cậu cúi xuống, lợi dụng đám cỏ xanh tốt để che mắt rồi từ từ tiến về phía đám Golem.

Khoảng 100 mét là đến chỗ tên Golem đầu tiên, Đức dừng lại. Cậu muốn kiểm tra lại mọi chỉ số để chắc chắn hơn:

Họ và Tên: Trần Văn Đức

Nghề Nghiệp: Không

Lv: 0 (exp 99%)

Chủng tộc: Quỷ tộc (F cấp Viên Mãn)

Đặc thù:

Điểm Yếu Chủng Tộc: Là một con quỷ cấp thấp, bạn dị ứng với sắt tinh khiết, bạc, muối và biểu tượng tôn giáo thần thánh (ví dụ như chữ Vạn của Phật giáo, kiếm gỗ đào của Đạo giáo, vân vân).

Thiên Hướng Ma Quỷ: bên trong bạn là dòng máu của một con quỷ chưa rõ tên. Hành vi và thái độ của bạn bị ảnh hưởng lớn bởi con quỷ này.

Dị năng:

1.Telekinesis (Niệm không): sử dụng sức mạnh tinh thần để khống chế đồ vật và các loại lực tương tác mà không dùng đến cơ thể.

2. Pyrokinesis (Hỏa Khống): cho phép người dùng khiến một vật đã bị bản thân hoàn toàn khống chế bằng Niệm Khống bốc cháy ra ngọn lửa xanh của Cõi Khác, thiêu đốt linh hồn và vật chất.

*chú ý: mức độ tiêu tốn tinh thần lực tùy thuộc vào cách bạn sử dụng dị năng.

Kĩ năng:

Cảm Thấu cấp F sơ cấp (lv1): 3 mana/giây: đột nhập vào tầng ngoài tiềm thức của một sinh vật có trí tuệ, cảm giác được cảm xúc đơn giản nhất hoặc ý định thuần túy nhất. Không thể cảm thấu được suy nghĩ phức tạp. Tầm ảnh hưởng: 50 mét. *Trừ phi sinh vật đó là sinh vật có tinh thần cực cao, không thể cảm giác được bị sử dụng Cảm Thấu lên bản thân.

Quét Hình cấp E sơ cấp (lv1): 5 mana/giây: tinh thần lực của bạn bao trùm lên hết thấy mọi thứ trong bán kính 10 mét xung quanh bạn, cho bạn thông tin cơ bản nhất về hình dáng (nhưng không bao gồm màu sắc), âm thanh, mùi, vị và cảm giác của những vật thể mà bạn tập trung suy nghĩ vào. Sinh vật nhạy cảm có thể cảm giác được việc bị quét hình. Quét Hình không thể thẩm thấu qua vật thể dày quá 3mm, tuy nhiên có thể thẩm thấu qua mọi kẽ hở đủ lớn cho một sợi chỉ luồn qua.

Giám Định cấp E sơ cấp (lv2): Không tốn mana. Kích hoạt kĩ năng này cho phép bạn tìm hiểu thông tin cơ bản nhất về một thứ. Nâng cấp để có thể đạt được nhiều tác dụng hơn.

Chữa Trị cấp F sơ cấp (lv1): tốn 1 mana. Kích hoạt kĩ năng này lên một mục tiêu mà bạn đặt tay vào (bao gồm bản thân) để phục hồi lại 5 hp. Chú ý bạn có thể sử dụng kĩ năng này với mức độ mana lớn hơn, nhằm đạt được hiệu quả khôi phục tốt hơn. Chỉ có thể chữa trị tổn thương về mặt vật lý. Không thể chữa trị đối tượng bị tổn thương 100%.

HP: 80/80, MP: 110

Chỉ số cơ bản *10 là tối đa và 1 là tối thiểu của một người bình thường:

Thể Lực: 7 Trí Tuệ: 4

Sức Mạnh: 4 Ý Chí: 6

Nhanh Nhẹn: 3 Tinh Thần: 11

Trang Bị: không

Tinh điểm: 100 điểm

Đức suy nghĩ. Kepaku là một chủng tộc khá mới trong Endless Legend, nhưng cậu cũng có một chút hiểu biết về chúng. Cậu tiến lại thêm 30 mét nữa nhờ sự che chắn của đám cỏ cao vút quá đầu và thử sử dụng Cảm Thấu lên một con Golem.

- Sử dụng kĩ năng thất bại.-Hệ thống lạnh lùng thông báo.

Đúng như cậu suy đoán, lũ Golem này thực chất chính là một cái xác hữu cơ được hoạt động bằng năng lượng của Dust. Vậy có nghĩa là phải có một kẻ chỉ huy xung quanh đây để giám sát tiến độ công việc. Đức nhìn quanh, và phát hiện ra có một con Golem cao và có bờ lưng rộng hơn bình thường. Phía trên nó là một sinh vật hình người nho nhỏ tay cầm một cây thương kỳ sĩ với lưỡi thương bằng tinh thể màu đỏ máu. Một cái giám định được ném qua:

Kepaku Tinh Anh: sinh vật đến từ một hành tinh xa xôi, được Quan Chấp Chính Elohys của loài Endless nhánh Concrete đưa đến hành tinh Auriga vì mục đích riêng. Không rõ thông tin chi tiết...

- Hệ thống, Giám Định không cho ra chỉ số của đối tượng hay sao?

Đức tò mò hỏi hệ thống.

- Thừa chủ nhân, lv kĩ năng Giám Định của chủ nhân chưa đủ cao để sử dụng Giám Định chi số.

Đức trầm gât đầu. Cậu bắt đầu suy nghĩ về dị năng của bản thân. Cậu vẫn quá coi thường độ khó của nhiệm vụ phó bản này khi chấp nhận nó một cách mù quáng mà không nghĩ tới hậu quả. Tuy nhiên giờ hối hận thì có phần hơi muộn.

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Cô Gái Dũng Mãnh và Thanh Katana Bleach

Tinh thần lực từ người Đức tỏa ra, nhẹ nhàng bám lấy một viên sỏi nhỏ nhỏ trên mặt đất. Viên sỏi từ từ bay lên, vòng ngược ra đằng phía còn lại và bắn thẳng vào mặt con Kepaku cười Golem. Con Kepaku xoay người nhìn về phía đó, quay lưng lại hoàn toàn với Đức. Nó kêu lên mấy tiếng kỳ lạ, rồi một đám tầm 3 con Golem tiến về phía đó. Giờ chỉ còn lại 4 con Golem và con Kepaku đứng bảo vệ bên cạnh cỗ máy thay đổi môi trường. Đức thầm kêu khổ, cậu nhìn quanh xem làm cách nào để có thể xử lý đám Golem và con Kepaku. Sức nặng của một con Kepaku chắc khoảng vào tầm mấy tấn, và dị năng của cậu không thể nào nâng nặng đến vậy.

Bất chợt, phía đám ba con Kepaku kia chợt vang lên tiếng chiến đấu. Đức giật mình nhìn sang, và cậu dờ khóc dờ cười khi thấy một cô gái xinh đẹp với mái tóc vàng đang vùng vẫy lưỡi rìu và chạm với mấy con Golem. Cô mặc một bộ giáp thép điện tử màu đen với mặt nạ đồng màu, tay cầm một lưỡi rìu lớn nửa người có gắn xích với người để chiến đấu. Đức ngây người trước sự uyển chuyển của cô gái khi chiến đấu với con Golem. Tuy nhiên cô vẫn rất khó tấn công con Golem chính diện khi hai con Golem hai bên tìm cách kìm kẹp tri hoãn cô lại.

Cô gái xoay người, cơ thể cô dồn trọng tâm vào hai chân rồi xoay một đường tròn mạnh mẽ, tay thả chiếc lưỡi rìu ra. Sợi xích căng ra, kéo theo lưỡi rìu hóa thành một đường cong đẹp để chém đứt đầu con Golem bên trái cô, con Golem này ngã vật xuống đất ngay lập tức. Lưỡi rìu tiếp tục kéo chéo sang cắm vào nửa người con Golem ở chính diện thì bị mắc kẹt. Con Golem thứ ba nhận cơ hội lưỡi rìu đang bị kẹt nhanh chóng làm một cú đâm thẳng về phía cô gái. Cô gái nhanh chóng vùng tay lên, và một chiếc khiên thép đen được xòe ra như cánh quạt đỡ lấy cú đâm thẳng này. Hai chân của cô bị lê trên mặt đất một đoạn ra sau, nhưng có vẻ như không sao. Cô vứt cái khiên xuống đất, và một giọng nữ trẻ trung được vọng ra từ dưới cái mặt nạ:

- Hông mất một cái khiên nữa rồi, sư bố lũ Kepaku các người chế tạo Golem cứng thế.

Đức:.... (này hệ thống, tại sao ta lại hiểu lời cô ta nói?)

Hệ thống: “well, nhiệm vụ đầu tiên nên cho phép tự dịch ngôn ngữ.”

“Oh”

Cô gái tung người về phía trước, xoay ngang một cách bất hợp lý trên không trung và đá một cú thật mạnh vào lưỡi rìu đang cắm ngang người con Golem. Lưỡi rìu bị đẩy thật sâu vào trong người con Golem, đôi mắt màu vàng sáng rực của nó nhanh chóng tắt ngấm.

Lúc này, tên Kepaku cười Golem đã nhận ra tình hình phía cô gái. Nó rít gào lên một loạt ngôn ngữ tối nghĩa (theo hệ thống giải thích là có thành phần mà tai người không nghe được nên không phiên dịch cho Đức) với đám Golem. Nó lần này quyết định để lại một con canh gác cỗ máy, còn bản thân nó dẫn ba con còn lại đi về phía cô gái, người lúc này đã xử lý được con Golem cuối cùng.

Đức nhanh chóng suy nghĩ. Một cái Giám Định khác ném lên cô gái này đã thể hiện cô là Lalin của chủng tộc Vaulter. Chủng tộc Vaulter là một chủng tộc có tổ tiên là những người tù nhân đã bị mắc kẹt trên một con tàu công nghệ cao rơi xuống Auriga từ rất lâu. Họ sở hữu rất nhiều thứ công nghệ cao do những người tổ tiên đó để lại, tuy nhiên việc hiểu rõ thành tựu khoa học công nghệ của chúng thì lại gần như bằng không. Hiện tại nhờ có Lalin kéo dài thời gian nên cậu sẽ tìm cách xử lý con Golem cuối cùng đang canh gác cỗ máy kia, rồi sau đó hỗ trợ cô. Đức thầm hô với hệ thống:

- Hệ thống, mở giao diện cửa hàng.

Một bảng cửa hàng hiện ra trước mặt Đức: “Nhằm để tiết kiệm thời gian cho chủ nhân, hệ thống cửa hàng đã được đơn giản hóa thành giao diện điện tử”

Đức không kịp suy nghĩ, hô lớn:

- Với 100 tinh điểm, ta có thể mua vũ khí gì? Yêu cầu kèm theo cả kỹ năng sử dụng vũ khí đó nữa!

Giọng của Avariche nhàn nhạt vang bên tai Đức:

- Tính toán mức độ tương thích vũ khí. ...xem xét sở thích cá nhân. ...tính thẩm mỹ...!

- Thừa ngài, đã tìm ra vũ khí phù hợp với ngài: kiếm.

- Xét theo mức độ yêu thích của ngài đối với văn hóa Nhật Bản, vũ khí Katana được khuyên dùng với ngài. Với 100 tinh điểm là đủ mua một vũ khí cấp E xịn rồi. Còn kỹ năng sử dụng kiếm hệ thống sẽ tặng miễn phí cho ngài.

Đức thầm gào thét trong lòng:

- Quá trâu bò rồi, được cầm hân katana như trong anime!

- E hèm, hệ thống, ta muốn một thanh kiếm từ manga Bleach!

- Chủ nhân, với cấp độ E, ngài chỉ có thể mua được một thanh Zanpakuto cấp thấp nhất, loại chưa có hình thái cụ thể với tên gọi là Asauchi. Tuy nhiên hệ thống có thể cho phép chủ nhân xác định trước hình thái tiến hóa của thanh Asauchi này.

- Ta muốn thanh kiếm có tên Ryujin Jakka!

Đức hào hứng hô to. Cậu đã xem hết Bleach, và biết thừa rằng thanh kiếm của đội trưởng đội 1 Yamamoto là mạnh nhất trong số các loại Zanpakuto còn tồn tại. Cậu có lợi thế hơn đám nhân vật trong truyện đó là cậu đã biết sẵn tên gọi cũng như khả năng của thanh kiếm huyền thoại này.

- Giá của một thanh Asauchi (hạt giống Ryujin Jakka) là 70 Tinh Điểm. Thực hành giao hàng!

Một cánh cổng không gian hình bầu dục nhỏ màu xanh hiện ra trước mặt Đức, với một tay cầm kiếm mọc ra từ đó. Cậu với tay lấy cán kiếm và kéo thanh kiếm ra. Những tia năng lượng màu tím bắn ra lách tách như một đám củi cháy, và một thanh kiếm có cán đen, cổ vàng và lưỡi kiếm trắng tinh được Đức rút ra. Khi thanh kiếm được rút ra hoàn toàn rồi, cánh cổng không gian từ từ khép lại.

- Ngẫu vãi!

Đức kêu lên, thích thú hươu hươu thanh kiếm trên tay. Đặc tính của Zapankuto đó là không hề khó cầm đối với chủ nhân của nó, bất kể hình dạng. Bởi vậy nên Đức không hề cảm sức nặng của nó. Nếu không thì với chỉ số sức mạnh dưới trung bình của cậu không thể nào cầm được thanh kiếm này. Đức sử dụng Giám Định lên thanh kiếm:

Asauchi Cấp E viên mãn (lv1) (tên thật: Ryujin Jakka): thanh Zapankuto cấp đầu tiên trong ba cấp (Asauchi, Shikai, Bankai). Thanh kiếm này có thể tương tác với “linh lực” hoặc tinh thần lực, mana, vân vân của người cầm. Ngoài trừ việc có thể tiến hóa thành một thanh kiếm với sức mạnh siêu nhiên, thanh Asauchi này chỉ đơn giản là sắc bén hơn katana bình thường rất nhiều mà thôi.

Thông số: +3 Nhanh Nhẹn, +3 Sức Mạnh, +5 Ý Chí. Người cầm thanh kiếm này sẽ không bao giờ bị cái lạnh trong khoảng -30 độ C trở lên làm phiền. Có thể tấn công thể linh hồn.

Một tia sáng chiếu lên người Đức, và cậu cảm thấy bản thân chợt biết rất nhiều thứ về kiếm, ví dụ như cách cầm kiếm, tấn công và phòng thủ cơ bản.

- Xét theo đặc thù của chủ nhân, hệ thống ban cho chủ nhân kỹ năng dùng kiếm cấp trung của người thường, tương đương với một người bình thường luyện kiếm một vài năm.

Đức phân vân nhìn 30 điểm còn lại. Cậu không biết nên mua thêm cái gì cho phù hợp đây? Thôi để dành vậy. Đức tắt giao diện cửa sổ hệ thống, mọi sự vật xung quanh đã bị đóng băng thời gian nhanh chóng tiếp tục vận chuyển. Cầm thanh kiếm trên tay, cậu từ từ tiến về phía con Golem. Đức biết rằng nếu con Golem này bị xử lý thì cậu sẽ có cơ hội phá hủy cỗ máy tái tạo địa chất. Với tiếng ồn của cỗ máy này phát ra liên tục, đám Golem và con Kepaku còn lại sẽ không nhận ra rằng có người tấn công từ đằng sau.

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Mạo Hiểm! Giả Lập Cường Hóa

“Vù” Đức lao nhanh về phía trước. Điểm nhanh nhẹn sau khi được thanh Asauchi cộng vào đã cao hơn người bình thường một chút, tuy nhiên điểm Thể Lực của cậu đủ khiến cậu lao đi hết quãng đường mà không quá mệt. Khi cách con Golem còn khoảng 10 mét, Đức lại cúi mình xuống bụi cỏ để lấy hơi. Con Golem hiện đang quay lưng về phía cậu, quan sát về phía cô gái giờ đang vật lộn với đồng đội của nó. Đức liếc nhìn về phía đó, nhận thấy cô gái hiện đã chiến đấu cẩn thận hơn, và có vẻ rơi vào yếu thế. Tuy nhiên trong khoảng thời gian ngắn thì chưa làm sao. Cậu nhẹ nhàng đứng dậy. Thân hình cao hơn 2 mét của con Golem, với bộ lưng được bọc một lớp da hoặc kim loại có màu đất dày khiến cho Đức lúng túng. Quan sát bảng thông tin nhân vật của mình, cậu chợt nghĩ ra một phương án.

Nhẹ nhàng, tinh thần lực của Đức lan tỏa, bọc lấy người cậu. Cậu sử dụng dị năng Niệm Không để nâng bản thân lên cao. Ngay khi chân cậu rời khỏi mặt đất, một con nhói kéo đến trong đầu cậu. Máu mũi bắt đầu chảy ra, và mana của Đức trong bảng chỉ số nhanh chóng tụt đi với tốc độ chóng mặt. May mắn nhờ vào chỉ số Ý Chí đã gần như đạt mức tối đa của người thường (9), Đức vẫn gánh chịu được. Đúng là Niệm Không hoàn toàn dựa vào tinh thần, tuy nhiên ý chí để chịu đựng nó lúc sử dụng dị năng quá mức hay trí tuệ để khéo léo điều khiển cũng rất quan trọng. Đức chỉ nặng khoảng 50 kg, người chỉ như một que củi. Nên nhờ vậy mà khi mana của cậu sắp chỉ còn một nửa thì cậu đã bay cao quá hẳn so với con Golem. Nhắm chuẩn vào gáy của nó do cậu đã nhìn thấy một loạt đường mạch điện tử màu vàng tỏa sáng đang tụ tại đó, cậu kích hoạt dị năng Niệm Không ngược lại, đẩy cậu thẳng xuống.

“Xoạt” lưỡi kiếm cắm thẳng vào gáy con Golem khiến cho con Golem rít gào. Nó lắc người dữ dội nhằm tìm cách hất văng Đức và thanh kiếm đang treo lủng lẳng trên cổ nó. Đức cố bám thật chặt vào thanh kiếm, mồ hôi của cậu đã sớm làm ướt đầm hai bàn tay. Sau một hồi, con Golem gục xuống.

- Tinh, chủ nhân đã thành công giết chết một con Golem, hoàn thành nhiệm vụ phụ tuyến 1.

Thanh âm xác nhận của hệ thống khiến Đức thở phào vì may mắn. Nhìn lại chỉ số mana đã gần hết của bản thân, cậu cười khổ. Xác con Golem nằm dưới đất chợt nhấp nháy một lát, và hóa trở thành một mảnh ngọc màu đỏ.

- Ting, vì chủ nhân đã thành công tiêu diệt quái vật đầu tiên, kích hoạt tính năng Hệ Thống: Rớt Đồ. Quái vật bị tiêu diệt sẽ rơi ra vật phẩm, thậm chí là kỹ năng vân vân khi bị tiêu diệt. Chú ý: chỉ rơi ra vật phẩm khi chủ nhân có tham gia vào quá trình tiêu diệt nó cách này hay cách khác. Nhờ vào công năng của hệ thống, mọi sinh vật sống sẽ ngấm nhiên coi vật phẩm rơi ra là đương nhiên.

Đức nhanh chóng nhặt mảnh ngọc lên. Nó rõ ràng là mảnh ghép của một viên ngọc màu đỏ máu trong suốt. Một cái Giám Định được Đức hào phóng ném cho nó:

Mảnh Ghép Golem (1/3): Thu thập đủ 3 mảnh ghép này để triệu hồi ra một Golem phụ tá cấp E cao cấp.

Cái này xịn à nha! Đức vui mừng hoan hô thầm. Hóa ra đám Golem lúc nãy chỉ là cấp E cao cấp. Vậy còn cấp S, cấp SS hay cao hơn thì sao? Đức cảm thấy sợ hãi khi nghĩ đến điều này. Cậu quay ra nhìn cỗ máy bên cạnh. Một nhát chém lên kết cấu thủy tinh đỏ của cỗ máy thậm chí còn chẳng để lại một vết xước nào. Với 500 HP và kết cấu này, Đức không chắc có thể phá hủy được nó. Đức nhắm mắt lại và thử kích hoạt Quét Hình lên cỗ máy.

Tinh thần lực của Đức bao phủ mọi bề mặt của cỗ máy và xung quanh, dưới sự hướng dẫn của Đức mà tập trung vào cỗ máy. Tại phần bệ của cỗ máy, Đức có thể cảm giác được vô số những hạt bụi li ti đang thất thoát ra ngoài. Khi cậu cúi người xuống, cậu nhìn thấy một ống thủy tinh to bằng bắp tay cậu chứa đầy Dust đang nằm tại đó, thỉnh thoảng lại có Dust rơi ra tại chỗ kết nối giữa cái ống đó và cỗ máy. Đức ngay lập tức sử dụng Giám Định lên cái ống thủy tinh:

Dụng Cụ Chứa Dust cỡ nhỏ: Chứa bên trong nó là Dust. Thể tích 1 lít. Tác dụng không rõ.

Ngay lập tức không cần suy nghĩ, Đức rút lấy cái ống thủy tinh ra. Khi bị rút mất ống Dust, tinh thể màu đỏ bắt đầu nhạt màu đi và chuyển sang không màu với tốc độ rõ rệt với mắt thường. Cậu suy nghĩ về những gì mà Dust có thể làm được, sau đó hạ quyết tâm.

- Hệ thống, nếu ta gặp phải thương tổn đến tính mạng, 30 Tinh Điểm có đủ để cứu ta không?

- Thưa chủ nhân, lần nguy hiểm đến mạng sống đầu tiên của chủ nhân sẽ được hệ thống ra tay cứu miễn phí.

Cười với hệ thống, Đức ngay lập tức thực hiện ý tưởng điên cuồng của cậu. Cậu dốc ngược toàn bộ số Dust bên trong ống chứa vào cổ họng, và hút sạch vào người. Đức không hề biết rằng hành vi của cậu kể từ khi dung hợp huyết thống của quý đã ngày càng khác với con người trước đây của cậu. Có lẽ đây chính là do ảnh hưởng của con quý có dòng máu được cậu kế thừa.

“Xác định sinh vật lạ, thực hiện nghiên cứu, nâng cấp và sửa đổi” Một giọng nói lạnh lạnh trung tính vang lên bên tai cậu. Rồi một cơn đau xé ruột gan bắt đầu xuất hiện từ trong bụng Đức, sau đó kéo dài dần ra toàn bộ cơ thể. Cậu ngã khụy xuống đất, hai chân co lại lên ngực và tay vòng qua chân, lăn lộn vì đau đớn. Đức có thể cảm giác được như có vô số những con ký sinh trùng đang liên tục gặm nhấm cơ thể cậu và thay đổi nó.

Trong Endless Space, hầu hết những sinh vật có khả năng vượt trội và đặc thù đều đến từ việc phơi nhiễm với Dust số lượng lớn, tuy nhiên thường là thời gian dài. Đức đang đánh cược với số phận rằng Hệ Thống sẽ ra tay cứu giúp.

- Phát hiện chủ nhân rơi vào trạng thái cận kề cái chết, khởi động hệ thống duy trì sự sống một lần miễn phí.

Cơn đau của Đức vẫn tiếp diễn, tuy nhiên cậu đã có thể thở phào nhẹ nhõm khi nghe hệ thống tuyên bố.

“Xét thấy tinh thần và cấu trúc hình thái tâm linh của chủ thể đủ cao, nhưng hệ thống cơ bắp và cơ thể còn ở mức thấp kém, thực hiện thay đổi”

Các bó cơ và xương khớp trong người Đức dần dần bị vô số Dust bám vào, sau đó chúng liên tục thực hiện các thao tác phức tạp để nâng cấp. Trong lúc này thì Đức đã có phần chết lặng đối với cái đau, tuy nhiên hệ thống không cho phép cậu ngắt đi, vì ngắt đi là chết. Dust khi không có người điều khiển rất dễ biến dị.

“Xét thấy trạng thái hình dáng của chủ thể thiếu đi sự mỹ cảm cần có, dựa theo ký ức chủ thể, thực hiện thay đổi”

Lần này là làn da và khuôn mặt của cậu. Khuôn mặt của Đức đang bớt dần những vết mụn và trứng cá, đôi mắt trở nên sắc bén hơn, lông mày được thay đổi để trông có phần nam tính hơn. Mũi được nâng cao và thẳng đứng kiên nghị. Khuôn mặt của Đức giờ nhìn có sức hút rất nhiều, ở thế giới của cậu cũng có thể liệt kê vào hàng giai đẹp rồi. Thậm chí cả mái tóc cũng được hệ thống chỉnh sửa thành kiểu tóc undercut đầy nam tính mới nổi gần đây.

“Chào mừng đến với Giả Lập. Tiến trình Thăng Hoa: 5%.” Cuối cùng giọng nữ đó nói, và cơn đau cũng như mọi cảm giác của Đức nhanh chóng chết lặng. Thông qua kết nối với hệ thống, cậu hiểu rằng việc bản thân sống sót đều là nhờ vào hệ thống, tuy nhiên để cho cậu vẫn chưa phát điên vì sự tra tấn là nhờ vào con quý ẩn náu trong bản thân cậu. Tuy nhiên với khả năng tinh thần vốn đã cao hơn mức tối đa của loài người, Đức cảm nhận được con quý đó đang phát triển từng giây phút một nhờ vào những sự đau khổ của cậu.

- Chúc mừng chủ nhân đạt được thành tựu “Giả Lập”. Thành tựu trên đưa ra phần thưởng danh hiệu như sau: “Endless Rise.” Đặc thù danh hiệu: chưa rõ.

- Chúc mừng chủ nhân đạt được đặc thù: Giả Lập Thăng Hoa.

Giả Lập Thăng Hoa: Bạn đã bước chân lên con đường của một Endless. Thu thập và hấp thụ Dust để tiếp tục tiến hóa.

- Chúc mừng chủ nhân đạt được kỹ năng đặc thù (không sở hữu cấp độ): Giả Lập.

Giả Lập: tiến vào trạng thái Giả Lập, cơ thể được cấu thành từ vô số Dust. Chủ nhân có thể di chuyển qua gần như mọi địa hình, với điều kiện không gian giới hạn lớn hơn 2mm. Mọi sát thương dạng cắt hoặc xuyên thấu lên chủ nhân là vô hiệu. Khi nhận sát thương, có thể lựa chọn nhận sát thương lên mana và điểm Dust thay vì Hp. Chừng nào chưa có một bộ Thánh Y Vinh Hằng (Endless Cloth) để trang bị, giảm 50% sức mạnh, nhanh nhẹn, thể lực, tăng 50% ý chí, trí tuệ và tinh thần. Bạn có thể lựa chọn tắt cảm giác đau trong trạng thái này. Kéo dài trong vòng 6 giây.

- Chủ nhân này, tôi phải nói thật là tôi bắt đầu sợ ngài rồi đấy.-Hệ thống lẩm bẩm

Đức mừng rỡ trước hiệu quả đạt được. Sau khi kiểm tra lại chỉ số, cậu nhận ra cậu mới tăng 3 điểm thể lực, 5 điểm sức mạnh và 5 điểm nhanh nhẹn. Ngoài ra điểm Ý Chí cũng cao lên một điểm, có lẽ là nhờ vào việc chịu đựng cơn đau. Mặc dù 6 giây có vẻ hơi ngắn.

Thể Lực: 10

Sức Mạnh: 9 (+3)=12

Nhanh Nhẹn: 8 (+3)=11

Ý Chí: 7 (+5)=12

*Phần trong ngoặc là đến từ trang bị.

Vậy là ngoại trừ trí tuệ, các chỉ số của Đức đã đạt đến hoặc vượt qua mức tối đa của một người bình thường. Trong đó thì công lao của thanh Asauchi đóng góp rất lớn. Đức nhẹ nhàng vuốt thanh kiếm một cách yêu thích.

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 7: Kết Thúc Phó Bản: Chức nghiệp Du Hành Giả

“Ùm...ùm...” Cỗ máy tái tạo địa chất đã mất hết toàn bộ màu sắc, nó phát ra một tiếng kêu dài buồn bã trước khi ngừng hoạt động hoàn toàn. Những con địa chấn nho nhỏ đã dừng lại, sự yên tĩnh bất chợt khiến cho con Kepaku quay lại. Nó rít gào đầy giận dữ với Đức. Sự bất chợt của con Kepaku khiến cho mấy con Golem bị xao nhãng theo, và Lalin lợi dụng cơ hội này quăng sợi xích chặt ngang người một con Golem khác. Nghe thì lâu nhưng tất cả việc trên chỉ diễn ra trong vòng một giây đồng hồ. Con Kepaku như đã đưa ra một quyết định gì đó, rít gào với hai con Golem còn sót lại. Cả đám xoay sang tấn công Lalin một cách hung bạo, thậm chí gần như bỏ qua né tránh để va chạm trực tiếp. Trước sự giáp công của cả bọn Golem, Lalin không thể không lùi lại.

Bất chợt, mũi thương ở trên tay của con Kepaku bắt đầu lấp lánh ánh sáng đỏ rực, rồi nó phi lưỡi thương thẳng về phía Lalin, đúng lúc cô mới hạ lưỡi rìu xuống. “Cẩn thận!” Đức giật mình hô lớn. Cậu vươn tay ra tìm cách giúp cô theo bản năng. “Keng” lưỡi thương bị tác động bởi niệm động lực bay vọt về phía bên trái, đâm chệch vào vai của Lalin. Máu tỏa ra khiến cho cô kêu lên đau đớn. Tuy nhiên nguy cơ hiện tại đã được giải trừ phần nào. Trong khoảnh khắc cậu đưa tay ra cứu Lalin, Đức đã nhận ra được một chút gì đó về tinh túy của việc sử dụng niệm khổng. Khi đó, tinh thần lực của cậu chưa hề bao phủ hoàn toàn lưỡi thương, chúng chỉ tạo thành một luồng lực bề cong đường bay của lưỡi thương. Như vậy khiến cho tốc độ sử dụng dị năng nhanh hơn rất nhiều. Ngoài ra thì cậu có thể sử dụng lực lớn hơn. Con Kepaku ngỡ ngàng nhìn lưỡi thương tự chuyển hướng trong tay mình, và điều đó đã cho Đức cơ hội. Cậu vươn tay, tinh thần lực như thủy triều phồng ra bao trùm phía dưới con Kepaku, và nâng nó lên khỏi lưng con Golem một cách đột ngột. Con Kepaku bị nâng lên bất ngờ, nó tìm cách bám lấy con Golem nhưng tay của nó nhanh chóng bị niệm khổng của Đức gạt đi. Lalin nhân cơ hội này vung lưỡi rìu ra, chém đôi con Kepaku trên không trung. Con Kepaku bị chém đứt đôi tan ra thành tro ngay lập tức, bay tứ tán vào không khí. Đức lao vút về phía trước, Niệm động lực tạo thành những chỗ đặt chân cho cậu dẫm lên. Từ ngoài nhìn vào giống như cậu đang bước đi trên không khí vậy. Đức lại sử dụng một chiêu cầm kiếm xuống như cũ lên một con Golem. Con golem giờ hai bàn tay lên thành chữ X để đỡ theo bản năng. Lưỡi kiếm Asauchi nhanh chóng đâm xuyên qua hai tay con Golem và xuyên đầu nó, ghim cả ba vào nhau. Con Golem còn lại thò tay ra định ngăn cản Đức thì Lalin lướt sang ngang hông, một cú đá vào đầu gối khiến cho nó quy xuống và lưỡi rìu của cô nhanh chóng xử lý nó. Con Golem còn lại lúc này vẫn ngỡ ngàng không hiểu chủ của nó đã đi đâu cũng nhanh chóng bị cả hai xử lý.

Thu lại lưỡi rìu, Lalin chống tay bên hông. Chiếc mặt nạ tự thu vào để lộ một khuôn mặt tuyệt trần như một siêu mẫu. Đôi mắt xanh biếc của cô nhìn chăm chăm vào Đức:

- Anh có phải một Vaultier không? Tại sao tôi chưa nhìn thấy anh bao giờ?

Đức mỉm cười khờ. Đúng là thanh katana của cậu đang cầm rất giống vũ khí của một số Vaultier. Nói cho cùng văn hóa của họ có phần pha trộn của Nhật Bản:

- Tôi là một Vaultier bị lạc khỏi cộng đồng của tôi. Chúng tôi bị sập hầm định cư và tôi là người duy nhất thoát được.

Đức biết rằng người Vaultier sống thành các cộng đồng dưới lòng đất để chống lại sự thay đổi thời tiết từ hệ sang đông đột ngột của Auriga. Quả nhiên, sự lạ lẫm của Lalin nhanh chóng chuyển sang thương cảm dành cho Đức:

- Ôi tôi rất tiếc. Tôi hi vọng anh không để ý sự cảnh giác lúc đầu của tôi.

Cô đưa tay ra bắt lấy tay Đức. Cậu có thể cảm giác được sự mềm mại của bàn tay cô ngay kể cả dưới lớp găng tay kim loại. Lúc này hệ thống chợt phát ra tiếng động:

- Chủ nhân đã hoàn thành nhiệm vụ phó bản. Chủ nhân có 5 phút để rời khỏi phó bản tự động. Chú ý: phía bắc cách đây 1km xuất hiện một số lượng lớn

quân đoàn Kepaku đang tiến về phía này, đề nghị chủ nhân sớm lựa chọn rời khỏi.

- Hệ thống, sau khi tôi rời khỏi thì chuyện gì sẽ xảy ra với thế giới này?

Đức lo lắng hỏi. Cậu lo cho Lalin.

- Thời gian bên trong phó bản sẽ ngừng lại, chờ đợi lần tiến vào tiếp theo của chủ nhân. Đối với người trong phó bản thì chủ nhân thậm chí còn chưa bao giờ rời khỏi.

- Vậy thì tiến hành rời khỏi phó bản.-Đức ra lệnh.

00%.....24%.....70%.....99%....

Mọi thứ tối sầm.

Khi Đức mở mắt, cậu đang trôi nổi giữa vũ trụ! Cậu có thể nhìn thấy vô số những vì sao ở đằng xa. Các hành tinh xung quanh cậu dường như hơi gần, và chúng có một lớp màng mờ mờ bao quanh. Phía sau lưng cậu là một cánh cổng xoáy tròn, nó hồ hững xoay xoay mặc kệ tất cả mọi thứ. Một người đàn ông già hơn cả thời gian đang đứng trước mặt cậu, tay ông ta cầm một quyển sách lớn màu vàng kim. Ông ta ngược lên nhìn cậu, trong đôi mắt ông ta khi Đức nhìn vào cậu cảm thấy dường như có hàng tỷ thế giới bên trong vậy.

- Lâu lâu mới thấy một ứng cử viên khác cho hệ thống.Thần Chủ Pandora, ngài vẫn chưa bỏ cuộc hay sao? -Ông già than thở, giọng nói của ông âm vọng ngay kể cả trong vũ trụ.

- Đây là đâu? -Đức hỏi hệ thống, nhưng chỉ nhận được sự im lặng.

- Đừng ngạc nhiên, đây là nơi mà thời gian bắt đầu cũng như kết thúc. Nơi sự sáng tạo và hủy diệt không còn là một khái niệm. Là Nơi

Bắt Đầu của Mọi Câu Hỏi.

- Tôi không hiểu?

Đức ngạc nhiên. Ông già chợt mỉm cười.

- Rồi theo thời gian, cậu sẽ sớm hiểu được sự thất bại của ta. Ta ban cho cậu món quà vĩ đại của Tri Thức. Cậu có muốn nhận lấy nó không?

Ông vươn tay ra, trên tay là một viên đá có màu sắc liên tục thay đổi. Trong nội tâm Đức chợt căng thẳng. Có một cái gì đó thúc dục cậu từ chối món quà này, nhưng cậu trong tiềm thức hiểu rằng đây là thứ mà cậu sẽ hối hận nếu bỏ qua. Cậu vươn tay đón lấy nó. Vào khoảnh khắc viên đá đó chạm vào da thịt cậu, nó tan ra và thấm vào tay cậu. Cậu cảm thấy một cơn lạnh buốt chợt tràn ra toàn thân. Vô số những dải năng lượng từ hư không tràn về, tiến vào người Đức. Ông già đứng nhìn cậu co cụm lại như một đứa bé trong bụng mẹ, vô số những ánh sáng không thần thánh không tà ác mà chỉ có sự tinh thuần liên tục tiến vào người cậu. Một bóng người hiện ra bên cạnh ông già. Một chàng trai với mái tóc vàng và đôi mắt màu xanh lục, tay cầm một cây quyền trượng màu xanh lam đẹp đẽ.

- Thần Chủ Aslan, lâu lắm chưa gặp.-Chàng trai nở một nụ cười đẹp đẽ.

- Thần Chủ Pandora, nếu như Bản Thể phát hiện ra việc này, tất cả chúng ta sẽ chết.-Ông già nghiêm nghị nói, đôi mắt vẫn không rời Đức.

- Ông sợ sao? -Thần Chủ Pandora cười một cách bất cần, nhưng đôi mắt anh sáng lên sự nghiêm túc. Bàn tay của Pandora đã lấp lánh ánh sáng xanh lục.

- Không, ta không sợ. Dù gì thì cũng phải chiến một trận đến cùng.-Thần Chủ Aslan lấy tay đỡ lên tay Pandora, khiến ánh sáng xanh tắt ngấm.

- Ha ha, hi vọng không phí phạm của chúng ta một hạt giống thế giới. Ta đi đây! -Pandora bật cười, rồi ánh sáng xanh lóe lên. Anh đã biến mất, chỉ để lại Aslan đang thở dài, âm thanh vang vọng khắp không gian.

Đối với Đức, cậu không hề nhận thấy bất cứ điều gì đang diễn ra bên ngoài. Cuộc đời cậu đang nhanh chóng trôi qua trước mắt cậu, nhưng trong cuộc đời này, cậu không có được hệ thống. Cậu nhìn thấy những thăng trầm của bản thân, lạnh lùng quan sát tất cả như một người qua đường. Sau khi bản thân của cậu chết vì bệnh, mọi thứ chợt tan rã như bọt bong bóng. Cậu mở mắt ra, nhận thấy bản thân đang đứng trong một căn phòng màu trắng tinh. Trên tường treo vô số tranh bích họa và vũ khí đi cùng với nhau, với vô số những thể loại kỳ lạ. Ông già lúc trước đang đứng đó, bên cạnh ông là Avariche.

- Ting! Chúc mừng chủ nhân đã thành công đạt được chức nghiệp “Astral Traveller” (tinh thần du hành giả).

- Ting! Chủ nhân đã thăng lên cấp 1.

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Chiếc Nhẫn Đế Chế

Ông già cười cười với Đức, ông gật đầu hài lòng:

- Chàng trai trẻ! Chúc mừng cậu đã nhận được món quà của Tri Thức. Bây giờ, để kết thúc giai đoạn đầu tiên này của cậu, hãy chọn một kiện đồ vật.

Avariche vươn tay ra chỉ vô số những món đồ trên tường:

- Chúng đều là những đồ vật mà một người vĩ đại đã từng sử dụng. Hãy nhận lấy di sản của cậu đi.

Đức liếc mắt nhìn những món đồ trên tường. Cậu cảm thấy có một vật gì đó đang thu hút bản thân mình. Dõi theo sự thu hút đó, Đức tìm thấy một chiếc nhẫn làm từ đá màu xanh lam đang lấp lửng nằm đó. Cậu vươn tay ra, chiếc nhẫn nhẹ nhàng bay ra khỏi tường, nằm yên lặng trên tay cậu.

- Chiếc nhẫn Đế Chế!

Ông già phức tạp nhìn cậu. Trước khi Đức kịp hỏi xem nó là gì, chỉ thấy Avariche vung tay lên. Cậu lập tức biến mất, chỉ kịp nghe thấy loáng thoáng: “Số phận thật biết đùa...” Trên tay ông già, cậu nhìn thấy một chiếc nhẫn y hệt chiếc trong tay cậu.

“Pực” Đức xuất hiện tại trong nhà tắm của cậu, vẫn đứng trước gương. Cậu ngẩng đầu lên nhìn gương, chợt hốt hoảng la lớn:

- Không!

Trong gương là một chàng trai với gương mặt góc cạnh đang nhìn cậu. Hàng lông mày rậm, đôi mắt lơ đãng, sống mũi đầy nam tính cùng mái tóc hợp thời trang. Cơ thể nảy nở và cơ bắp cuộn cuộn. Ngoại trừ một điều: cậu không hề trông như vậy.

- Hệ thống, đây là sao?

- Chủ nhân, ngài đã quên rồi sao? Dust đã cải tạo ngài thành như vậy mà.

Hệ thống có phản thích thú với sự bối rối của Đức. Mà ai thay đổi ngoại hình 180 độ cũng sẽ như vậy cả. Đức run rẩy đưa tay lên sờ mặt:

- Phải làm như nào đây? Chết rồi!

- Chủ nhân, ngài yên tâm. Mọi thứ liên quan đến hệ thống đều được sinh vật sống mặc nhiên cho là chuyện bình thường. Giả dụ như mẹ của ngài có nhìn thấy ngài bây giờ cũng chỉ cho rằng sức khỏe và tinh thần của ngài đã tốt lên rõ rệt mà thôi.

- Vậy sao? Rất hữu ích.

Đức cảm thán. Cậu tiện tay mở bảng chỉ số ra quan sát.

Họ và Tên: Trần Văn Đức

Nghề Nghiệp: Astral Traveller

Lv: 1 (exp 15%)

Chủng tộc: Quỷ tộc (F cấp Viên Mãn)

Đặc thù:

Điểm Yếu Chủng Tộc: Là một con quỷ cấp thấp, bạn dị ứng với sắt tinh khiết, bạc, muối và biểu tượng tôn giáo thần thánh (ví dụ như chữ Vạn của Phật giáo, kiếm gỗ đào của Đạo giáo, vân vân).

Thiên Hướng Ma Quỷ: bên trong bạn là dòng máu của một con quỷ chưa rõ tên. Hành vi và thái độ của bạn bị ảnh hưởng lớn bởi con quỷ này.

Giả Lập Thăng Hoa: Bạn đã bước chân lên con đường của một Endless. Thu thập và hấp thụ Dust để tiếp tục tiến hóa. (5%)

Tinh Thần Du Hành: Bạn đã mở khóa khả năng du hành vào Astral Sea (Tinh Thần Hải) để tiến vào các thế giới. Xin hãy cố gắng nhiều hơn!

Dị năng:

1.Telekinesis (Niệm không)

2.Pyrokinesis (Hỏa Không)

*chú ý: mức độ tiêu tốn tinh thần lực tùy thuộc vào cách bạn sử dụng dị năng.

Kĩ năng:

Cảm Thấu cấp F (lv1)

Quét Hình cấp E (lv1)

Giám Định cấp E sơ cấp (lv2):

Chữa Trị cấp F sơ cấp (lv1)

Giả Lập (Không Cấp)

HP: 150/150, MP:110, Dust: 50

Chỉ số cơ bản *10 là tối đa và 1 là tối thiểu của một người bình thường:

Thể Lực: 10 Trí Tuệ: 4

Sức Mạnh: 9 (+3)=12 Ý Chí: 7 (+5)=12

Nhanh Nhẹn: 8 (+3)=11 Tinh Thần: 11

Trang Bị:

Asauchi Cấp E viên mãn (lv1) (tên thật: Ryujin Jakka)

Mảnh ghép Golem (3/3)

Nhẫn Đế Chế (chưa Giám Định)

Ông Dust (nhỏ)

Chìa Khóa Vạn Năng E sơ cấp: 3/3

Tinh điểm: 30 điểm

- Tinh thần du hành?

Vậy là sao? Đức tự hỏi. Lúc này hệ thống chợt kêu lên:

- Ting! Chúc mừng chủ nhân đã hoàn thành nhiệm vụ phó bản “Endless Night” giai đoạn I, thành công mở khóa chức nghiệp. Nhiệm vụ chủ tuyến 1, phụ tuyến 1, phụ tuyến 2 đã hoàn thành tối đa, đạt được chức nghiệp “Astral Traveller.” Ngoài ra, ngài đã thành công phá hủy quá trình terraforming của người Kepaku, hoàn thành nhiệm vụ ẩn 1.

- Thưởng 200 Tinh Điểm, một bộ Thánh Y Vĩnh Hằng, Thẻ Nâng Cấp D, và 3 điểm kĩ năng chức nghiệp.

Một loạt món đồ hiện ra trước mặt Đức. Cậu mang tất cả ra khỏi nhà tắm, đặt lên trên giường để xem xét. Đầu tiên, cậu chú ý đến một mục mới bên trong bảng chỉ số có tên là “Dust.” Có lẽ đây là số Dust tồn tại bên trong cơ thể cậu. Sau đó, cậu ném cho chiếc nhẫn một cái Giám Định:

Nhẫn Đế Chế Vetruvian

Vật phẩm cấp OP (phong ấn)

Mô tả: “Đã hàng trăm năm trôi qua kể từ lúc chúng ta kẻ vai sát cánh. Cuộc cách mạng này chẳng để làm gì hay sao?”

Vật phẩm đã bị phong ấn, nó có năng lực và cấp độ tùy theo cấp độ của người giữ nó (hiện là lv1).

+5 tinh thần, +5 trí tuệ, +5 ý chí và 50 mana tối đa. Mỗi giây khôi phục 5 mana. Kèm theo hai kĩ năng: Tốc Biến và Khiên Tinh Thần.

Vật phẩm bị nguyên rủa, không thể gỡ khỏi người dùng.

Đức ngay lập tức đeo chiếc nhẫn lên. Chỉ số của cậu lại tăng thêm một khoảng kha khá. Giờ thì cậu có thể liên tục sử dụng Quét Hình mà không sợ mana bị giảm xuống chút nào. Hai kĩ năng Tốc Biến và Khiên Tinh Thần nhanh chóng xuất hiện:

Tốc Biến cấp E (lv1): 20 mana, cooldown 3 giây. Ngay lập tức di chuyển 1 mét về một vị trí chỉ định, chỉ cần tinh thần lực có thể chạm tới. Không thể di chuyển vào vật rắn. Có thể di chuyển xuyên qua vật cản.

Khiên Tinh Thần cấp E (lv1): 5 mana, cooldown 10 giây. Tạo ra một lớp bảo vệ bằng tinh thần lực (có thể điều chỉnh hình dáng) với 40 hp, kỹ năng này có thể sử dụng bất kỳ đâu trong tầm 10 mét.

Quá đẳng cấp rồi! Đức thích thú sử dụng Tốc Biến. Ngay lập tức cậu biến mất, và hiện ra tại phía bên kia của cái giường. Lần đầu dịch chuyển có vẻ hơi choáng do chưa quen, nhưng Đức đã có kinh nghiệm vài lần bị hệ thống dịch chuyển rồi nên sau vài lần thử nghiệm thì đã nắm được khả năng kiểm soát kỹ năng. Kể đó cậu lấy ống Dust nhỏ mà thu được từ con Kepaku ra, và cậu uống vào.

“Tiến trình Giả Lập Thăng Hoa tăng thêm 1%, đề nghị tiếp tục bổ sung Dust.” Giọng nữ ngọt ngào lại vang lên trong đầu Đức.

Chỉ ít vậy thôi? Đức thăm than thở, nhưng vẫn tiếp tục ném một cái Giám Định vào cái khối kim tự tháp nằm trên giường cậu. Nó được làm từ một loại kim loại màu đen rất nặng và lạnh, với vô số những đường khắc kỳ lạ bên trên:

Thánh Y Vĩnh Hằng (Endless Cloth)

Vật phẩm cấp D viên mãn.

Áo Giáp toàn thân.

Được thiết kế bởi công nghệ Endless, chỉnh sửa bởi người Vodyani. Nó có thể chứa đựng trí tuệ của người đã Thăng Hoa vào bên trong, trở thành cơ thể vật chất cho người đó. Đối với chủ nhân, khi ngài sử dụng Giả Lập, ngài có thể tiến vào Thánh Y Vĩnh Hằng và đạt được lợi ích sau đây:

Loại bỏ hiệu ứng xấu của Giả Lập

+50% nhanh nhẹn, sức mạnh và thể lực

+100 hp

+50 mana

X2 số thời gian duy trì Giả Lập.

Đức nhanh chóng nhận ra thứ đồ vật này. Trong Endless Space 2 có một chủng tộc được gọi là Vodyani. Bọn họ là một bộ giáp với vật chất màu vàng cam (Dust) chứa đầy bên trong. Trong lịch sử của loài này, họ đã tìm thấy di tích của Endless và thực hiện việc nghiên cứu những thành quả khoa học của người Endless. Họ đã thiết kế ra một mạng lưới Dust đủ mạnh để chuyển trí tuệ của bản thân họ vào đó, từ đó đạt được sự bất tử Giả Lập. Thánh Y Vĩnh Hằng chính là thứ để giúp người Vodyani có thể tác động vào thế giới vật lý, vì khi Giả Lập, bản thân họ đã chuyển hóa thành một tập hợp của Dust hoàn toàn. Tất nhiên là Đức không muốn từ bỏ cơ thể của cậu do cha mẹ sinh ra, cho nên cậu sẽ không lựa chọn Giả Lập 100% như người Vodyani. Tuy nhiên nhờ vào hệ thống mà cậu đã đạt được kỹ năng tương tự như sự Giả Lập, nhưng lại không vĩnh viễn. Dù sao thì Đức đã thấy loài Endless, chủng tộc đạt đến con đường của sự bất tử đã tự sụp đổ như nào. Đôi khi cuộc sống vĩnh hằng sẽ khiến con người ta đánh mất những giá trị đạo đức của bản thân.

Đức giờ lên tám thẻ nâng cấp. Theo mô tả của hệ thống, tám thẻ này có thể dùng để nâng cấp bất cứ vật phẩm gì lên thành cấp D tương ứng. Asauchi của cậu đã là cấp E viên mãn, vậy nâng trực tiếp lên thành cấp D viên mãn là có lợi nhất! Đức nhanh chóng đặt tám thẻ lên thanh kiếm Asauchi, tám thẻ phát sáng lung linh rồi hòa nhập với thanh kiếm.

Asauchi cấp d viên mãn (lv2) (tên thật: ryujin jakka): thank zapankuto cấp đầu tiên trong ba cấp (asauchi, shikai, bankai). thanh kiếm này có thể tương tác với “lực” hoặc tinh thần lực, mana, vân vân của người cầm. Ngoài trừ việc có thể tiến hóa thành một thanh kiếm với sức mạnh siêu nhiên, thanh Asauchi này chỉ đơn giản là sắc bén hơn katana bình thường rất nhiều mà thôi.

Thông số: +5 Nhanh Nhẹn, +5 Sức Mạnh, +7 Ý Chí. Người cầm thanh kiếm này sẽ không bao giờ bị cái lạnh trong khoảng -30 độ C trở lên làm phiền. Có thể tấn công thể linh hồn. Kèm theo hiệu ứng thiêu đốt.

Có một chút tăng cường nho nhỏ, Đức thất vọng khi thấy thanh kiếm vẫn chưa tiến hóa thành Shikai. Cậu đã thử gọi tên nó, nhưng nó vẫn chưa thực sự thức tỉnh. Tuy nhiên Đức để ý thấy trong quá trình chiến đấu với đám Golem đã giúp thanh kiếm tăng lên một level, và chỉ cần thêm 1 level nữa là nó sẽ đột phá viên mãn, tiến vào cấp C. Rất tiếc là không có đối tượng để sử dụng thanh kiếm này bây giờ.

Cuối cùng là ba điểm kỹ năng. Đức kiểm tra thấy tại level 1 của chức nghiệp Astral Traveller, cậu có được 3 kỹ năng để lựa chọn: Minh Tường, Du Hành và Tinh Thần Trùng Kích. Cậu nhanh chóng bỏ ra 1 điểm kỹ năng ban đầu để học Minh Tường:

Minh Tường (tu luyện, không cấp): Tiến vào trạng thái thiền định sâu để rèn luyện tinh thần lực.

Còn lại 3 điểm được thưởng. Đức dùng để học Du Hành, và 2 điểm để học và cộng luôn cho Tinh Thần Trùng Kích (1 điểm kỹ năng sẽ nâng lên một cấp bậc chứ không phải lv):

Du Hành (nội tại, không cấp): khi ngủ, bạn tiến vào các thế giới khác thông qua việc di chuyển trong Astral Sea.

Tinh Thần Trùng Kích Cấp E trung cấp (lv1): 10 mana. Phóng ra một làn sóng tinh thần lực đánh vào tinh thần của đối thủ. Tự động thất bại nếu có tinh thần lực thấp hơn đối thủ. Sát thương gây ra dựa theo sự khác biệt về tinh thần lực giữa hai bên, chia đều cho mọi đối tượng bị tấn công. Phạm vi bán

Kính 10 mét xung quanh.

Vậy mà lại là một kĩ năng dạng AOE! Đức cảm thấy vui mừng. Lần sau tiến vào phó bản, cậu có thể một hơi xử lý hết sạch đám Golem chỉ với một lần tinh thần trùng kích. Hệ thống lúc này chợt thông báo:

- Chúc mừng chủ nhân đã thành công đạt được chức nghiệp và kĩ năng cơ bản. Để kỷ niệm sự kiện này, hệ thống mở ra chức năng Linh Giới. Yêu cầu chủ nhân nhẫn nại chờ đợi 12 giờ để Linh Giới mở ra.

Đức gật đầu, cậu khá tò mò về chức năng mới này. Tuy nhiên bây giờ cậu có việc quan trọng hơn: cậu muốn đi đến trường!

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Omni-Siri có tên Alice

Tâm tình của Đức đã thay đổi rất nhiều chỉ trong thời gian làm quen với hệ thống và thực hiện phó bản. Căn bệnh nan y được chữa khỏi một cách đơn giản, đạt được sức mạnh và năng lực đặc biệt khác người cùng với việc ngoại hình được nâng cấp trở thành một người ưa nhìn đã khiến Đức cảm thấy vô cùng tự tin. Đúng vậy! ông trời đã cho cậu một cơ hội thứ hai, vậy thì cậu sẽ sử dụng nó thật tốt! Cuối cùng thì Đức đã thoát khỏi bóng ma của quá khứ, nhanh chóng và đơn giản đến mức cậu không dám tin. Thở dài nằm xuống giường, cậu nhanh chóng suy nghĩ. Việc tiếp theo mà cậu cần làm đó là bắt đầu lại cuộc sống này. Phải phấn đấu để cho mẹ và đừng không phải lo lắng cho mình nữa.

Tiếng gọi của mẹ cậu lại vọng lên từ dưới nhà. Đức thu dọn toàn bộ đồ đạc vào trong người, hiện tại hệ thống chưa cung cấp không gian lưu trữ nên có phần rắc rối. Ví dụ như thanh Asouchi này để vào đâu bây giờ? Đức ngay lập tức vào giao diện cửa hàng tìm kiếm dụng cụ chứa đồ không gian. Sau khi lướt qua một số món đồ có giá trên trời, cậu tìm được một thứ có giá cả phải chăng:

Đồng Hồ Delta O7-Z2

Vật phẩm cấp E sơ cấp

Trang bị cổ tay. Chiếc đồng hồ này có tính năng lưu trữ đồ vật trong một ô không gian khoảng 5 mét khối. Có thể nâng cấp bằng tinh hạch Delta Z3. Để lấy đồ trong không gian, phải thao tác thủ công bằng tay hoặc giọng nói. Tặng kèm Omni-Siri, hệ thống trí tuệ nhân tạo đến từ tương lai.

Tương thích với kĩ năng: Giám Định, Quét Hình.

Đây là một trang bị thuộc bộ sưu tập dụng cụ “O7” của hãng thiết kế Da Vinci.

Giá 100 Tinh Điểm

Đức cho rằng, chỉ cần có một trang bị không gian vừa tay là được rồi, không cần những thứ quá đắt đỏ. Có một chiếc nhẫn không gian chỉ chứa được 1 mét khối mà đã tốn gần 300 Tinh Điểm, chủ yếu là vì nó có thể lấy đồ bằng ý niệm. Tuy nhiên sự tiết kiệm từ nhỏ do sống trong hoàn cảnh nghèo khó đã giúp Đức suy nghĩ lại. Cậu nhanh chóng lựa chọn mua hàng, và một chiếc đồng hồ đen tuyền hiện ra trước mặt cậu. Chiếc đồng hồ này có hình tròn, với bề mặt là một màn hình thủy tinh thể màu đen trong veo đầy sự tinh tế. Tuy nhiên Đức tìm đủ mọi cách mà vẫn không thể sử dụng được nó. Cậu tức giận hỏi hệ thống:

- Đây hệ thống, có phải món hàng này bị hỏng không?

Hệ thống chưa trả lời kịp thì Avariche đã chen vào:

- Thưa ngài, hàng của chúng tôi không bao giờ hỏng cả. Để sử dụng được bất kỳ trang bị nào thuộc series O7 của Da Vinci, ngài phải mua được một chiếc kính/áp tròng O7 của cùng series. Chú ý là đẳng cấp của chiếc kính tổng này phải cao hơn hoặc bằng những món hàng còn lại.

Đức thờ dài với sự hút máu của hệ thống. Còn hơn cả VTC game nữa! Cậu nhanh chóng lựa chọn chiếc kính áp tròng tương ứng:

Kính Áp Tròng O7-Z2

Vật phẩm cấp E cao cấp

Trang bị mắt. Chiếc kính này có tích hợp giao diện thực tế ảo của Omni-Siri, cho phép bạn kết nối với Omni-Siri và sử dụng những app khác của hãng Da Vinci. Có thể nâng cấp bằng tinh hạch Delta Z3.

Tương thích với kĩ năng: Giám Định, Quét Hình.

Giá 10 Tinh Điểm (giảm giá cho người đã mua sản phẩm của Da Vinci)

Trời? Sao lại rê vậy... Đức hồ nghi nhận lấy lọ nước “áp trùng”. Theo mô tả của Avariche, kính áp trùng do Da Vinci sản xuất không cần tháo ra, nó sẽ tự động hòa làm một phần với mắt. Đức nhỏ lọ nước vào mắt, và trên bề mặt mắt cậu nhanh chóng sáng lên vô số ký hiệu điện tử trước khi hòa vào với đôi mắt cậu. Đức chớp chớp mắt vài cái. Sau vài lần chớp mắt, mọi thứ chợt thay đổi.

Cậu nhìn thấy mọi thứ rõ hơn. Tò mò, cậu tháo kính xuống, và cậu ngạc nhiên nhận ra rằng cậu đã không cần đến kính để nhìn nữa. Trước mắt cậu xuất hiện một bảng giao diện sử dụng đơn giản. Một hộp thoại màu lam được mở ra:

“Chào mừng đến với trải nghiệm sản phẩm của Da Vinci. Cảm ơn quý khách hàng đã lựa chọn chúng tôi. Xin hãy khởi động Đồng Hồ O7 vào để khởi động Omni-Siri! Chúc quý khách hàng một ngày tốt lành”

Đức nhìn xuống chiếc đồng hồ trên tay mình. Ở phía trên mặt thủy tinh thể của chiếc đồng hồ là một biểu tượng khởi động nguồn màu đỏ lớn đang trôi nổi. Cậu bấm vào biểu tượng đó, và nó nhanh chóng chuyển sang màu xanh. Một khối cầu màu đen chợt xuất hiện trước mặt cậu khiến cậu hoảng hồn. Khối cầu trông có vẻ như là vô số những khí đen tụ lại, nó bay lơ lửng trước mặt Đức. Một ô thông báo hiện ra trước mặt cậu:

“Xin mời lựa chọn hình thái của Omni-Siri”

Bỏ qua các hình thái, Đức nhanh chóng chọn “loài người” với giới tính là nữ. Bên trong quả cầu chợt xuất hiện một đoàn ánh sáng, chúng co cụm lại rồi nhanh chóng tạo hình một người nữ. Phần cơ thể và các chi số, Đức nhanh chóng nuốt nước bọt rồi chọn mục tự động tạo theo thẩm mỹ cá nhân. Nói đùa, cậu còn chưa bệnh hoạn đến mức đấy! Sau đó là tính cách, cậu lựa chọn âm hiểm và bao che, vì cậu cảm thấy thú vị. Quả cầu nhấp nháy một hồi, rồi ánh sáng rực rỡ chiếu ra che mất Đức. Khi mọi thứ hết chói lóa, trước mặt cậu là một cô gái mặc đồ thư ký, tay cầm một cái bảng lập thể màu xanh đứng đó. Cô có một mái tóc dài màu tím, đôi mắt cũng có màu tím nhạt và nụ cười đầy xinh đẹp, nhưng vì lý do gì mà đôi mắt cô đầy lạnh lùng. Thân hình của cô thì khỏi cần nói, người mẫu hoa hậu cũng chỉ có thể mà thôi. Giọng nói ngọt ngào và cực kỳ nhân tính của cô vang lên:

- Xin mời chủ nhân đặt tên cho Omni-Siri và đặt phong cách xưng hô đối với chủ nhân.

- Ta sẽ gọi cô là Alice! Còn cô cứ xưng hô ta là...cậu chủ!

Alice dường như rất thích thú với cái tên này. Cô nhìn chăm chăm vào Đức, sau đó chợt mở miệng:

- Cậu chủ, theo tính toán của tôi, có đến 30% cậu sẽ gọi tôi là Alice. Tôi rất vui vì ít ra không phải bị gọi là Maria hay Angelica. Lay đấng Apple vĩ đại, ngài còn định gọi tôi là Alfred?

Đức há hốc miệng nhìn Alice.

Hình như mình vô tình rước vào cuộc đời mình một người kỳ lạ?

- Anyway, cậu chủ, cậu sắp muộn học. Cậu nên bắt đầu đi đi là vừa.

Alice rất có hảo tâm nhắc nhở Đức. Nói đùa, nếu cậu chủ muộn học thì thân là một người quản gia AI hoàn hảo như cô sẽ rất buồn phiền. Đức giật mình khi nghe thấy lời nhắc nhở của Alice. Cậu vội vàng chạy xuống lầu một cách nhanh chóng. Alice vẫn đứng tại vị trí đó, thân ảnh điện tử của cô lập lờ rồi biến mất:

- Ha ha, đặt tên chị đây theo con AI trong Resident Evil? Thú vị thật...

Đức vọt xuống dưới cầu thang, khi cậu xuống đến tầng một thì thấy Alice đang đứng ở đó cạnh mẹ cậu, người đang nấu ăn. Cậu giật mình, trùng mắt với Alice. Cô đẩy đẩy gọng kính cận xuất hiện từ lúc nào trên mặt cô lên một chút, đôi mắt tím nhìn chăm chú vào Đức:

- Cậu chủ yên tâm, chỉ có người nào đeo chiếc kính áp trùng của cậu mới có thể nhìn thấy được tôi! Người khác không thể, kể cả khi họ có một chiếc kính khác.

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Tình Huống Khó Xử

Mẹ cậu quay lại, bà nhìn chăm chú vào Đức khi cảm nhận được cậu mới bước xuống:

- Sáng nay con dậy muộn thế! Mau đi ăn sáng đi còn đi học.

Vì không nén nổi tò mò lên Đức ném cho mẹ mình một cái Giám Định. Ai dè, kết quả Giám Định khiến cậu sửng người:

Nguyễn Thị Thu

Nghề nghiệp: nội trợ, y tá lv100.

Không rõ thông tin.

Má ơi, đây là sao? Đức khóc không ra nước mắt. Từ bao giờ mà mẹ hần đã trở thành cao thủ cấp 100? Không tin tà, Đức ném một cái Giám Định khác:

Nguyễn Thị Thu

Nghề nghiệp:???

Giờ thì nó trở thành đầu hồi chấm luôn rồi. ...

Không để ý đến sự bối rối của cậu, mẹ cậu nhanh chóng rửa tay rồi ngồi vào bàn ăn. Bình thường thì bữa sáng của hai mẹ con thường khá là nhanh chóng, chủ yếu vì bà còn phải đi làm ca tối tại bệnh viện còn Đức thì phải đi học. Đức kéo ghế ra rồi ngồi vào ăn sáng cùng với mẹ. Bữa sáng của hai mẹ con khá đơn giản, chỉ là một phần com cũ của ngày hôm trước rang lên rồi ăn cùng với dưa tự muối, tuy nhiên Đức ăn rất ngon lành. Khi quay về với bữa com bên mẹ, cậu mới thực sự thả lỏng bản thân. Lúc này sự mệt mỏi mới chính thức ập đến thần kinh của cậu. Dòng máu đã bị ảnh hưởng bởi ác quỷ của cậu đã không còn duy trì cho cậu tỉnh táo và lạnh lùng nữa rồi.

- A!

Đức khề ôm đầu. Mẹ cậu dừng bữa, bà lo lắng nhìn con trai:

- Con lại đau đầu à? Có phải bệnh lại tái phát rồi hay không?

Ngày trước, khối u trong não của Đức thỉnh thoảng sẽ khiến cậu lên cơn đau đầu như này. Có lần cậu còn trực tiếp ngất đi, khiến cho hai vợ chồng bà hốt hoảng đưa con trai đi cấp cứu. Có lẽ sáng nay mình nên đưa thằng bé đi bệnh viện kiểm tra, lần cuối cùng cũng đã được hai tháng rồi. Nghĩ đến chi phí chữa bệnh cao chót vót của Đức, tim của mẹ cậu thoáng thất lại. Nhưng rồi bà khéo léo che đi sự lo lắng! Đúng vậy, dù có phải đi ăn xin cũng phải lo cho thằng bé. Điều này hai vợ chồng bà đã sớm tự xác định.

- Mẹ ơi, con cảm giác như là, khối u của con đã có vấn đề. Con đau bình thường đã không còn mấy nữa. Lúc này thì chợt đau nhói một chút thôi.

Đức tìm cách đáp qua loa với mẹ cậu. Mọi khi thì lúc nào đầu cậu cũng có một cơn đau thường trực do khối u gây ra. Tuy nhiên bây giờ dòng máu quỷ đã dung hợp với cậu, thì cậu đâu có còn đau đớn gì nữa? Hệ thống đã nói rằng nó có khả năng hợp lý hóa mọi thứ có liên quan đến nó trước người ngoài, tuy nhiên Đức vẫn cần phải có câu giải thích hợp lý để dẫn dắt.

- Vậy con xin nghỉ đi, sáng nay mẹ đưa con đi khám!-Mẹ cậu vội đứng dậy, chạy đi lấy thuốc giảm đau cho cậu.

- Mẹ, con không. ...

Cậu chưa nói hết câu thì mẹ cậu đã chạy vào trong nhà, bỏ lại cậu ở đó.

- Đình! Hệ thống đưa ra nhiệm vụ cho chủ nhân:

Nhiệm vụ phụ tuyến 1: Sáng tạo kỳ tích: Chủ nhân đã chữa khỏi căn bệnh nan y của bản thân nhờ vào thành quả vĩ đại của hệ thống. Bây giờ là lúc chủ nhân suy nghĩ cách nào nhằm tiết lộ thông tin này với gia đình mình mà không khiến ai hoài nghi.

Yêu cầu nhiệm vụ: Qua mặt bác sĩ tại bệnh viện.

Phần thưởng nhiệm vụ: Mặt nạ Từ Thần, 100 tình điểm, 300 exp.

Nhiệm vụ phụ tuyến 2: Bệnh viện ma: Chủ nhân sẽ mở ra hệ thống Linh Giới vào lúc 5h chiều nay, tại bệnh viện Đa Khoa Trung Ương. Đây là một nơi có chứa rất nhiều người chết và oán niệm, bởi vậy nên khi tiến vào Linh Giới chủ nhân sẽ phải chịu đựng sự tấn công của chúng. Sống sót 5 phút tại bên trong bệnh viện ma.

Yêu cầu nhiệm vụ: đứng 5h tiến vào Linh Giới (chú ý là nên tìm chỗ kín), sống sót 5 phút.

Phần thưởng nhiệm vụ: thưởng kỹ năng lv10 của chức nghiệp Astral Traveller, kỹ năng “Ám Ảnh”

Đức há hốc mồm nhìn nhiệm vụ được giao. Thôi chết! Tại sao cậu lại quên mất điều này chứ? Đức tự trách mình. Khi họ thực hiện việc chụp biểu đồ não của cậu, chắc chắn họ sẽ phát hiện thấy đám Dust đang di chuyển trong người cậu. Cậu không biết giới khoa học sẽ điên cuồng khi nhìn thấy tám phim chụp cậu như nào, nhưng cậu không muốn bị phát hiện! Đức kiểm tra chiếc đồng hồ Delta Z của cậu, giờ cậu mới có thời gian suy nghĩ. Ở phía màn hình lập thể trôi nổi phía trên chiếc đồng hồ, là biểu tượng giờ giấc cùng kho đồ không gian của cậu. Ngoài ra còn có một vài app công nghệ khác, chúng chỉ hiện ra khi cậu dùng giọng nói ra lệnh cho Alice. Cô nhắc nhở cậu:

- Cậu chủ, cậu cần trao quyền cho hệ thống với hai kỹ năng tương thích của cậu là Quét Hình và Giám Định. Kỹ năng Quét Hình khi tích hợp với hệ thống sẽ tạo ra một bản đồ không gian hoàn chỉnh dựa trên những gì cậu quét được, còn Giám Định sẽ lưu trữ thông tin thu được vào Database của hệ thống.

Cậu có muốn trao quyền cho tôi không?

Đức gật đầu đồng ý. Vì tò mò nên cậu thử sử dụng kỹ năng Quét Hình. Tinh thần lực của cậu tràn ra xung quanh ngôi nhà. Với lượng tinh thần lực hiện nay, cậu có thể cho chúng đi rất xa so với phạm vi được mô tả bên trong kỹ năng, tuy nhiên số mana phải bỏ ra là cực kỳ khủng khiếp. Cậu chỉ mới lướt qua toàn bộ ngôi nhà không rộng lắm đến tận tầng 3 trong vòng 1 giây là mana đã tụt 1/3 rồi. Đức ngay lập tức thu lại tinh thần lực. Cậu ra lệnh cho Alice kích hoạt bản đồ đặc thù, và mô hình ngôi nhà của cậu hiện lên. Bằng cách sử dụng ngón tay để phóng to thu nhỏ y như trên điện thoại, Đức có thể thao tác với tấm bản đồ công nghệ cao này rất dễ dàng. Nó còn đánh dấu cả vị trí và hình ảnh của mẹ và dượng, hai người đang nói chuyện trong phòng ngủ nữa. Có vẻ như mẹ đang dẫn dượng đi làm về cứ ăn trước không cần đợi cơm thì phải. Nói chung là với tấm bản đồ này thì trừ phi Đức cần theo dõi một mục tiêu liên tục, cậu không cần phải duy trì Quét Hình mãi. Còn với Giám Định thì có vẻ đơn giản, cậu coi nó như một app sổ tay thôi.

- Alice, cô có cách nào để làm giả kết quả khám bệnh không?

Đức chợt hỏi Alice. Cô khoanh tay, đầu lắc lắc:

- Tất nhiên là không, tôi có thể hack vào hệ thống để xóa dữ liệu của cậu, tuy nhiên không thể nào làm giả hình ảnh chụp ra được. Dù sao đây cũng không phải như trong phim khoa học viễn tưởng. Công nghệ của Omni-Siri chỉ đi trước thời đại này 50 năm thôi.

- Vậy sao.

Đức trầm ngâm. Cậu tranh thủ tiến vào giao diện cửa hàng để xem xét. Đúng như Alice nói, thứ công nghệ có thể làm được điều đó là cực kỳ tiên tiến, của hàng trăm năm sau với giá cắt cổ. Avariche nhìn cậu vò đầu bứt tai, chợt anh ta cười cười:

- Thưa ngài, ngài nếu như không thể thay đổi kết quả khám bệnh, thì ngài có thể thay đổi cách bác sĩ nhìn nhận nó! Thậm chí, ngài có thể làm giả kết quả trong ký ức bác sĩ, còn kết quả thật thì hủy đi!

Đức ngẩng người trước những lời mà Avariche nói. Đúng rồi! Cậu có chức nghiệp liên quan đến tinh thần, vậy chắc chắn sẽ có cách để không chế bác sĩ! Cậu có thể bắt đầu từ đây. Đức nhanh chóng dò tìm trong mục kỹ năng. Chết rồi! Kỹ năng rẻ nhất mà có liên quan đến không chế tinh thần lực cũng là 300 Tinh Điểm. Nó có tên: “Khống Hồn”, là một kỹ năng lv5 mới có cơ hội mở ra. Đức vội vàng chuyển sang vật phẩm, nhưng ở khoảng vật phẩm cũng vậy. Cậu quay lại hỏi Avariche:

- Có cách nào để kiểm Tra Tinh Điểm nhanh chóng không?

Avariche cười lạnh lẽo nhìn cậu, vì một lý do nào đó Đức cảm thấy như sắp bị anh ta đem đi bán:

- Thưa ngài, ngài có thể tiến vào phó bản. Tại lv1 thì có phó bản “Tower of Cardinal Quest 2” cấp E là thích hợp cho ngài nhất. Giá chỉ có 20 Tinh Điểm thôi.

- Anh đã tính trước tất cả rồi phải không? Lấy cho tôi một vé phó bản.

Đức thờ dài. Hết cách rồi, cậu không muốn bị người ta đem đi mổ xẻ làm thí nghiệm đâu!

Lần này Avariche rất lịch sự vờ tay, một cánh cổng không gian hình tròn hiện ra. Anh ta nghiêm túc nhìn Đức nói:

- Tôi phải nhắc nhở với ngài! Ngài không thể rời khỏi phó bản này chừng nào chưa hoàn thành nhiệm vụ phụ tuyến, bởi vậy nên ngài hãy chuẩn bị tâm lý!

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Chức Nghiệp Phụ Tạm Thời: Đạo Tặc

Đức gật đầu, cậu tiến vào cổng không gian một cách không tình nguyện. Cậu thấy bản thân mình đang bay vùn vụt qua một khoảng tinh không, với vô số những thế giới xung quanh. Cậu tìm cách cử động cơ thể nhưng không được. Rồi cậu lao vào một cánh cổng không gian đã mở sẵn. Đức bước qua cánh cổng không gian này, tuy nhiên do trong ý thức của cậu đang coi bản thân như đang bay nên cậu ngã lăn xuống đất. Xuyết xoa vì đau, cậu đứng dậy quan sát xung quanh. Đức đang đứng trong một căn phòng trống, với kiến trúc cực kỳ đơn giản. Nó chỉ là một cái hộp vuông làm từ các khối đá được đeo hình chữ nhật, vài chỗ có rêu mọc ra. Cánh cổng không gian đã biến mất, và cuối căn phòng chỉ tầm chục mét vuông này có một cái cửa gỗ. Bên cạnh đó là một tấm biển gỗ nhìn rất cũ kỹ. Giọng nói của hệ thống vang lên bên tai cậu:

- Đinh! Chào mừng chủ nhân đến với phó bản “Cardinal Quest 2” tại thế giới rpg Cardinal Quest 2. Sau đây công bố nhiệm vụ phó bản:

Nhiệm Vụ Phó Bản: Thành Công Hoàn Thành Cả 4 Nhiệm Vụ Chủ Tuyến.

Nhiệm Vụ Chủ Tuyến 1: Đánh bại Asterion, xuyên qua The Town

Nhiệm Vụ Chủ Tuyến 2: Đánh bại Xiatol, xuyên qua The Mountain

Nhiệm Vụ Chủ Tuyến 3: Đánh bại Shiurath, xuyên qua The Far Plane

Nhiệm Vụ Chủ Tuyến 4: Tiến vào The Tower, xuyên qua tầng 50.

Nhiệm Vụ Phụ Tuyến 1: Tiến đến các tầng 5, 10, 15,...40, 45, 50 để có thể quay về thế giới thực tại. Bạn sẽ không thể làm gì khi chưa đến được tầng tương ứng. Chú ý bạn không thể đi lùi về tầng trước đó.

*Đây là phó bản cho phép hồi sinh với cái giá phải trả là: mọi vật phẩm và kĩ năng đạt được tại đây sẽ mất đi trừ phi được đem về thế giới thực.

- Cardinal Quest!

Đức nhắm mắt. Hết cách, game này đã từng để lại bóng ma trong lòng cậu. Đức đã chết vô số lần trong game này, đặc biệt là tại khoảng tầng 12-13 do khinh địch. Cũng may là cậu có thể đi đến tầng 5 rồi rời khỏi và cậu đã từng làm được cả bốn điều mà nhiệm vụ chủ tuyến đưa ra trong game, Đức thở phào.

Chợt phía trước mặt cậu hiện ra một tấm bảng, với bảy biểu tượng nhấp nháy. Đầu tiên là biểu tượng một thanh kiếm, sau đó là một cái áo choàng, sau đó là một quả cầu lửa, một cây nỏ, nắm đấm, đôi cánh thiên sứ và biểu tượng giả kim. Đức ngay lập tức lựa chọn cái áo choàng, đại diện cho class Thief (đạo tặc) của game. Cậu chỉ cầu an toàn, chứ không muốn sống chết với quái vật!

Một quả cầu ánh sáng sáng lên, bao trùm quanh người Đức. Cậu cảm thấy như một dòng nước ấm đang chảy qua khắp cơ thể mình. Chợt trên thanh biểu tượng của cậu xuất hiện thêm một dòng chữ:

Chức nghiệp phụ: Đạo Tặc (tạm thời, đặc thù phó bản).

Hệ thống giải thích:

- Chỉ khi nào trong thế giới này thì chủ nhân mới sở hữu chức nghiệp phụ trên mà thôi. Yên tâm, vị trí chức nghiệp phụ của ngài không bị lấy đi!

Một bảng thông tin khác hiện ra trước mặt Đức. Đây là các Perk và Pack mà cậu có thể lựa chọn trước khi tiến vào The Tower. Perk là những đặc thù kèm theo, còn Pack là trang bị tặng thêm. Ngoài ra thì mỗi lần chỉ được chọn một mỗi loại.

Perk:

Airstrike: +3 điểm ý chí. Bắt đầu với kĩ năng Glide (Lướt Gió) thay vì Shadow Walk (Ám Bộ)

Bosh: Tấn công bất ngờ khiến kẻ thù bị choáng, bù lại sát thương giảm đi.

Silent But Deadly: Shadow Walk (Ám Bộ) và Shadow Mastery (Ám Năng) kéo dài gấp đôi, -1 nhanh nhẹn.

Cậu nhanh chóng lựa chọn Silent But Deadly. Nói cho cùng, giữ mạng là quan trọng nhất.

Pack:

Assault Pack: có thêm một bình thuốc hồi máu tẻ và bột gây mù.

Survival Pack: có thêm một bình thuốc hồi máu và áo giáp da.

Subtlety Pack: trang bị đầu tay là gậy lớn (2-3 dmg, -1 nhanh nhẹn) thay vì dao găm.

Naked Pack: bắt đầu không có vũ khí, tặng thêm Sneaking Cape (áo choàng lén lút)

Đức nhanh chóng lựa chọn Naked Pack. Nói đùa, cậu có Asauchi rồi nên điều bất lợi của pack này nhanh chóng bị loại bỏ. Sau khi lựa chọn xong, tiếng hệ thống thông báo lại vang lên bên tai Đức:

- Tỉnh, nhận được kĩ năng “Ám Dạ”

Ám Dạ Cấp E sơ cấp (lv1): Tốn 5 mana, cooldown cường chế (tính theo điểm nhanh nhẹn, 5 giây). Bạn tiến vào trạng thái tàng hình bằng cách sử dụng tinh thần lực đánh lừa người khác rằng bạn không tồn tại ở đó. Chỉ sử dụng được khi không có ai quan sát bạn với sự tập trung nhất định. Sinh vật sống thông thường và có trí tuệ thấp hoặc không có ác ý đều không ảnh hưởng đến kĩ năng này. Bạn có thời gian tàng hình 3 giây (tính theo tinh thần lực).

Sau đó mọi thứ lại trở về với yên tĩnh. Đức thở dài, cậu bắt đầu tiến về phía cánh cửa gỗ.

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Chống Lại Bầy Sói

Cậu ném cho cái áo choàng một cái Giám Định:

Áo Choàng Lén Lút:

Khi bạn đứng yên trong bóng tối, bạn sẽ ẩn mình vào trong bóng tối, rất khó để phát hiện bằng mắt thường.

Cậu nhanh chóng trang bị cái áo choàng lên người. Chất liệu áo rất mềm mại, không hề có tiếng động khi di chuyển. Đức bước vào một góc tối, phát hiện thấy cái áo choàng mờ dần. Nếu cậu đứng yên và núp dưới áo choàng thì đúng là rất khó nhìn thấy.

Đức hít một hơi thở thật sâu, sau đó cậu đẩy cánh cửa gỗ. Đầu bên kia phát ra một tiếng vọng sột soạt. Đức dùng tay lại giữa không trung, cậu không dám di chuyển vì sợ cánh cửa kêu lên thành tiếng. Đức nhắm mắt lại để tập trung, rồi tinh thần lực như nước lũ tràn qua khe cửa bao trùm hết cả căn phòng bên cạnh. Hóa ra đằng sau cánh cửa này là một hành lang dài, với hai con sói trắng muốt đang đứng. Một trong số đó đang quay lưng về phía cậu, với con còn lại thì nhìn về phía cánh cửa của cậu. May mắn là bóng tối bên trong đã khiến cho chúng không để ý thấy cánh cửa hơi hé của Đức. Cậu thông qua Quét Hình ném cho con sói một cái Giám Định:

Sói Trắng:

HP: 25/25

Sức Mạnh: 5

Nhanh Nhẹn: 11

Trí Tuệ: 3

Thể Chất: 8

Tinh thần: 2

Đặc thù: không.

Lũ sói này có Sức mạnh bằng một người bình thường, với tốc độ nhanh hơn mức tối đa của loài người, trí tuệ có phần cao hơn sói ngoài đời và thể chất gần mức tối đa của loài người, Đức thầm đánh giá.

Kéo thanh Asauchi ra khỏi từ không gian, Đức kích hoạt kỹ năng Âm Dạ. Tinh thần lực đã thu về của cậu lúc này chọt lan tỏa thành vô số sợi tơ trong không khí. Cậu chỉ mất đi lượng năng lượng ban đầu chứ không phải bỏ ra duy trì chúng như Quét Hình. Đức thực ra thấy ngoại trừ việc đó thì không có gì thay đổi cả. Cậu đành mở cánh cửa ra, rồi lướt tới phía con sói đang quay lưng về phía cánh cửa.

Một giây...

....Hai giây....

....Ba giây!

Đến giây thứ ba, dưới cái nhìn của con sói quay đầu về phía cửa, một người kỳ lạ chọt hiện ra sau lưng bạn nó, tay hấn cầm một thanh kiếm dài lấp lóe dưới ánh sáng của ngọn đuốc của tòa tháp.

Đức giơ cao thanh kiếm Asauchi rồi cậu lấy hết sức bình sinh đâm xuống ngay khi trạng thái Âm Dạ hết tác dụng. Lưỡi kiếm Asauchi đâm xuống, xuyên qua lưng con sói xuống dưới. Nó còn không kịp phản ứng, chỉ kêu lên một tiếng ngao rồi bỏ mình. Đức vô cảm nhìn cái xác của con sói như thể đó chỉ là một con búp bê bằng vải. Dòng máu ác quỷ bên trong cậu khiến cho cậu không có cảm giác thương cảm trước cái chết của sinh vật khác. Lưỡi kiếm Asauchi được rút ra từ cái xác con sói, ngọn lửa vô hình bên trong lưỡi kiếm thiêu đốt khiến cho máu bám trên thân kiếm nhanh chóng tan thành tro, rồi lá tả trông cực kỳ yêu dị.

Con sói còn lại gầm gè nhìn Đức. Cậu giơ ngang thanh kiếm, sẵn sàng phản công nếu con sói lao lên. Tuy nhiên con sói không lao lên như cậu nghĩ. Đôi mắt nó lóe lên sự gian xảo khiến Đức giật mình. Con sói rú lên, Đức chọt nghĩ đến điều gì đó nên cậu nhanh chóng kích hoạt kỹ năng tốc biến. “Xoạt,” Đức xuất hiện trước con sói, lưỡi kiếm đâm xuyên qua cổ họng nó. Nhưng đã quá muộn. Cậu nghe thấy tiếng sói tru vọng lại từ đầu bên kia cánh cửa ở cuối hành lang. Đức đã quên mất, lũ sói này có chỉ số thông minh không thấp!

Nhanh chóng vơ lấy vật phẩm rơi ra từ xác con sói, Đức nhanh chóng lùi lại về căn phòng đầu tiên. Thông qua Quét Hình, cậu nhanh chóng thấy cánh cửa đầu bên kia bật ra, ngay vào lúc cậu đóng sầm cánh cửa sau lưng lại. Thông qua sự duy trì của Quét Hình, Đức nhìn thấy một con sói có bộ lông màu xám đen to lớn hơn hẳn bước qua, theo sau là hai con sói trắng. Giám Định cho về kết quả khiến cậu há hốc mồm:

Sói Điền

HP: 47/47

Sức mạnh: 6

Nhanh nhẹn: 15

Trí tuệ: 8

Thể Chất: 9

Tinh thần: 4

Đặc thù: Độc Giảm Tốc (Kĩ năng cần).

Là Dire Wolf! Đức thâm gào thét trong lòng. Đây là một kẻ thù cực kỳ khó chịu mà cậu từng gặp trong game. Bởi vì rất đơn giản, đòn tấn công của nó kéo theo hiệu ứng giảm tốc độ! Ngoài ra thì trí tuệ của nó cũng không hề thấp. Con Dire Wolf nhìn qua cánh cửa mà Đức đang nấp sau, nó gầm gừ với hai con sói trắng. Một trong hai con sói trắng cúi đầu hít hít ngửi ngửi cái xác của bạn mình, rồi từ từ tiến về phía cánh cửa.

Đức nhanh chóng kích hoạt Âm Dạ đã hồi cooldown. Lúc này khi sử dụng Âm Dạ, cậu đã quan sát cách mà vô số sợi tơ tinh thần lực hoạt động. Chúng mô phỏng dao động của cánh vật xung quanh, rồi đưa vào trong tinh thần của đối thủ, đánh lừa đối thủ rằng cậu không có ở đó. Đúng vậy! Cậu không thực sự tàng hình! Cậu chỉ thuyết phục đối phương rằng cậu không có ở đó mà thôi. Đó là lí do vì sao cậu cần phải khuất khỏi tầm mắt của sinh vật ác ý mới có thể sử dụng kĩ năng này, vì cậu không thể chột biến mất khỏi ánh mắt của người khác được!

Đức rón rén mở cửa, vô số ánh mắt của ba con sói lập tức đổ lên người cậu. Tuy nhiên thì chúng chỉ thấy cánh cửa chợt mở ra mà thôi. Cậu tiến lên phía trước, và lưỡi kiếm nhanh chóng chặt đứt đầu con sói. Nhưng vì lực yếu quá, may mắn vì lưỡi kiếm Asauchi rất sắc bén nên chém ngang cổ con sói. Bị ngọn lửa vô hình bên trong con thanh kiếm Asauchi thiêu đốt, con sói nhanh chóng gục ngã. Lúc này thân hình của Đức nhanh chóng hiện ra trước mặt hai con sói. Cậu rút thanh kiếm ra, rồi ném nó về phía con sói trắng còn lại. Đức đã xem đủ phim để hiểu rằng, các nhân vật chính ném kiếm như trong phim không thể nào làm vậy ở ngoài đời được, vì quy tắc vật lý hạn chế. Nhưng cậu có một thứ mà nhân vật trong phim không có: Niệm Khống. Đức vươn tay ra, tinh thần lực biến thành một bàn tay vô hình bám trên cán kiếm, đẩy thanh kiếm vào cơ thể con sói trắng còn lại. lưỡi kiếm đâm vào người con sói, khiến cho nó rít lên. Tuy nhiên nó vẫn sống. Nó khụy xuống, còn con sói điên nhanh chóng lợi dụng lúc Đức không có vũ khí trên tay mà lao đến tấn công. Con sói trắng xoay người, toan mạng theo thanh kiếm Asauchi bỏ chạy.

- Đồ đàn!

Đức lạnh lùng quát, kích hoạt Hóa Khống. Tinh thần lực bám trên lưỡi kiếm Asauchi từ Niệm Khống nhanh chóng bốc cháy. Trong một khoảnh khắc, Đức cảm thấy đầu cậu nhói đau khi tinh thần lực bị thiêu đốt. Nếu một người sử dụng tinh thần lực khác ở đây nhìn thấy cảnh này chắc chắn sẽ hốt hoảng hô lên điên cuồng! Tinh thần lực không phải là thứ dễ đùa nghịch như vậy. Chỉ cần một chút tổn thương có thể khiến cho cậu trở thành một kẻ ngu ngốc ngay lập tức! Tuy nhiên khi tinh thần lực rút về, Đức nhận ra số tinh thần lực đó không hề bị hủy đi. Chúng càng trở nên cô đọng và tinh lọc hơn.

Lúc này thì con sói điên đã lao đến trước Đức, hàm răng to lớn đỏ lòm nhanh chóng mở ra, tấp về phía xương quai xanh của cậu. Tinh thần lực của Đức nhanh chóng tụ lại thành một lớp màng khiên trước người cậu, hàm răng tấp vào tấm khiên. Con sói điên không bỏ cuộc, nó vung móng vuốt lên quét một đường vào tấm khiên. Đức vung tay, lưỡi kiếm bay vọt ra khỏi xác của con sói thứ hai giờ đã nằm chết ngắc trên mặt đất ngược lại về phía cậu. Lúc này con sói đã thành công phá gần vỡ tấm khiên thì lưỡi kiếm bay vọt vào tay Đức. Cậu vung tay, tinh thần lực như lũ quét xâm nhập vào đầu con sói điên, sau đó chấn động!

Tinh thần lực trong đầu con sói điên bị tinh thần lực của Đức bao trùm xung quanh, rồi tinh thần lực của Đức nhanh chóng chấn động dữ dội. “Hộc” con chó ọe ra một đám máu, từ mắt và mũi của nó cũng nhanh chóng chảy ra máu đen. Đức vừa mới thả lỏng người thì con sói chợt lao lên, lấy sức tàn cuối cùng cắn vào tay không cầm kiếm của cậu. Con đau khiến Đức vung tay cầm kiếm, cán kiếm bổ lên đầu con sói khiến nó gục hẳn xuống đất. Cậu đau đốn quỵ xuống, lưỡi kiếm cắm vào nền đá chống trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 13: Luyện Thần Kỳ

Đức giờ nhìn xuống vết thương trên tay. Bằng với một tốc độ từ từ, vết thương đang nhanh chóng khép lại. Phần lớn Dust trào ra góp phần vào việc sửa chữa vết thương cho Đức, mặc dù hơi ngứa một chút. Đức nhún vai mặc kệ vết thương, cậu dùng Niệm Khống thu lại hết những vật phẩm rơi ra trên mặt đất. Cậu tổng cộng thu được hai món đồ vật và một ít đồng vàng. Một cái Giám Định ném vào hai món đồ:

Quyển Sách Bí Ẩn

Sử dụng quyền sách này để tăng thêm từ 1-2 điểm vào chỉ số bất kỳ.

Đá Mài Dao

Tăng lên 1lv cho vũ khí/áo giáp.

Đức hón hờ sử dụng Đá Mài Dao lên thanh Asauchi của cậu. Một luồng sáng màu xám nặng nề chứa hơi thở của thổ tính bám lên lưỡi kiếm, liên tục mài bén lưỡi kiếm. Thanh Asauchi của cậu tiến thêm 1 level, tiến vào cấp D viên mãn lv3. Đức tặc lưỡi, chỉ cần một level nữa là thanh Asauchi sẽ trở thành cấp C.

Cấp C, là cấp mà đã tiến vào phạm trù siêu năng rồi.

Avariche lúc này nhanh chóng đánh gãy sự ảo tưởng của Đức:

- Thừa ngài, để tiến hóa vũ khí lên một đẳng cấp, ngài cần sử dụng vật phẩm tương ứng. Ngoài ra level quá thấp sẽ không thể trang bị được nữa! Vũ khí cấp C trở lên đều có yêu cầu về cấp độ.

Đức cảm thấy thất vọng một chút, rồi nhanh chóng bình thường lại. Việc hạn chế cấp độ người dùng là cũng hợp lý thôi, vì nếu không có hạn chế này thì một đứa trẻ ba tuổi tùy tiện cầm thần binh ra ngoài đường là có thể tiêu diệt cả máy bay hay xe tăng gì đó sao? Cậu liếc nhìn thanh kinh nghiệm, không nhìn thì thôi chứ đã nhìn là giật mình. Kinh nghiệm đi lên chậm một cách dã man! Bây giờ mới được tầm 50% thanh exp, chưa kể phần lớn vốn đến từ phần thưởng nhiệm vụ.

Lúc này tay cậu với đến quyển sách. Một hộp thoại hiện ra trước mặt:

“Phát hiện vật phẩm có thể sử dụng. Sử dụng? Có/Không”

Đức nhanh chóng lựa chọn Có. Quyền sách lật tung ra phành phạch trên tay cậu, lướt qua vô số trang sách với vô số ký tự ngoài hành tinh. Nó dừng lại ở một trang bất kỳ, ở phía trên là một biểu tượng giống chữ Omega trong tiếng Hi Lạp.

- Tỉnh! Chủ nhân tăng thêm 1 điểm sức mạnh.-Hệ thống thông báo.

Sau khi thấy không còn gì để làm, Đức quay lại căn phòng ban đầu và đóng cửa lại. Cậu dựa lưng vào tấm cửa gỗ, bắt đầu tiến vào mình tưởng để khôi phục số mana không còn nhiều của mình.

Khi đôi mắt cậu nhắm lại, cậu phát hiện bản thân mình đang đứng trong một

không gian bé nhỏ. Nơi này hỗn độn tựa như khí, nhưng lại như chất lỏng và đôi khi lại là chất rắn. Màu sắc của chúng âm trầm nhưng phong phú, và liên tục chấn động nhẹ nhẹ. Đức cảm nhận được đây chính là biển tinh thần của cậu. Tri thức cơ bản của chức nghiệp Du Hành Giả đã được hệ thống đưa vào đầu cậu, chỉ chờ cậu “nhớ” lại chúng. Đức dõi theo ra bên ngoài phạm vi không gian của cậu. Bên ngoài kia là một vũ trụ đầy tinh tú, với vô số những không gian giống của cậu nhưng khác biệt về chủ nhân.

Avariche hiện ra bên cạnh cậu, tay anh cầm một quyển sổ tay màu đen nho nhỏ. Anh đưa cho Đức, thần sắc nghiêm túc:

- Thừa ngài, đây là món quà của Aslan thần chủ. Người dẫn ta đưa cho ngài khi ngài tiến vào tinh thần hải lần đầu tiên.

Đức đưa tay nhận lấy quyển sổ. Avariche biến mất. Kỳ lạ thay, quyển sổ không có xuất hiện bảng thông báo học tập. Có lẽ hệ thống cho rằng Đức cần phải tự mình mở quyển sổ này ra. Đưa tay ra mở trang đầu tiên, Đức nhận ra tại sao.

Trang đầu tiên của quyển sổ là lời giới thiệu của một người, ký tên là IV:

“Đây là ghi chép của ta về quá trình tu luyện của Du Hành Giả. Hi vọng người có duyên với ta sẽ bước lên con đường truy cầu Tri Thức Vĩ Đại này giống như ta. Nguyên cầu cho Tri Thức mãi bên người!”

Sau đó, Đức nhìn sang trang bên cạnh. Bên cạnh là giới thiệu kiến thức cơ bản về biển tinh thần, hay chính là tinh thần hải. Ngoài ra cũng có giới thiệu cả về thể giới tinh thần.

Sau khi nghiên cứu khoảng một tiếng đồng hồ, Đức rút ra được những kết luận sau:

Thứ nhất, Tinh Thần là một lực lượng của tồn tại. Nó được gọi là Astral, là thứ chi phối mọi linh hồn và trí tuệ trong toàn bộ thế giới. Hay nói chính xác hơn, vì sở hữu Tinh Thần nên sinh vật mới có linh trí. Thế giới bao giờ cũng tồn tại cả Tinh Thần và Vật Chất, với tỷ lệ Tinh Thần/Vật Chất là một chỉ số rất quan trọng để xác định đẳng cấp của thế giới đó. Tỷ lệ Tinh Thần cao thì gọi là cao ma, trung bình gọi là trung ma và thấp là thấp ma, nghe nói còn có một loại nữa là thiếu ma, ít đến đáng thương.

Thứ hai, vũ trụ của cậu sống được gọi là một thế giới tinh thần, hay chính là một vị diện theo cách gọi trong truyền tào. Thế giới mà tỷ lệ Tinh Thần càng cao hơn Vật Chất thì sinh linh trong đó sẽ có nhiều năng lực tác động lên vật chất càng cao. Người viết quyển sách này đến từ một thế giới có tỷ lệ khá cân bằng hay chính là thiếu ma, nên sinh vật ở thế giới của người này gần như không có năng lực đặc biệt gì. Tất nhiên Đức cũng suy đoán rằng thế giới của cậu cũng như vậy, vì cậu chưa từng nghe nói đến thứ gọi là siêu năng lực tinh thần. Tất nhiên, Hệ Thống là một ngoại lệ.

Thứ ba, vô số vị diện đều nằm trong một không gian hỗn độn với phần lớn là tinh thần, nơi này được gọi là Tinh Thần Hải (Astral Sea).

Thứ tư, mỗi sinh vật có linh tính đều tự diễn hóa ra trong bản thân một bản thu nhỏ của Astral Sea, được gọi là Tiểu Tinh Thần Hải. Bản thân các tiểu tinh thần hải này đều có thông đến với tinh thần hải thật, cho nên có thể thông qua việc đó mà di chuyển giữa các thế giới. Du Hành Giả chính là người di chuyển giữa các thế giới, xuất phát từ Tiểu Tinh Thần Hải của bản thân mà tiến vào các vị diện khác. Tuy nhiên tác giả lại không nhắc gì đến lợi ích của việc này, có lẽ là cần cậu tìm hiểu thêm.

Sau khi đọc xong chương giới thiệu đầu tiên, thì Đức tìm thấy phương pháp Minh Tường giống y hệt cái của hệ thống. Về cơ bản thì, tinh thần lực của cậu ở thời điểm này rất yếu đuối, bởi vậy nên cần huấn luyện liên tục để nâng cao cả về chất và lượng. Trong đó thì Minh Tường giúp nâng cao về lượng tinh thần lực sở hữu rất tốt, tuy nhiên trong sách ghi chú cũng ghi rõ là rất khó để khiến tinh thần lực nâng cao về chất.

Tất nhiên, trừ phi người đó sở hữu dị năng và năng lực tinh thần từ đầu như Đức. Cậu nhận ra khi sử dụng các kĩ năng tinh thần, đặc biệt là Hòa Không và Niệm Không thì tinh thần của cậu sẽ được thúc đẩy rất nhanh. Đức thở dài. Chẳng lẽ những ai đến từ vị diện thấp, trung và cao mà khi có năng lực tinh thần thì công đoạn này sẽ dễ hơn sao? Đúng là hoàn cảnh người ta tốt nên người ta được nhờ mà!

Đức không biết rằng, các vị diện cao hơn có nỗi khổ của riêng họ.

Cậu tò mò mở ra trang bên cạnh, chợt một chấn động vô hình tản ra từ trang sách khiến cho tiểu tinh thần hải của Đức rung động. Cậu cảm thấy đầu óc trở nên cực kỳ say sưa, tựa như bị say sóng vậy. Sau vài lần thử đi thử lại và bị đáp trả như vậy, Đức kết luận rằng, nếu như tinh thần lực của cậu chưa đạt đến một cấp độ nhất định thì sẽ không thể mở ra trang sách tiếp theo. Tác giả của quyển sách đã chia đẳng cấp tu luyện rất kĩ cho cậu. Hệ thống cũng tiện giúp cậu cập nhật chúng tương đương với level chức nghiệp cho cậu, mỗi mười cấp (level) là một kỳ:

Luyện Thần Kỳ

Nguyên Tổ Kỳ

Hồn Linh Kỳ

Nhập Khí Kỳ

Thần Đạo Kỳ

Du Hành Kỳ

Tín Ngưỡng Kỳ/Tích Địa Kỳ

Phân Thần Kỳ/Khai Thiên Kỳ

Hợp Thần Kỳ/Thế Giới Kỳ

Thánh Cấp

Ở phía trên thì không còn ghi gì nữa, cùng rất nhiều dòng chữ suy đoán và suy nghĩ của tác giả về cái ở trên Thánh Cấp. Điều khiến cho Đức khiếp sợ là, nếu tính theo cách tính này, chẳng phải tác giả của quyển sách này ít nhất đã phải là Hợp Thần/Thế Giới Kỳ? Vậy người này là nhân vật cấp 90? Đức càng tò mò là sau Du Hành Kỳ, có vẻ như chúng chia ra làm hai hướng khác nhau. Nhưng đến chương của Nguyên Tổ Kỳ còn chưa mở ra được, làm sao lại đi mơ mộng cái xa hơn? Đức thở dài đóng sách lại, rồi thoát khỏi minh tường.

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Xem Xét Thông Tin

Đúng như cậu nghĩ, khi rời khỏi minh tường, quyển sách đi theo cậu về thế giới hiện thực. Cất quyển sách vào kho không gian, Đức đứng dậy.

- Tinh! Chủ nhân đã thành công tiến lên level 2! Đạt được ba điểm chỉ số và hai điểm kĩ năng.

Đức nhanh chóng cộng hai điểm vào tinh thần, và một điểm vào nhanh nhẹn. Tinh thần lực của cậu lại mạnh lên một chút.

- Ồ

Cậu nhận ra điều gì đó, cậu chợt dừng lại hỏi hệ thống:

- Tại sao tôi lại lên cấp?

- Thừa chủ nhân, ngài tu luyện theo công pháp tu luyện của Luyện Thần Kỳ, đó là nâng cao chất và lượng của tinh thần lực. Minh tướng giúp nâng cao số lượng tinh thần lực, cho nên cũng cộng thêm exp cho ngài.

Đức hớn hờ, tuy nhiên hệ thống lại ngắt lời cậu:

- Bởi vậy nên khi ngài cộng điểm chỉ số tinh thần, lúc này tinh thần tăng cao tất nhiên sẽ lại trở thành exp cho ngài. Tuy nhiên sau Luyện Thần Kỳ thì hầu như chẳng còn phúc lợi như vậy.

Cậu gật đầu, sau đó lại hớn hờ liếc qua mục kỹ năng. Thứ nhất, đối với chức nghiệp Du Hành Giả thì không có kỹ năng gì mới. Với chức nghiệp phụ Đạo Tặc, cậu có hai lựa chọn:

Ám Hành cấp E trung cấp lv1 (kích hoạt): bỏ ra 5 mana, lướt đi trong không gian đến vị trí một kẻ địch. Không thể đi xuyên vật thể. Chỉ có thể lướt theo một đường thẳng, khoảng từ 2-5 mét.

Yên Bạo cấp E cao cấp lv1 (kích hoạt): bỏ ra 5 mana, làm mù mọi mục tiêu trong khoảng 5 mét xung quanh bạn.

Hai kỹ năng này có móc với nhau bằng một dấu X, biểu thị rằng chỉ được chọn một trong hai. Đức không do dự lựa chọn ngay Ám Hành, cậu còn hào tâm cho thêm một điểm kỹ năng để nâng kỹ năng này lên thành cấp E cao cấp lv1.

Ám Hành cấp E cao cấp lv1 (kích hoạt): bỏ ra 8 mana, lướt đi trong không gian đến vị trí một kẻ địch. Không thể đi xuyên vật thể. Chỉ có thể lướt theo một đường thẳng, khoảng từ 1,5-6 mét.

Cậu kiểm tra lại các thông số cơ bản:

Họ và Tên: Lê Văn Đức

Nghề Nghiệp: Astral Traveller (Luyện Thần Kỳ)

Lv: 2 (exp 5%)

Chủng tộc: Quỷ tộc (F cấp Viên Mãn)

Đặc thù:

- Điểm Yếu Chủng Tộc: Là một con quỷ cấp thấp, bạn dị ứng với sắt tinh khiết, bạc, muối và biểu tượng tôn giáo thần thánh (ví dụ như chữ Vạn của Phật giáo, kiếm gỗ đào của Đạo giáo, vân vân).

- Thiên Hư Ma Quỷ: bên trong bạn là dòng máu của một con quỷ chưa rõ tên. Hành vi và thái độ của bạn bị ảnh hưởng lớn bởi con quỷ này.

- Giả Lập Thăng Hoa: Bạn đã bước chân lên con đường của một Endless. Thu thập và hấp thụ Dust để tiếp tục tiến hóa. (6%)

- Tinh Thần Du Hành: Bạn đã mở khóa khả năng du hành vào Astral Sea (Tinh Thần Hải) để tiến vào các thế giới. Xin hãy cố gắng nhiều hơn!

Dị năng:

1.Telekinesis (Niệm không)

2.Pyrokinesis (Hỏa Không)

*chú ý: mức độ tiêu tốn tinh thần lực tùy thuộc vào cách bạn sử dụng dị năng.

Kỹ năng:

- Cảm Thấu cấp F (lv1)

- Quét Hình cấp E (lv1)

- Giám Định cấp E sơ cấp (lv3):

- Chữa Trị cấp F sơ cấp (lv1)

- Giả Lập (Không Cấp)

- Tốc Biến cấp E (lv2)

- Khiên Tinh Thần cấp E (lv1)

- Minh Tường (tu luyện, không cấp)
- Du Hành (nội tại, không cấp)
- Tinh Thần Trùng Kích Cấp E trung cấp (lv1)
- Ám Dạ Cấp E sơ cấp (lv2)
- Ám Hành cấp E cao cấp (lv1)

Nhìn bộ sưu tập kỹ năng của bản thân, Đức cũng phải cười khổ. Hầu hết các kỹ năng đều là những kỹ năng hỗ trợ, một số cậu còn chẳng biết dùng vào lúc nào ví dụ như Cẩm Thấu cấp F hoặc Chữa Trị cấp F. Giám Định là kỹ năng thường dùng nhất, và đã đến max lv3, giờ chỉ cần một vài lần sử dụng là nó sẽ tiến vào cấp E trung cấp lv1. Giả Lập là kỹ năng giữ mạng, chỉ sử dụng kết hợp với thánh y Endless. Tốc Biến và Khiên Tinh Thần cũng rất tốt trong việc phòng thủ và bỏ chạy. Còn kỹ năng tấn công thì Tinh Thần Trùng Kích, dị năng King of Despair là kỹ năng duy nhất. Có lẽ cậu nên tìm một kiếm kỹ nào đó trong hệ thống để đổi. Đức thầm cảm thấy chán nản với sự yếu kém về kiếm pháp của bản thân. Lí do duy nhất mà cậu vẫn còn đứng được là nhờ vào kiếm kỹ cấp F được hệ thống tặng, tuy nhiên nó sẽ nhanh chóng vô dụng khi đụng độ những đối thủ mạnh hơn. Việc bị thương do con sói điên mặc dù không phải quá nặng nhưng vẫn khiến Đức cảm thấy cảnh giác. Cậu biết rằng, rất nhanh cậu sẽ phải đối đầu với những kẻ địch là loài người, thậm chí là quái vật to gấp đôi người cậu như Orge.

Đức tiếp tục nhìn sang chỉ số cá nhân và vật phẩm trong không gian:

HP: 150/150, MP:180, Dust: 50

Chỉ số cơ bản *10 là tối đa và 1 là tối thiểu của một người bình thường:

Thể Lực: 10 Trí Tuệ: 4 (+5)=9

Sức Mạnh: 10 (+5)=15 Ý Chí: 7 (+12)=19

Nhanh Nhẹn: 9 (+5)=14 Tinh Thần: 13 (+5)=18

Trang Bị:

Asauchi (Kiếm cấp D viên mãn lv3)

Mảnh ghép Golem (3/3)

Chìa Khóa Vạn Năng E sơ cấp: 3/3

Áo Choàng Lén Lút (Vật phẩm cấp E sơ cấp)

Thánh Y Vĩnh Hằng (Endless Cloth) (Vật phẩm cấp D viên mãn)

Nhẫn Đế Chế Vetruvian (Vật phẩm cấp OP (phong ấn))

Đồng Hồ Delta O7-Z2 (Vật phẩm cấp E sơ cấp)

Kính Áp Tròng O7-Z2 (Vật phẩm cấp E cao cấp)

Tinh điểm: 100 điểm

Đầu tiên là lượng hp của cậu có vẻ không thay đổi nhiều lắm, có lẽ là do việc điểm chỉ số thể chất của cậu không thay đổi gì. Chỉ số trí tuệ được buff nên đã cao hơn nhiều, giải thích tại sao gần đây đầu óc Đức trở nên sáng láng hơn. Khủng khiếp nhất là Ý Chí và Tinh Thần. Đức nghi ngờ rằng sự máu lạnh của bản thân là do điểm Ý Chí đã cao gấp đôi mức tối đa của nhân loại. Nhưng khác với chỉ số Tinh Thần là chủ yếu đến từ tự thân Đức mạnh yếu về tinh thần lực, chỉ số Ý Chí phần lớn là do được cộng thêm vào từ trang bị (phần trong ngoặc là của trang bị). Về phần trang bị thì vẫn vậy, Đức tự nhủ khi nào thật sự cần thiết mới triệu hồi Golem. Ngoài ra cậu phát hiện rằng, ngoại trừ Asauchi có lv3 và nhẫn Đế Chế bị phong ấn ra, thì các vật phẩm và trang bị còn lại chỉ có cấp độ mà không chia level bên cạnh. Điều này biểu thị chúng không thể thăng cấp bằng cách sử dụng nhiều như Asauchi, mà cần phải có vật phẩm kích hoạt tương ứng.

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Vòng Xoáy Tinh Thần Lực

Sau khi đã sửa soạn mọi thứ cẩn thận, Đức đứng dậy. Tinh thần lực của cậu len lỏi qua cánh cửa gỗ một lần nữa. Hoàn hảo, hành lang vẫn chưa có quái vật khác tiến vào. Đức đẩy cánh cửa gỗ rồi tiến vào hành lang. Máu tươi đã sớm đông lại, tạo thành một mùi khó ngửi trên mặt đất. Vì một lý do gì đó mà xác của đám sói đã biến mất. Điều này khiến cho Đức âm thầm cảnh giác. Chẳng lẽ có một thứ gì đó đã đem những cái xác đi?

- Âm mai gót, đi nhanh lên thôi!-Đức lăm bằm

Cậu đi bộ đến cuối đường hầm, thanh Asauchi vẫn nắm chặt trong tay. Bàn tay Đức đặt nhẹ lên cánh cửa sau đó, Quét Hình lại được sử dụng. Đức nhíu mày. Cánh cửa này được thiết kế gần như không có khe hở nào với khung cửa, bởi vậy tinh thần lực của cậu không thể đi qua được. Đức khẽ đẩy cửa, nhưng cậu không thể di chuyển cánh cửa này. Cậu cảm thấy có gì đó không đúng, nhưng vẫn chưa nghĩ ra được điều gì.

Chợt, Đức quay lại nhìn nơi xảy ra cuộc chiến với lũ sói. Nếu như lũ sói đã có thể dễ dàng tiến qua cánh cửa như vậy, ngoài ra cánh cửa có thể tự đóng lại. Vậy chẳng lẽ....

Tinh thần lực của Quét Hình được Đức thu gọn lại, bao trùm lên toàn bộ cánh cửa và xung quanh nó. Sau khi quét qua, Đức cau mày:

- Không có gì lạ? Tại sao lại như vậy?

Lúc này Alice hiện ra, cô khoanh tay trước ngực nhìn Đức:

- Cậu chủ, để tôi!

Một phiên bản mô phỏng thông qua Quét Hình của Đức về cánh cửa được phóng ra trên đồng hồ của cậu. Alice đứng trước mô hình, vô số những ký tự kỹ thuật số di chuyển xung quanh cô sắp xếp thành các ma trận.

“Tính toán các khả năng tồn tại của cơ quan ẩn bên dưới bức tường”

“Phân tích cấu trúc sắp xếp của các đường vân trên mặt đá..... Phát hiện dấu vết nhân tạo...”

- Cậu chủ, những đường sắp xếp của vân đá phía trên phần tường quanh cánh cửa này được sắp xếp theo một trật tự nào đó!

- Alice, mô phỏng ra biểu hình!

Đức tò mò yêu cầu Alice. Một biểu đồ với vô số đường nét văn vận được Alice mô phỏng ra khỏi không khí. Đức nhận ra có một số biểu tượng nằm tại trên tuyến đường nét được mô phỏng ra. Alice đứng cạnh cậu, cô tò mò nhìn vào đường tuyến trên:

- Thừa chủ nhân, tôi đã phân tích ra được rằng đây là một loại sắp xếp đặc biệt, tuy nhiên máy chủ tôi không có dữ liệu ban đầu để có thể hiểu được. Có vẻ thứ này có liên quan tới ma pháp?

Tinh thần Đức run lên. Cậu rút ra quyển sổ nhỏ nhỏ của IV, người mà cậu giờ đã coi như một nửa sự phụ mình. Trong mục mô tả về ma pháp mà Đức đã không dùng đến, sự phụ IV có vẻ có nhắc đến sự thiếu thốn về ma pháp của thế giới ông/bà. Tuy nhiên tại các thế giới thấp ma, có một loại ma pháp rất được ưa chuộng vì sự yếu kém về ma pháp tại thế giới đó: ma pháp trăn tinh thần lực! Thậm chí khi đến các thế giới trung ma, cao ma thì ma pháp tinh thần lực vẫn cực kỳ quan trọng!

Làm theo ghi chép, cậu sử dụng tinh thần lực để mô phỏng ra biểu đồ ma pháp ra không khí. Alice tò mò nhìn cậu giơ tay ra trên không trung, cô không thể nhìn thấy tinh thần lực vô hình của Đức nên không biết chuyện gì đang diễn ra. Tinh thần lực của cậu từ từ vẽ ra một đường văn vẹo trên không trung, rồi dần dần nối dài ra thành một biểu đồ phức tạp. Tuy nhiên khi vẽ đến được khoảng một nửa thì biểu hình chợt nổ tung, tinh thần bị phản chấn khiến Đức phun ra một búng máu. Đầu cậu quặn đau một cách dữ dội kết hợp với vị mẫn nặn trong khoang miệng khiến Đức cảm thấy yếu ớt, trong phút chốc cậu ngồi sụp xuống đất. Alice nhìn thấy vội dợm bước về phía trước, nhưng rồi Đức giơ tay lên ý bảo cậu không sao. Khoanh chân tiến vào mình tường, cậu nhanh chóng bắt đầu khôi phục lại tinh thần lực. Tại cấp độ luyện thần kỳ, tinh thần lực chỉ có thể khôi phục bằng cách tiến vào mình tường chờ đợi cho tinh thần hải khôi phục tự động. Tuy nhiên IV đã đưa ra một ý tưởng điên cuồng hơn: thay đổi sự di chuyển của tinh thần hải để khiến tinh thần lực phát triển nhanh hơn. Tuy nhiên Đức đã thử qua, khả năng kiểm soát tinh thần lực của cậu tại luyện thần kỳ là không thể làm vậy. Mặc dù vậy nhưng IV đã nêu ra rằng, khi tinh thần lực bị tổn thương thì việc kiểm soát sẽ dễ dàng hơn, mặc dù cậu sẽ phải chịu đau đớn vô cùng. Nói một cách hân hoan, tinh thần lực bị tổn thương không phải chuyện đùa!

Tinh thần hải dưới sự kiểm soát của Đức bắt đầu chậm chậm di chuyển. Đức cảm thấy hơi đau nhức, tuy nhiên cũng chỉ như nhức đầu nhẹ nhè. Thấy vậy thì gan cậu bắt đầu lớn hơn, cậu bắt đầu cưỡng ép tinh thần lực di chuyển thành một vòng xoáy.

“U!” ngay khi tinh thần lực bắt đầu tạo thành một vòng xoáy, sự đau đớn như thủy triều ập đến với Đức. Con đau của cơ thể vốn không là gì so với cơn đau đến từ tinh thần. Cậu nhắm mắt tìm cách chịu đựng nó. Lý do duy nhất mà Đức vẫn còn cố gắng đến tận bây giờ, đó là nhờ vào bản năng ác quỷ bên trong dòng máu cậu, cũng như chấp niệm của cậu rằng nếu như không thể giải mã được cánh cửa ma pháp, cậu sẽ không thể rời khỏi phó bản này. Cậu không muốn cả đời này bị mắc kẹt! Mà chưa kể thức ăn không có, dù có dùng Tinh Điểm đổi thức ăn cũng không giúp được cậu bao lâu. Đức đáng thương quên mất rằng, cậu vẫn còn một cái chìa khóa vạn năng cấp E chưa dùng tới.

Dưới cố gắng của Đức, tinh thần hải của cậu bắt đầu di chuyển thành một vòng xoáy tự động. Giờ không cần cậu dẫn dắt vẫn có thể khiến nó xoay tròn, vô số tinh thần lực bị tổn thương giờ được chữa lành. Đức vui mừng nhận ra rằng từ trung tâm của vòng xoáy, vô số tinh thần lực thô sơ được đẩy ra từ tinh thần hải lớn ngoài kia vào (tiêu) tinh thần hải của cậu. Số tinh thần lực vô chủ này nhanh chóng được dòng xoáy tinh thần lực của cậu đồng hóa, chỉ chờ cậu tiếp tục tinh luyện chúng. Sau khoảng 30 phút, tinh thần lực bị tổn thương của Đức đã được chữa lành, thậm chí là còn nâng cao lên. Cậu nhanh chóng rời khỏi trạng thái mình tường.

- Ting! Điểm tinh thần +1, trí tuệ +2. Chúc mừng chủ nhân, con đường tiến về kẻ mạnh mẽ nhất vũ trụ của ngài lại tiến thêm một bước siêu nhỏ.

Hệ thống thông báo khiến Đức vui mừng, sau đó là ngạc nhiên. Không ngờ chỉ số trí tuệ của cậu cũng tăng?

- Hệ thống, đây là có chuyện gì? Chỉ số trí tuệ và tinh thần có liên quan đến nhau hay sao?

Đức tò mò hỏi hệ thống, đáp lại lời cậu là giọng điệu lạnh lạnh vô cảm của hệ thống:

- Chủ nhân, chỉ số trí tuệ của ngài không liên quan gì đến số lượng và chất lượng tinh thần lực, tuy nhiên nó trực tiếp liên quan đến khả năng khống chế tinh thần lực của ngài! Chỉ số này càng cao thì khả năng khống chế tinh thần lực của ngài càng mạnh.

Cậu gật đầu ra vẻ hiểu biết. Đức lại thử tìm cách vẽ ra mô hình ma pháp trận lúc trước trên không khí, quả nhiên cậu đã làm một cách thuận lợi hơn. Lần này cậu thành công vẽ gần đến 60% ma pháp trận thì nó lại phát nổ. Lần này vụ nổ không đánh quá mạnh vào tinh thần lực của cậu như trước, tuy nhiên nó lại nổ bay Đức ngược ra đằng sau. Đây là một ma pháp không hề cực đơn giản, bởi vậy nên nó không có gây ra hiệu ứng gì, chỉ thuần túy là tinh thần lực cuồng bạo. Nếu một ma pháp sư ở đây thì sẽ cảm thấy rất bất đắc dĩ với Đức. Người là một tinh thần lực gia, người tìm cách sử dụng ma pháp làm gì? Bản thân ma pháp cần có ma pháp lực mới kích hoạt được! Tuy nhiên nhờ vào sự có mặt khủng bố của hệ thống, nó trực tiếp khiến cho tinh thần lực của Đức và ma pháp lực trở thành một thứ. Bởi vậy nếu Đức biết công thức ma pháp, cậu có thể dễ dàng sử dụng ma pháp bằng tinh thần lực!

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Ma Pháp Arcane Lock

Đức lại ngồi xuống minh tường. Cứ như vậy, hễ bị thất bại là cậu lại ngồi xuống minh tường. 70%, rồi 80%, rồi 90%, 91%,.... Cứ càng vẽ sau thì độ khó ngày càng tăng cao. Có một lần Đức đã đạt đến 99% thì ma pháp trận của cậu chợt rung động, may mà cậu kịp lùi lại. Vụ nổ khiến cho những mặt tường hai bên bị phá hủy trên bề mặt, sức công phá gần bằng với một quả lựu đạn. Đức đã từng nhìn thấy hiện trường lựu đạn bị nổ lúc đến chơi tại đơn vị của du học rồi, cậu âm thầm may mắn vì lúc đó kịp tiến vào trạng thái Giả Lập có Thánh Y, sau đó nhanh chóng bật khiến tinh thần lực lên và tốc biến ngược ra sau rồi ma pháp trận mới phát nổ. Dù vậy nhưng cậu vẫn bị xóa đến gần hết thanh hp và phần lớn mana. Mặc dù vậy, nhưng Đức nhanh chóng thất vọng khi nhận ra cánh cửa vẫn không hề hấn gì khi tiếp xúc với vụ nổ. Alice có ghi lại hình ảnh lúc ma pháp trận phát nổ, Đức nhìn thấy rõ ràng một hào quang màu xanh lam hiện lên bảo vệ cánh cửa và xung quanh.

Sau khoảng nửa ngày liên tục luyện tập, cuối cùng Đức cũng thành công mô phỏng ra một ma pháp trận hoàn chỉnh, mặc dù còn rất xấu nhưng cũng đã ra hình dáng. Ma pháp trận khi ngay vừa hoàn thành lập tức phát sáng, hiện ra trước mặt Alice khiến cho cô giật mình: “Thứ gì....”

Ma pháp trận xoay chuyển trong không khí, rồi nhanh chóng tan biến.

- Ting! Chúc mừng chủ nhân nắm được yếu quyết của ma pháp cấp 0 bản suy yếu, Arcane Lock! Mở ra hệ thống ma pháp! Đạt được thành tựu “ma pháp học đồ”, thưởng 200 Tinh Điểm!

Đức nhanh chóng mở ra hệ thống ma pháp. Cái gọi là hệ thống ma pháp thực ra chính là một quyển ma pháp thư trôi nổi lơ lửng trên không trung, phía trong nó trống trơn không hề có gì hết. Theo lời Alice thì cô cũng có thể nhìn thấy quyển ma pháp thư này. Đây là một quyển ma pháp thư có bìa da cứng hết sức bình thường, phía trên mặt có gắn một viên đá màu lam nhìn tựa như một giọt nước vậy. Theo hướng dẫn của hệ thống, Đức đưa tinh thần lực vào viên đá, và quyển sách sáng lên. Phía xung quanh quyển sách trôi nổi vô số ký tự kỳ lạ. Đức nhận ra trong đầu cậu có tồn tại một cái tên duy nhất, “Arcane Lock lv0”.

Thông qua mô tả của hệ thống, quyển sách ma pháp này chính là thứ mà một pháp sư nào cũng sở hữu. Nó ghi lại ma pháp mà pháp sư này nắm được, cũng đồng thời hỗ trợ pháp sư phát ra ma pháp. Tại các vị diện có chứa nhiều tinh thần lực, ma pháp được chia ra làm hai dạng nếu tính theo cách kích hoạt: ma pháp trận và ma pháp lưới. Ma pháp trận chính là cách mà Đức vừa làm, sử dụng tinh thần mô phỏng ra ma pháp trận có thể cộng minh với vô số thiên địa nguyên tố xung quanh, rồi sau đó đưa ma pháp lực vào chạy theo đường vân của ma pháp trận đến kích hoạt. Các ma pháp trận của ma pháp sư càng vẽ sau càng phức tạp, bởi vậy mới cần phải sử dụng hai thứ: thứ nhất ma pháp thư để ghi chú sẵn ma pháp trận lên trên, khi dùng chỉ cần dựa theo đó mà vẽ ra, hai là một vật để tập trung ma pháp lực như đũa phép hoặc gậy phép, vân vân. Quyển trục ma pháp thực ra chính là một dạng rút gọn của ma pháp thư và vật tập trung ma pháp lực lại với nhau, mặc dù chỉ chứa được một ma pháp nhưng chúng rất dễ sử dụng. Còn với dạng thứ hai, đó là do bản chất thể giới đó hoặc một vị Thần Chủ, sinh vật mạnh nhất của thể giới đó tạo ra vô số những sợi tơ pháp tắc ma pháp đan khắp nơi trong vị diện đó, những ma pháp sư theo cách thứ hai chỉ cần mượn lấy vô số ma pháp đã được lưu trữ bên trong ma pháp lưới đó. Họ cần thân chủ để ngâm xướng nhằm cộng minh với sinh vật đã tạo ra ma pháp lưới, và cũng cần một vật tập trung ma pháp lực. Ma pháp Arcane Lock của Đức vốn là một ma pháp cấp một, chỉ cần nhìn vào sự rắc rối của ma pháp trận thì biết. Tuy nhiên vì cậu không hoàn toàn nắm được nó mà chỉ mới vẽ ra được da lông, thậm chí là còn méo mó nên nó mới là bản suy yếu cấp 0. Ma pháp cấp 0 của cả hai hệ vốn không cần đến thần chú hay ma pháp trận, có thể tùy tâm phát ra. Arcane Lock cấp 0 của cậu vốn là cấp 1 nên mới cần ma pháp trận.

Lại nói về cấp bậc của ma pháp, bất kể trường phái nào của ma pháp đều thống nhất một hệ thống phân chia cấp bậc như sau, với mỗi bậc có cấp ma pháp có thể sử dụng:

Ma pháp học đồ (cấp 0-1)

Ma pháp sư (cấp 2)

Đại ma pháp sư (cấp 3)

Ma đạo sư (cấp 4)

Đại ma đạo sư (cấp 5)

Ma đạo sĩ (cấp 6)

Đại ma đạo sĩ (cấp 7)

Linh ma đạo sĩ (cấp 8)

Ma pháp thần (cấp 9)

*Đối với cách tính lv của hệ thống thì mỗi bậc vẫn chiếm 10 lv tương tự như Du Hành Giả. Hệ thống cũng khẳng định cách tính này gần như là phổ thông toàn Astral Sea.

Và đương nhiên, sau cấp 99 vẫn là cấp Thánh Vực, một cấp bậc tương tự với Thánh Cấp của Du Hành Giả.*

- Câu hỏi là, làm như nào để phá giải ma pháp này?

Đức tự hỏi. Thông qua mô tả của ma pháp thư, Arcane Lock là một ma pháp có tác dụng khóa mọi thứ lại trong vòng 15 phút, với điều kiện cậu phải chạm vào nó. Để nó có tác dụng vĩnh cửu, cậu cần khắc hoặc vẽ ma pháp trận lên bề mặt và rồi kích hoạt bằng cách đặt ma tinh thạch, một loại đá chứa ma pháp lực vào ma pháp trận. Tuy nhiên bên dưới lớp đá của cánh cửa này dường như còn ẩn chứa một ma pháp bảo vệ khác, ngăn chặn Đức khỏi việc phá đá để tìm ma tinh thạch. Đức kể khổ với Alice, cô nhanh chóng chép lại những hiểu biết mà cậu mới nói. Alice nhắc nhở Đức:

- Cậu chủ, lí do duy nhất mà cậu không thể phá giải ma pháp này đó là vì cậu chỉ học lỏm được cái bên ngoài của ma pháp trận, mà không hiểu bản chất của nó. Bởi vậy nên cậu rất khó để phá giải nó.

Mất Đức sáng lên! Đúng vậy, sao cậu không nghĩ ra! Cậu nhanh chóng tiến vào cửa hàng hệ thống, tìm cách sách căn bản của ma pháp sư. Sau khoảng vài phút trao đổi với Avariche, anh ta nhanh chóng lấy ra một quyển sách cũ kỹ. Điều khiến Đức im lặng là nó có thiết kế rất giống quyển sổ của IV.

- Đây, tác giả của nó là...

Avariche mở mở quyển sách:

- Đây là nhật ký lúc mới tiến vào thế giới của Thần Chủ Eclipse, nó bao gồm kiến thức và kinh nghiệm đến cấp Ma Đạo Sư. Tuy nhiên nó không phải ma pháp thư, cho nên nó không ghi lại bất cứ ma pháp nào. Giá hữu nghị, 300 Tinh Điểm.

Đức nhỏ máu nhận lấy quyển sách, cậu đã tính toán qua, sau khi rời khỏi phố bản cậu sẽ có đủ tiền để mua được kỹ năng thôi miên kia. Sau khi Tinh Điểm của Đức đã bị trừ về không, Đức đau đớn rời khỏi giao diện cửa hàng. Hệ thống phát ra thanh âm:

- Bạn đã đạt được “Nhật ký của Eclipse phần I,” có học tập? Có/Không.

Lần này Alice chủ động nói với Đức:

- Cậu chủ, xin hãy dùng Quét Hình quét qua toàn bộ trang sách trước.

Đức nhanh chóng làm theo, vô số những trang sách lướt qua trong đầu cậu mặc dù cậu không có đủ thời gian để đọc hay ghi nhớ. Tuy nhiên cậu đã có Alice. Cô nhanh chóng tạo ra một bản sao của quyển sách trong bộ nhớ, sau đó gật đầu với Đức. Đức ngay lập tức lựa chọn học tập. Vô số ký ức về ma pháp chui vào đầu cậu, toàn bộ đều là kiến thức ma pháp căn bản. Đức lật lật quyển nhật ký, cậu nhận ra rằng hệ thống không hề đưa số ghi chép sự kiện của Eclipse lại, có lẽ là nó chỉ tự động cập nhật phần có liên quan đến ma pháp cho cậu. Tuy nhiên điều khiến Đức đau đầu đó là, cậu giờ muốn phá giải ma pháp Arcane Lock sẽ tốn rất lâu, rồi cậu còn phải tìm cách đảo ngược lại nó. Bị mắc kẹt ngay tại căn phòng thứ hai của tầng đầu tiên khiến Đức cảm thấy rất bất lực. Cậu thậm chí hệ thống đã mô phỏng ngẫu nhiên xui xẻo như vậy. May mắn thay, Alice lúc này đã có cách:

- Cậu chủ, xin hãy kiên nhẫn. Tôi sẽ tiến vào trạng thái phân tích và tính toán kiến thức trong quyển nhật ký này, sau đó thì tôi sẽ tính toán cách phá giải. Với khả năng tính toán của tôi, có lẽ ước lượng cần 1 tiếng đồng hồ.

Đức nhàm chán ngồi xuống đợi Alice. Trong lúc cô tính toán, vô số những ma pháp trận mà Đức nhận ra là những mảnh nhỏ của ma pháp trận Arcane Lock trôi nổi xung quanh cô. Trong lúc chờ đợi, Đức lướt qua phần nhật ký của Eclipse.

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Mở Ra

Sau khoảng 1 giờ đồng hồ, Đức thở hắt, mắt cậu rời khỏi quyển nhật ký. Bên trong đôi mắt của cậu ánh lên sự giận dữ và kinh tởm. Người tên là Eclipse, hay theo cách gọi của Avariche là Thần Chủ Eclipse này là một kẻ bệnh hoạn. Hắn ta cũng là một du hành giả như Đức và IV, một lần tiến vào một thế giới nọ. Tại thế giới đó, năng lực du hành giả của hắn khiến cho hắn có sức mạnh vô cùng lớn, tựa như thần linh vậy. Chúng tộc của vị diện này vốn là một loại rất khác với hắn, họ là những sinh vật tựa như những tảng đá lớn trôi nổi, kết nối bởi một “trung tâm” là những viên khoáng thạch đủ màu. Tại thế giới này hắn đạt được tín ngưỡng của người bản địa, rồi sau đó trở thành người đứng sau màn giật dây vô số cuộc chiến trên vị diện này. Hắn nói rằng hắn đang tìm kiếm cảm ngộ để tiến vào Thánh Cấp, cho nên hắn bỏ thời gian ra học ma pháp. Trong lúc hắn trụ lại thế giới này học tập, vô số sinh mạng đã biến mất. Cho đến khi vô số những cư dân bản địa giận dữ tụ tập tại trước thánh đường thờ phụng hắn tìm cách tấn công. Hắn đứng lên, sử dụng năng lực Du Hành Giả của bản thân mà khiến cho mặt trời của hệ hành tinh đó rơi xuống, phá hủy toàn bộ hành tinh đó. Sau khi tìm thấy linh hồn của vị diện này đang hấp hối, hắn mới xác định rằng trong vũ trụ của vị diện này chỉ có tinh hệ đó là có sự sống. Hắn cưỡng ép sử dụng linh hồn chưa siêu thoát của chúng tộc này đưa đến một thế giới khác do hắn làm chủ và khôi phục lại phần lớn chúng tộc này, tiếp tục đầy ải họ và làm thí nghiệm ma pháp trên họ.

Sự giận dữ của Đức là hoàn toàn có lý do. Theo mô tả của IV, Du Hành Giả tại thế giới bản xứ của họ bị giới hạn bởi rất nhiều pháp tắc của vị diện, tuy nhiên khi đến các thế giới khác thì pháp tắc này gần như không thể trói buộc họ. Một Du Hành Giả có thể một bàn tay bóp nát cả một hành tinh, phá hủy mặt trời hay tạo ra lỗ đen siêu cấp là chuyện bình thường. Cách phản ứng của Eclipse cho thấy rằng hắn cố tình dùng cách rắc rối hơn là kéo mặt trời của chúng tộc bản xứ xuống, để họ cảm nhận cái chết đang từ từ đến với họ.

Người độc ác như vậy, coi hết thầy sinh mệnh của thế giới khác chỉ là trò chơi hay sao?

Đức không hề biết rằng, có rất nhiều Du Hành Giả, đặc biệt là những người ở vị diện không có hiểu biết về du hành trong Astral Sea và các thế giới khác, đều cho rằng những “sinh vật” mà họ gặp ở các thế giới đó chỉ là do họ tưởng tượng ra, hay chỉ là sinh vật được tạo ra từ sự tưởng tượng của tinh thần người khác. Cho nên những thứ xấu xa nhất của họ được giải phóng lên những thế giới khác mà không hề nghĩ đến hậu quả. Nếu như Đức không gặp được hệ thống mà thay vào đó cậu vô tình có khả năng du hành, cậu thậm chí có thể ngay lập tức coi những sinh vật này là trong game!

Hồi phục lại tinh thần, Đức nhìn Alice đang lẳng lặng đứng trước mặt. Cô cũng đã đọc qua toàn bộ quyển nhật ký thông qua việc Đức quét hình nó trước đây, nên có lẽ cũng biết điều cậu mới đọc được. Alice an ủi cậu:

- Chủ nhân...

Đức giơ tay lên biểu thị cậu không sao:

- Tôi không sao, tôi chỉ hơi sốc một chút thôi. Phân tích như nào rồi?

Alice đưa ra một mô hình ma trận nhỏ hơn cái cũ rất nhiều trôi nổi trên không khí:

- Chủ nhân, đây là bản hoàn chỉnh cấp 1 của Arcane Lock đã được tôi sửa lại. Còn đây là bản ngược lại của spell Arcane Lock.

Đức ngay lập tức về lại hai ma pháp trận của Alice đưa ra. Hai tiếng ting liên tục vang lên, báo hiệu cậu đã làm chủ Arcane Lock lv1. Sau đó là báo hiệu cậu đã làm chủ một ma pháp mới, ma pháp Knock lv1.

Đức thật sự không biết phải nói gì. Sau khi có được kiến thức hệ thống cơ bản về ma pháp trận, việc vẽ ma pháp trận đã đơn giản hơn rất nhiều. Ma pháp “Knock” cũng là một ma pháp vô hệ, có tác dụng ngược lại với Arcane Lock. Nó có thể khiến cho Arcane Lock bị ngừng hoạt động trong vòng 15 phút, sau 15 phút thì Arcane Lock sẽ lại hoạt động trở lại. Đức áp tay lên cánh cửa, cậu vẽ ra một ma pháp trận Knock đơn giản trên không khí bằng tinh thần lực, sau đó thông qua ma pháp thư làm vật tập trung ma pháp lực mà kích hoạt. Vô số những ký tự ma pháp từ các trang giấy của ma pháp thư bay ra, xâm nhập vào ma pháp trận đang trôi nổi lơ lửng trên không trung của Đức khiến cho nó sáng lên, rồi nó nhẹ nhàng đi theo sự dẫn đạo của Đức mà nhập vào cánh cửa. Ngay lập tức cánh cửa rung lên kịch liệt, và sau đó sáng lên, rồi phát ra một tiếng “Ầm” to lớn như thể một người khổng lồ vừa mới gõ vào nó. Alice ngây người một lát rồi nói:

- Cậu chủ, quên nhắc với cậu là ma pháp này sẽ gây ra tiếng động lớn vang vọng đến tất cả sinh vật trong khoảng 150 mét đổ lại, tựa như có một người vừa mới gõ cửa phòng chúng vậy. Vì vậy mà tên nó là “Knock.”

- Trời ơi!

Đức kêu lên, nhưng tay cậu vẫn nhanh tay đẩy cánh cửa ra. Dưới sự ngạc nhiên của Đức, cánh cửa được đẩy ra vô cùng dễ dàng. Cậu nhanh chóng kích hoạt Âm Bộ, sau đó vọt vào căn phòng. Không kịp nhìn quanh, cậu khéo léo nép vào một góc khuất trong phòng. Ngay khi thời hạn của Âm Bộ kết thúc thì thân hình cậu hiện ra không khí trước mặt sinh vật trong phòng, tuy nhiên áo choàng của cậu đã kịp thời khiến cậu mờ mờ đi trong bóng tối. Nếu không cố tình nhìn thì không thể nhận ra. Lúc này Đức mới dõi theo trong phòng. Bên trong phòng đá rộng rãi này có sáu con sói trắng và một con sói đen, chúng đang khấn trương đứng nhìn về phía cánh cửa mà Đức vừa mở ra. Vì Đức sử dụng Âm Bộ cho nên chúng không thấy được cảnh cậu bước vào phòng. Lũ sói vẫn đang chờ đợi có người bước vào phòng. Không khí có chút gì đó căng thẳng. Đức kiên nhẫn chờ đợi, một giây, hai giây, Ngay vừa khi Âm Bộ lại khôi phục, cậu sử dụng tinh thần lực ném đi một viên đá nhỏ vào phía cánh cửa, điều này khiến cho lũ sói có thần kinh căng như dây đàn hơi chồm người về phía trước. Vào lúc chúng đang tập trung tinh thần cao độ về phía trước như vậy, Đức lúc này đã tiến vào Âm Bộ hiện ra sau

lưng con sói điên như một vị tử thần, cậu nhanh chóng xuyên lưới kiếm Asauchi vào ngang cổ nó. Con sói quý mọp xuống đất, số HP còn lại của nó nhanh chóng bị tụt xuống do mất máu và tổn thương chí mạng. Đức liền dùng tinh thần lực hất văng xác con sói nặng tầm trăm cân bay đi và vào một con sói trắng khác, khiến con sói đó ngã dúi dụi và trượt về cuối góc phòng. Lúc này năm con sói mới kịp thời quay lại, nhưng đón đầu con gần Đức nhất là một đường kiếm chém bay đầu nó, mấy con còn lại bị cậu thả ra một cái tinh thần trùng kích nhanh chóng làm choáng. Tinh thần trùng kích không đủ mạnh để giết bốn con sói, tuy nhiên đủ để khiến chúng choáng váng mất một giây. Trong một giây này Đức đã thành công xử lý thêm hai con nữa. Lúc này đối với cậu thì quần đầu xử lý hai con sói cuối cùng và con sói vẫn còn chưa bò dậy ở cuối phòng kia là chuyện như ăn cháo.

Tuyệt đối tiêu diệt!

Đức cảm thấy vô cùng ngạc nhiên với tinh thần lực của bản thân. Sự tiến bộ vượt bậc của cậu đều được thể hiện rõ qua trận chiến vừa rồi, với việc xử lý đám sói còn nhiều hơn lúc trước đựng độ. Đặc biệt là mana, hay đối với Đức chính là tinh thần lực có tốc độ phục hồi cực kỳ nhanh chóng. Điều khiến cậu mừng rỡ đó là số tinh thần lực được tinh lọc cao hơn mặc dù bị tiêu hao khi chiến đấu, thì khi khôi phục lại số lượng của số tinh thần lực này là không thay đổi, thậm chí là còn nguyên. Theo giải thích của IV thì đây là do tinh thần hải của cậu vốn đã thích ứng với số tinh thần lực tinh thuần như vậy thông qua một quá trình được gọi là “luyện hóa,” cho nên khi khôi phục lại thì số tinh thần lực được sinh ra và thu vào tất nhiên sẽ có phẩm chất tương tự.

Đức ngồi xuống khôi phục lại tinh thần lực, sau đó cậu tiếp tục tiến tới trước. Đám sói không hề rút ra một món vật phẩm nào, ngoại trừ vài đồng vàng. Số vàng này có vẻ là để mua bán trong phó bản. Đức cẩn thận thu chúng vào không gian và tiếp tục đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Golem Alice

Năm ngày sau, Đức đã thành công đi xuống đến tầng bốn. Hiện tại cậu đã thay đổi rất nhiều, có một chút gì đó trưởng thành hơn. Điều khiến Đức bất đắc dĩ là phần lớn kẻ địch cậu gặp phải đều là sói và chúng hầu như không rơi ra vật phẩm gì. Tại tầng 2 cậu đã gặp được một Scavenger, dạng như người bán hàng trong game của phó bản này. Tuy nhiên số vàng trong tay cậu chỉ đủ mua một lọ máu để hồi phục hp cấp tốc mà thôi. Hiện nay Đức đã là lv 4, tuy nhiên cậu chưa mua được thêm kỹ năng nào mới trong chức nghiệp của mình. Theo lời của hệ thống thì lv 5 sẽ có kỹ năng mới, bởi vậy nên cậu giữ lại hai điểm kỹ năng, còn lại cộng vào Âm Hành khiến nó lên cấp E viên mãn và Tinh Thần Trùng Kích cấp E viên mãn (tinh thần trùng kích đã tự lên cấp E cao cấp do độ thuần thực tăng cao từ trước). Hiện nay kỹ năng của cậu như sau:

- Cảm Thấu cấp F trung cấp (lv1)
- Quét Hình cấp E (lv1)
- Giám Định cấp E trung cấp (lv1)
- Chữa Trị cấp F trung cấp (lv2)
- Giả Lập (Không Cấp)
- Tốc Biến cấp E (lv2)
- Khiên Tinh Thần cấp E (lv1)
- Mình Tượng (tu luyện, không cấp)
- Du Hành (nội tại, không cấp)
- Tinh Thần Trùng Kích Cấp E viên mãn (lv1)
- Âm Dạ Cấp E cao cấp (lv1)
- Âm Hành cấp E viên mãn (lv1)

(Vì kỹ năng rất rắc rối, nên từ nay kỹ năng sẽ không nêu cụ thể mà chỉ tóm tắt độ mạnh của nó)

Ngoài ra cậu còn có sáu điểm chỉ số. Sau khi suy nghĩ rất kỹ thì Đức quyết định đặt vào Thể Lực hai điểm, Trí Tuệ hai điểm và Nhanh Nhẹn hai điểm. Hiện nay chỉ số của cậu là:

Thể Lực: 12 Trí Tuệ: 8 (+5)=13

Sức Mạnh: 10 (+5)=15 Ý Chí: 7 (+12)=19

Nhanh Nhẹn: 11 (+5)=16 Tinh Thần: 14 (+5)=19

Hít một hơi thật sâu, Đức bước ra khỏi cánh cửa thông giữa tầng ba và tầng bốn. Chỉ cần đánh bại boss của tầng này và dành lấy chìa khóa trên người nó là cậu có thể về nhà. Nghĩ đến lúc về nhà Đức lại cảm thấy buồn cười. Đối với mẹ cậu thì có thể còn chưa trôi qua được giây nào, nhưng cậu đã sớm mất kẹt ở đây gần một tuần rồi.

Ngay lúc này, một cảm giác khô nóng xức đến với cậu. Cậu lắc đầu nhìn quanh, cười khổ khi thấy bản thân đang đứng trong một huyết động lớn đầy dung nham. Mùi lưu huỳnh và khói xộc vào mũi cậu khiến Đức cảm thấy ngạt thở. Cậu trịnh trọng lấy ra thánh y để sẵn trong túi quần đề phòng tình huống khẩn cấp, sau đó thì Đức cẩn thận lấy ra mảnh ghép Golem mà cậu đạt được trong phó bản chức nghiệp. Viên ngọc màu máu nhanh chóng sáng lên, sau đó đầu ngón tay Đức cảm nó nhấp nháy, nếu dùng kính hiển vi có thể thấy vô số Dust đang tụ tập lại, chúng giao nhau giữa tay của Đức và bề mặt của viên ngọc, nhìn từ ngoài giống như ngón tay của cậu khiến cho viên đá đang phát ra những đốm sáng tại vị trí tiếp xúc. Một giọng nữ ngọt ngào quen thuộc vọng lên bên tai Đức: “Phát hiện vật phẩm có đặc trưng của công nghệ Endless, thực hành kích hoạt.” Nhanh chóng, viên đá trôi nổi giữa không trung, nó hấp thụ năng lượng và vô số khoáng thạch xung quanh lại, dần dần tạo thành một con Golem. Lý do duy nhất mà Đức sử dụng nó tại đây là vì khi cậu dùng Giám Định lên viên ngọc bản đầy đủ, Giám Định nói rằng nó chỉ có thể kích hoạt tại môi trường núi lửa với sự tồn tại của dung nham.

Dần dần con Golem đã thành hình. Điều khiến Đức kinh ngạc là nó có hình dáng của một tay đấu sĩ cao hai mét, da thịt màu xám cuộn cuộn với nhiều chỗ mọc lên gai sắc bén. Trên khuôn mặt là một cái mặt nạ cũng cùng chất liệu đá màu xám, tựa như khuôn mặt vô hồn trên mặt nạ vốn là của nó. Hai tay nó là hai thanh đao sắc bén mọc ngược ra hai bên, tựa như vây cá vậy. Khắp người con golem chảy đều những mạch năng lượng màu đỏ tươi, hơi nóng tỏa ra từ người nó. Đức cảm thấy có một mối liên kết vô hình giữa cậu và con Golem. Alice hiện ra, cô hứng thú nhìn con Golem:

- Cậu chủ, ngài có thể trao quyền không chế con Golem này cho ta được không?

Đức tò mò hỏi:

- Còn có cả tác dụng như vậy?

Alice gật đầu. Từ bên thân chiếc đồng hồ của cậu thụt ra một đầu cắm USB. Điều khiến Đức hết nói nể là nhìn nó như một cái đầu cắm chuột không dây vậy. Alice, đây là Golem đó! Cậu thờ dãi rút đầu cắm ra, tò mò tìm trên người con Golem chỗ cắm. Bất chợt từ người con Golem thò ra một đụn Dust màu vàng, đám Dust trông như một bàn tay cát liền tóm lấy đầu cắm trong tay cậu rồi chui ngược lại người con Golem. Alice nhấp nháy, sau đó cô chợt hỏi cậu:

- Cậu chủ, cậu có muốn tôi để lại một phần thân ở bên cậu không, hay di dời toàn bộ trí năng sang? Tại trạng thái di dời toàn bộ, tôi có thể phát ra hoàn toàn khả năng chiến đấu.

- Ừa cô cũng có khả năng chiến đấu hay sao?

Đức tò mò hỏi.

- Vâng thưa chủ nhân, một trong những phần mềm của tôi đó là khống chế người máy chiến đấu. Sản phẩm cuối cùng của series O7 chính là một cơ thể người máy để tôi có thể tiến vào!

Đức toát mồ hôi hột. Cậu tiện tay tra trong cửa hàng Hệ Thống thì một cơ thể người máy O7 loại Delta Z2 tương thích với Alice là 1000 tinh điểm!

- Thôi được rồi, di dời toàn bộ trí năng!-Đức quyết đoán ra lệnh.

Thân ảnh Alice nhấp nhòe một lát, rồi biến mất. Đôi mắt vô hồn của con Golem nhanh chóng sáng lên, rồi vô số Dust bắt đầu bay ra khỏi mắt nó. Giọng nói của Alice phát ra từ con Golem:

- Cậu chủ, hiện tại với 6% Dust của cậu con Golem này chỉ có thể hoạt động 10 phút. Sau đó thì nó cần ngừng lại nạp năng lượng, trong thời gian đó chỗ Dust trong cơ thể cậu cũng sẽ vô dụng.

Đức thờ dãi, vậy tức là cậu không thể sử dụng Giả Lập. Khi về cậu phải nghiên cứu kỹ xem có cách nào thiết kế pin trên người con Golem được hay không. Đức rút thanh Asauchi ra, cậu tiến về phía trung tâm của tầng 4:

- Tự động tác chiến!

- Rõ!-Alice lạnh lùng đáp lời.

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Trở Về

Cả hai một lớn một bé tiến vào trung tâm của tầng bốn. Đây là một khu vực lớn có lát sàn đá đỏ, với những cây cột lớn vươn lên tận trần hang. Một con sói to lớn đang cuộn mình nằm ở đó. Đứ ném cho nó một cái Giám Định:

Sói Mẹ (Mother Wolf)

HP: 100/100

Thể Lực: 15

Sức Mạnh: 25

Nhanh Nhẹn: 40

Tinh Thần: 9

Đặc Thù:

Điên Cuồng: +6 nhanh nhẹn (tự động kích hoạt)

Lang Khiếu: không rõ?

Lao Tới: lao tới vị trí của một mục tiêu để tấn công.

Đứ đảo mắt, HP cao dữ vậy. Cái khiến cậu sợ hãi đó là tốc độ gần như không thực tế của con sói mẹ. 40 tốc độ là gấp đôi gấp ba cậu rồi còn gì. Cũng may là có Golem, Đứ thầm nghĩ. Ngay lập tức cậu tiến vào trạng thái Âm Dạ, rồi vòng ra sau lưng con sói mẹ. Một kiếm của cậu được vung ra, thành công xuyên vào thân người con sói mẹ. Ngọn lửa trên thân kiếm bốc lên, cảm giác đau đớn do tinh thần lực bị tinh lọc lại đến với Đứ.

“Graoooo” con sói mẹ rú lên điên cuồng. Vô số những đôi mắt màu xanh lóe ra trong bóng tối, âm u nhưng vẫn được chiếu sáng mờ mờ nhờ những vũng dung nham. Chúng vọt ra khỏi vị trí, lao đến tấn công Đứ. Nhanh chóng cậu phát ra một cái tinh thần trùng kích lên tất cả, với mục đích không phải để làm tổn thương đám sói mà chỉ hòng giảm đi thể công của chúng. Ngay lúc này con sói mẹ chột hú lên, nó vừa hú vừa vọt lên phía trước để thoát khỏi lưỡi kiếm của Đứ.

Lang Khiếu!

Đám sói đang bị choáng váng chột thanh tỉnh trở lại, chúng dương đôi mắt vàng lợt nhìn Đứ lạnh lùng. Cậu giật mình:

- Ấu mài gót, kĩ năng xóa bỏ hiệu ứng dạng rộng! Diên hết rồi!

Con sói mẹ lúc này quay ra nhìn cậu, đôi mắt thâm độc cay nghiệt lóe lên. Đứ chỉ cảm thấy không ổn thì con sói mẹ đã biến mất, đằng sau lưng cậu hiện lên hình bóng của nó.

- Thật nhanh!

Đứ thất kinh, theo bản năng Âm Hành được kích hoạt. Tinh thần lực của cậu nương ra theo các dòng năng lượng không gian di chuyển về phía trước, bám vào một điểm và ngay lập tức kéo cậu lướt về phía đó. Đây là một cảm giác rất kỳ lạ mà Đứ vẫn cảm thấy mới lạ mặc dù đã dùng kĩ năng này rất nhiều lần. Nếu bên ngoài nhìn vào thì thấy cậu chậm rãi lướt đi trong không gian, nhưng cú cào của con sói mẹ dù nhanh đến mấy vẫn không chạm vào được cậu! Không, thực ra nó đã thành công chạm được cậu, nguyên nhân là do Đứ kích hoạt Âm Hành chậm mất một khoảnh khắc ngắn. Cảm giác bông rớt từ lưng truyền đến khiến cậu run lấy bầy, có phần hít thở không được. Con sói mẹ gầm gừ, nó lại chuẩn bị dùng chiêu cũ! Đứ tự mình kích hoạt kĩ năng Tốc Biến bay ngược lại chỗ con sói mẹ, đúng lúc nó lao đến vị trí mà cậu vừa đứng! Cậu quay lại, cười châm chọc với con sói. Con sói mẹ đang tò mò vì sao loài người này lại cười với nó thì một chân động mạnh truyền đến sau lưng. Khi nó định chuyển thân thì nhận ra cơ thể khê khượng lại! Đứ đã dùng niệm lực chặn lại con sói mẹ! Nhưng cậu cũng học ra một ngụm máu mẩn mẩn. Khi cậu làm vậy là cậu đang so đấu trực tiếp giữa sức mạnh của con sói mẹ với tinh thần lực của cậu. Tất nhiên là cậu vẫn có phần thua kém.

Nhưng cậu đã thành công khiến con sói đó khượng lại. Đứ nén đau cắn chặt răng, tinh thần lực lúc này như nước lũ tấn công con sói mẹ. Tinh thần trùng kích được Đứ vô cùng thành thực phóng ra, khiến con sói mẹ lâm vào mê muội tiếp! Lúc này thì Alice trong thân hình golem đã nhanh chóng lao tới từ đằng sau, cô va chạm một phát thật mạnh vào con sói mẹ khiến nó bắn về phía trước. Đứ có thể nghe thấy được tiếng xương gãy vỡ nên trong lòng thầm mặc niệm cho con sói mẹ. Con sói mẹ bay về phía Đứ, cậu thuận thế giương lưỡi Asauchi lên, lưỡi kiếm thuận thế xuyên vào người con sói mẹ.

“Àng!” con sói mẹ rú lên giận dữ. Trước khi chết, nó vung móng vuốt chém xuống người Đứ. Đôi mắt của nó ánh lên ánh mắt điên cuồng, nếu như người giết ta thì ta có thể kéo người theo. Với thân hình bé nhỏ của Đứ, một vuốt này nếu đánh xuống thì không chết cũng sẽ tàn phế.

- Ngu ngốc.

Đứ thì thầm, một mảng năng lượng tinh thần mờ mờ hiện ra xung quanh cậu, cú đánh của con sói mẹ chỉ chạm vào bề mặt của lớp chắn rồi tan rã. Nó không cam lòng nhìn cậu, đôi mắt mất đi ánh sáng.

- Ting! Chúc mừng chủ nhân lên lv5, mở ra hai điểm kĩ năng và ba điểm chỉ số!

Hệ thống vang lên tiếng thông báo với Đức. Lúc này Đức đã có thể cảm giác được, sau khi con sói mẹ chết đi thì tinh thần của nó tan rã, hòa nhập vào cơ thể cậu. Cái mà hệ thống gọi là kinh nghiệm thực ra chính là tinh thần lực tinh thuần nhất được nó dung nhập vào người chủ nhân.

Đám sói xung quanh lao lên, không vì việc mất đi thủ lĩnh mà e ngại. Đức chống Asauchi xuống đất, lạnh lùng nhìn đàn sói. Miệng cậu khẽ nhếch lên thành một nụ cười coi thường.

Tinh Thần Trùng Kích! Đức sử dụng số mana còn lại kích hoạt ra tinh thần trùng kích, ngay lập tức đàn sói đều ngừng lại mọi động tác. Một số con có tinh thần lực yếu còn trực tiếp bị giết chết. Alice lao lên, hai lưỡi kiếm bên tay của cô múa lên liên tục. Chỉ sau vài phút chiến đấu, toàn bộ đàn sói đã bị tiêu diệt.

Đức thu lại Golem, cậu nhanh chóng dùng niệm không thu hồi lại toàn bộ chiến lợi phẩm. Con sói này rơi ra một quyển sách kỹ năng duy nhất có tên là “Lang Khiếu.” Mắt Đức lóe lên ánh sáng tham lam. Kỹ năng Lang Khiếu này cậu đã nhìn qua rồi, rất mạnh mẽ! Cường chế giải trừ trạng thái tinh thần, là thứ rất khó có được. Cậu nhanh chóng lựa chọn học tập.

Lang Khiếu cấp E cao cấp (lv1): phát ra một luồng tinh thần lực có tác dụng giải trừ hiệu ứng tinh thần xấu lên sinh vật lựa chọn trong khoảng cách 10 mét, bao gồm bản thân người sử dụng. Kỹ năng giải trừ tuyệt đối với trạng thái do sinh vật có tinh thần lực cao hơn tối đa 10 điểm tinh thần lực so với người dùng gây ra. 6 mana.

Đức nhún vai, cậu thấy con sói mẹ quá may mắn khi vừa hay có cao hơn cậu 10 điểm tinh thần. Vật phẩm thứ hai là một chiếc chìa khóa vàng cổ xưa lớn bằng bàn tay cậu. Khi Đức cầm vào nó, lập tức hệ thống đưa ra thông báo hỏi có sử dụng để quay lại thế giới thực hay không. Cậu nhanh chóng lựa chọn không, sau đó ngồi xuống hồi phục lại tinh thần lực.

Sau khi tinh thần lực được khôi phục, Đức nhanh chóng ngồi dậy. Cậu vờn vai vài cái, sau đó cộng lấy 3 điểm vào tinh thần. Hiện nay tinh thần lực cậu đã cao gấp đôi mức tối đa của loài người rồi. Đức dồn mắt vào số kỹ năng cậu có thể học tại lv5, thất vọng khi nhận ra chỉ có hai kỹ năng duy nhất là Mê Muội và Tra Tấn. Sau khi đọc tác dụng của hai kỹ năng này, Đức chỉ có nước khóc. Đây là kỹ năng chuyên dùng để bắt cóc và tra hỏi sao?

Mê Muội cấp D sơ cấp (lv1): Chỉ có tác dụng với sinh vật đã tiến về 1 hp hoặc tự nguyện, có đẳng cấp tối đa là cao hơn người dùng 10 lv. Khiến cho đối tượng bị chạm vào trở nên mê muội, thần trí không tỉnh táo trong thời gian 30 phút. Trước khi hết thời hạn nếu sử dụng tiếp kỹ năng này sẽ gia hạn thêm 30 phút. Sinh vật đã từng trúng chiêu mà không kịp thời gia hạn sẽ miễn dịch kỹ năng này trong vòng 24h.

Tra Tấn cấp E trung cấp (lv1): Chỉ có tác dụng với sinh vật đã bị vô hiệu hóa khả năng hành động. Kết hợp với kỹ năng Cảm Thấu và Tinh Thần Trùng Kích, thực hiện tra tấn trực tiếp vào thức hải của đối phương khiến cho đối phương cảm nhận sự đau đớn nguyên thủy nhất. 10 mana.

Đức cắn răng bỏ ra hai điểm kỹ năng để học hai kỹ năng này, còn lại hai điểm cậu quyết định sẽ để dành. Lúc này cậu mới lấy ra chiếc chìa khóa vàng, và lựa chọn trở về.

Ánh sáng lóe lên, và thân hình của Đức biến mất. Cậu không biết rằng, tại chiến trường của tầng bốn chợt hiện ra một thân ảnh. Thân ảnh này lăm lăm:

- Đã tiến vào tầng 5 rồi sao? Nhưng tại sao ta lại mất dấu của hắc chủ? Hắn đã tiến vào tầng 5 nào?

Nói rồi thân ảnh trên cũng tan biến.

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Lừa Dối Bác Sĩ

Đức mở mắt, cậu nhận ra cậu vẫn ngồi nguyên chỗ cũ trong bếp. Tiếng thông báo của hệ thống lại vang bên tai cậu:

- Ting! Chúc mừng chủ nhân thông qua tầng 4, tiến vào tầng 5 của The Tower. Phần thưởng: 600 Tinh Điểm, 600 Exp, thành tựu “Leo Rank I”, danh hiệu “Thủ Lĩnh Của Bầy Sói”

Thủ Lĩnh Của Bầy Sói: bạn đã tẩm máu bạn bằng máu của Mother Wolf. Mọi sinh vật có dòng dõi của sói khi nhìn thấy bạn sẽ cảm thấy sợ hãi như gặp thiên địch.

Leo Rank I: chàng trai trẻ tuổi, người đã leo lên được tầng 5 của the Tower, tuy nhiên vẫn phải cố gắng nhiều!

- Chúc mừng chủ nhân đạt được thành tựu Leo Rank I, thưởng vé phó bản The Town, cũng trong cùng thế giới với phó bản The Tower.

Đức cắt tẩm vé phó bản đi, cậu không điên đến mức sử dụng nó ngay lập tức. Điều khiến cậu vui mừng là bản thân đã tiến vào gần lên lv6 nhờ vào chỗ Exp thưởng của hệ thống. Đức mở ra cửa hàng hệ thống, cậu nhanh chóng chọn mua kỹ năng mà cậu đã ngắm từ trước, kỹ năng “Gọi Ý.”

Gọi Ý cấp D trung cấp (lv1): bỏ ra 10 mana ban đầu, mỗi giây về sau tốn 1 mana để duy trì. Thực hiện thôi miên với một đối tượng có tinh thần lực yếu

hơn bạn ít nhất 1 điểm, đưa ra một lời gợi ý khắc sâu vào tiềm thức của đối tượng. Chứng nào bạn còn có mặt trong khoảng 30 mét gần quanh đối tượng và duy trì kết nối, điều gợi ý này sẽ được thực thi. Khi bạn phá vỡ khoảng cách trên, đối tượng sẽ không còn bị ảnh hưởng, tuy nhiên sẽ quên đi mọi thứ liên quan đến những gì đã bị gợi ý của bạn ảnh hưởng.

Đức biết rằng nếu hôm nay đi khám, thì việc cậu không còn khối u trong não sẽ lộ ra. Mặc dù cậu có thể tìm cách lảng tránh không đi khám nhưng cậu muốn mẹ và dưỡng yên lòng khi biết cậu đã hết bệnh. Cách duy nhất đó chính là thôi miên bác sĩ nói dối giúp cậu. Lúc này mẹ cậu đã quay lại, bà lo lắng nhìn cậu:

- Đi thôi Đức ơi, hôm nay để mẹ chờ đi.

Hai mẹ con ngồi trên chiếc xe máy cà tàng của dưỡng, lên đường đến bệnh viện. Bệnh viện Đa khoa Trung ương là một bệnh viện lớn, tại nơi đó có đủ hết tất cả các khoa nội ngoại. Mẹ cậu cũng là một người làm việc tại đây, cho nên việc khám bệnh cũng được đơn giản hóa đi phần nào.

Khi bước vào khu chụp chiếu não bộ, tâm trạng của Đức có một chút gì đó bồi hồi. Cậu còn nhớ cách đây một năm tại nơi này chính là nơi đã tuyên án tử cho cậu, kéo cả gia đình nhỏ ba người của Đức xuống địa ngục. Dưỡng tuy không nói gì như mẹ cậu, nhưng cậu nhận ra kể từ đó tóc bạc của dưỡng cũng nhiều hơn, thời gian dưỡng làm tăng ca cũng nhiều thêm. Tất cả là để lo cho cậu chữa bệnh. Còn mẹ cậu thì lúc nào cũng có một sự áy náy và buồn bã khi nhìn cậu, bà tự trách mình nghèo nên không thể phát hiện và chữa bệnh sớm hơn cho cậu.

Sau khi làm thủ tục đơn giản, hai mẹ con ngồi đợi trên hàng băng ghế kim loại dài trước cửa phòng chụp cắt lớp. Đức chọt nắm tay mẹ cậu, cậu nhẹ giọng nói:

- Mẹ, hôm nay con cảm thấy rất tốt, có lẽ bệnh tình đã có chuyển biến tốt.

Mẹ cậu ngạc nhiên trước sự tình cảm bất ngờ của con trai mình ngày hôm nay. Đức từ trước tới nay luôn rất tự ti và ít nói, đặc biệt là từ lúc phát hiện bệnh thì cậu ngày càng thu mình vào lớp vỏ khép kín. Bà vui mừng vì tinh thần của cậu đã tốt hơn lên nhiều. Yêu thương ôm lấy con trai, bà nói:

- Đúng vậy! Chắc chắn bệnh tình con trai của mẹ đã chuyển biến tốt.

Nhắm mắt hưởng thụ sự quan tâm của mẹ, Đức thầm hứa sẽ báo đáp bà và dưỡng thật tốt! Chỉ có như vậy mới có thể bù đắp được những lo lắng và thương yêu của hai người đã dành cho cậu.

Một lát sau bác sĩ đã gọi tên cậu. Cậu nhanh chóng bước vào phòng khám. Lúc này trong khi làm thủ tục khám bệnh, cậu đã lén thả một ít Dust trong người vào máy tính của bệnh viện. Số Dust đó tự lập trình trở thành một chương trình thu phát sóng dưới sự khống chế của Alice, sau đó thì kết nối cô với hệ thống máy chủ của bệnh viện. Alice đã dành được sự khống chế của máy chủ, cô ngay lập tức xóa sạch hồ sơ bệnh án cũ của Đức còn lưu trong hệ thống. Tất nhiên Đức có thể thôi miên bác sĩ khám bệnh rằng cậu không hề có bệnh ngay từ đầu, nhưng số dữ liệu được lưu trữ cách đây một năm có thể khiến cậu bị phát hiện ra ngay. Bởi vậy nên cậu cần phải xóa chúng đi.

Bước vào máy chụp, tâm trạng của Đức rất thoải mái. Cậu để cho cỗ máy vận hành bình thường, tuy nhiên trước khi chụp cậu đã nhắc Alice di chuyển số Dust trong người cậu ra khỏi người cậu, nhằm tránh việc bị máy chụp phát hiện. Đức không hiểu biết gì về y học hay máy móc nên cậu cố gắng làm tất cả những gì mà cậu cho là sẽ giúp cậu che giấu bản thân.

Sau khi cỗ máy chụp xong, Đức nhanh chóng cùng mẹ đi đến phòng khám đợi bác sĩ và kết quả. Bác sĩ Lâm là một bác sĩ trẻ, người này có vẻ mới về làm việc cho nên Đức không nhận ra. Điều này khiến cậu thờ phào. Mặc dù khả năng rất thấp nhưng cậu sợ bác sĩ cũ của cậu vẫn nhớ cậu và tình trạng bệnh án của cậu. Bác sĩ Lâm gõ vài cái trên máy tính, ông ngạc nhiên nhìn kết quả trên máy tính. Phần não bộ của người này có gì đó rất khác với não bộ của người bình thường, tuy nhiên không hề có khối u nào cả!

Ông đang định liếc lên thắc mắc với Đức và mẹ cậu thì một luồng tinh thần lực tựa như vô số sợi tơ nhỏ lan tỏa ra từ Đức, nhanh chóng đột nhập vào tiềm thức của ông. Bác sĩ Lâm khẽ run lên, nhưng sau đó đôi mắt của ông trở nên mờ mịt:

- Theo chúng tôi xem xét, khối u của cậu đã không còn nữa! Có lẽ liệu pháp trị liệu trong khoảng thời gian gần đây đã có kết quả tốt.

Mẹ cậu ngạc nhiên nhìn bác sĩ. Trị liệu? Nhưng nhà cậu còn không có tiền để đưa cậu đi phẫu thuật, bà vẫn đang phải gom góp vay mượn khắp nơi suốt một năm nay cơ mà. Bà run run hỏi lại:

- Thật sao thưa bác sĩ? Không còn nữa?

Bác sĩ Lâm gật đầu chắc chắn, ông xoay màn hình ra cho mẹ cậu và cậu xem:

- Đây thấy chưa, không còn nữa! Chúc mừng hai người, đây quả là một kỳ tích của giới y học.

Rời khỏi bệnh viện, mẹ cậu vẫn chưa hết hoàn hồn. Bà liên tục cảm tạ ông trời và các vị Phật Bồ Tát đã cứu giúp cậu, khiến Đức là người đằng sau mọi chuyện cảm thấy ngượng ngùng. Alice dưới lệnh cậu đã sớm xóa sạch toàn bộ bệnh án kể cả của ngày hôm nay, còn hồ sơ gốc do mẹ cậu cầm thì đã bị cậu cầm trong tay. Vậy là cậu đã danh chính ngôn thuận “khỏi bệnh” trước mặt mẹ và dưỡng! Mẹ cậu lúc này quay ra nói:

- Không được! Hôm nay nhà ta phải làm một bữa lẩu để liên hoan! Mẹ phải tranh thủ đi chợ để tối làm lẩu.

Bà quá vui mừng mà quên mất rằng bây giờ mới có 10h sáng.

- Mẹ, con có hẹn với bạn nên tầm 7h con sẽ về rồi chúng ta cùng liên hoan, mẹ cứ thả con ở đây là được.

- Vậy rồi, con đã có tiền chưa?

- Dạ rồi ạ.

Mẹ cậu dừng xe, thả cậu xuống. Bà còn lấy trong ví thêm tiền để đưa cho cậu. Niềm vui khiến bà quên không hỏi xem con trai bà sẽ đi bằng cái gì. Nhìn mẹ mình rời đi, Đức cười cười bước ngược lại phía bệnh viện.

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Thuận Thiên Kiếm Quyết

Cậu không quên, cậu còn một cái nhiệm vụ Linh Giới. Lúc này hệ thống mới thông báo:

- Ting! Chúc mừng chủ nhân hoàn thành Nhiệm vụ phụ tuyến 1: Sáng tạo kỳ tích: Chủ nhân đã chữa khỏi căn bệnh nan y của bản thân nhờ vào thành quả vĩ đại của hệ thống. Bây giờ là lúc chủ nhân suy nghĩ cách nào nhằm tiết lộ thông tin này với gia đình mình mà không khiến ai hoài nghi.

Yêu cầu nhiệm vụ: Qua mặt bác sĩ tại bệnh viện.

Phần thưởng nhiệm vụ: Mặt nạ Tử Thần, 100 tinh điểm, 300 exp.

Một chiếc mặt nạ có hình bầu dục, phần đỉnh bị cắt ngang khiến cho vàng trán của người đeo sẽ lộ ra khi đeo, điều kỳ lạ là tại vị trí đôi mắt và miệng của nó được tạo hình không hề hở ra. Toàn bộ cái mặt nạ bằng kim loại này thể hiện ra cảm giác trơn trượt, như thể không hề có một chút đẻo gọt nào vậy. Đức né vào một góc khuất, cậu hào hứng đeo thử mặt nạ lên. Mặt nạ mặc dù không có chỗ nào để nhìn, tuy nhiên khi cậu đeo lên thì cậu ngạc nhiên nhận ra cậu vẫn có thể nhìn thấy xung quanh. Một cái Giám Định được ném lên chiếc mặt nạ này:

Mặt Nạ Tử Thần

Vật phẩm cấp D trung cấp

Giáp Mặt

Có tác dụng ngăn cản mọi dò xét, giúp che giấu đi khuôn mặt và danh tính của người đeo. Vô hiệu với đối thủ cao hơn 30 lv. Người dùng có thể lựa chọn ẩn đi mặt nạ, chỉ khi nào cần mới triệu hồi ra.

Đức lập tức lựa chọn ẩn đi, lập tức Mặt Nạ Tử Thần biến mất. Tuy nhiên khi cậu cần, cậu lập tức có thể triệu hồi nó quay lại trên mặt mình. Đức thích thú đùa nghịch với mặt nạ này một lúc, sau đó cậu rời khỏi góc khuất mà quay lại phía bệnh viện.

Ngồi trong một quán cơm bình dân ở gần cổng bệnh viện, Đức nhanh chóng suy nghĩ. Hiện tại cậu có 400 Tinh Điểm, có thể sử dụng để mua một bộ kiếm kỹ. Chiến đấu với sói mẹ đã khiến cậu nhận ra rằng nếu không có kiếm kỹ để dùng kiếm mà chỉ dựa vào căn bản dùng kiếm thì sẽ rất vướng tay. Sau một hồi lướt qua danh sách của hệ thống, Đức đưa ra được ba loại kiếm kỹ sau rất thích hợp với bản thân. Thứ nhất là Thập Nhất Kiếm Kỹ, thứ hai là Thuận Thiên Kiếm Kỹ và thứ ba là Đại Hoàng Kiếm Kỹ. Sau khi suy tính một hồi, Đức đưa ra kết luận.

Thập Nhất Kiếm Kỹ bao gồm mười một thế kiếm khác nhau, với hai cách dùng cơ bản là Thuận Kiếm và Nghịch Kiếm. Cả hai cách dùng trên yêu cầu phải chém đủ mười một kiếm lên người đối thủ, kiếm sau sẽ có sát thương khủng bố hơn kiếm trước. Mặc dù hiện tại chỉ số Nhanh Nhẹn của Đức là rất cao, cậu không cho rằng một Du Hành Giả lấy tinh thần lực làm chủ như cậu sau này sẽ có thể chém được quá ba nhát lên người đối thủ, chứ đừng nói là mười một kiếm.

Đại Hoàng Kiếm Kỹ là dành cho người có thể mượn được Quốc Gia Chi Lực, một loại lực đến từ sức hội tụ dân tộc. Đức không phải vua chẳng phải chúa, thì lấy đâu ra cái này? Mặc dù cũng miễn cưỡng dùng được, nhưng uy lực sẽ cực kỳ yếu kém!

Còn lại mỗi Thuận Thiên Kiếm Kỹ, cũng chính là kiếm kỹ mà Lê Lợi sử dụng ngày xưa cùng với Thuận Thiên Kiếm. Đức đã ngó qua Thuận Thiên Kiếm, cũng là vũ khí một lưỡi như katana cho nên có lẽ có thể dùng được. Giá rất có tình cảm, chỉ có 320 Tinh Điểm.

Suy nghĩ một hồi, Đức vẫn lựa chọn Thuận Thiên Kiếm Kỹ. Ngay khi bỏ ra Tinh Điểm, “oanh” một tiếng, Đức tiến vào một thế giới. Nơi này là một vùng rừng núi rậm rạp, nhưng chỗ cậu đứng là một vòng tròn quang đăng đã được dọn sạch cây cối. Một người đàn ông mặc áo vải cổ điển đứng trước mặt cậu, tay cầm một thanh kiếm dài. Đức dụi dụi mắt mấy cái, kia không phải là thanh kiếm Thuận Thiên trong truyền thuyết hay sao?

Chẳng lẽ đây là Lê Lợi?

Lê Lợi quay ra nhìn Đức, ông lạnh lùng nói:

- Cậu bé, ta sẽ chỉ làm mẫu một lần thôi, ngươi phải tự quay về luyện tập Thuận Thiên Kiếm Kỳ.

Ông giương kiếm lên, ngay lập tức bỏ thẳng xuống một kiếm.

“Thứ thứ nhất: Xả Thiên”

Một luồng khí tức kinh khủng phát ra từ người ông, sau đó nhanh chóng thu liễm lại. Lưỡi kiếm hóa thành một tàn ảnh, nặng nề xé rách không khí phát ra tiếng nổ “đùng đùng” nho nhỏ khiến Đức lạnh hết cả người. Đường kiếm mờ ảo nhìn như rất chậm rãi, nhưng chớp mắt đã chạm xuống đất. Ngon núi đằng xa rung động, sau đó bị tách làm đôi một cách triệt để.

- Điều này...

Đức há hốc mồm, vậy cũng quá khủng bố đi? Nhưng cậu chưa kịp nói gì thêm thì một lượng kiến thức như thủy triều ủa đến trong đầu cậu. Cậu trực tiếp đứng yên tại chỗ, đôi mắt linh ngộ ý cảnh của kiếm vừa rồi.

“Lê Lợi” toàn thân bỗng nhiên nhấp nháy như thể ông là hình ảnh giả lập được tạo ra. Dần dần, toàn thân ông thu nhỏ lại, trở thành một chàng trai trẻ tuổi với mái tóc màu vàng cam. Thanh Thuận Thiên Kiếm hóa thành một điểm sáng rồi bay đi vào tay một người đứng gần đó. Hóa ra Avariche đã đến đây từ bao giờ.

- Thuận Thiên Kiếm Kỳ này không đơn giản như bề ngoài.-Chàng trai than thở. Avariche lạnh lùng gật đầu.

- Đây là kiếm kỳ mà Thần Chủ Bản Thể tìm thấy tại một thế giới siêu ma, sau đó đem về lưu trữ tại Thánh Thiên Thành.

Nghe thấy cái tên Thần Chủ Bản Thể, chàng trai cau mày:

- Avariche, ngươi nghĩ hẳn có cảm ứng được sự tồn tại của Văn Đức?

Chàng trai thực sự rất e ngại Thần Chủ Bản Thể.

- Ý ta là, đây là người thứ bao nhiêu rồi? Tất cả những người khác đều không ngoại lệ bị hắn tiêu diệt bằng vận mệnh.

Avariche ngập ngừng. Sự tồn tại của Hệ Thống đủ khiến Thần Chủ Bản Thể e ngại, tuy nhiên ra tay với chủ nhân của Hệ Thống thì không hề gì hết. Nói cho cùng, Thần Chủ Bản Thể tạo ra Hệ Thống!

- Thần Chủ Âm Nguyệt, ngài có thể không biết, những chủ nhân trước đây của Hệ Thống đã để lại một món quà cho Văn Đức! Họ hi vọng rằng ý chí của họ sẽ được kế thừa lên người chàng trai này.

Avariche khoanh tay bí hiểm nhìn Âm Nguyệt. Âm Nguyệt lắc lắc đầu, ánh sáng lóe lên rồi ông biết mất. Ngay khi Âm Nguyệt biến mất, Đức mở mắt.

- A..a...a..a.a.a.a...aaaaaaa!

Cậu hú lên một tràng dài, Asauchi hiện ra trên tay phải cậu.

“Thuận Thiên Kiếm Kỳ, Xả Thiên!”

Lưỡi kiếm bỏ xuống, đem theo khí thế của thiên đạo mãnh liệt dồn ép về phía trước. Yếu quyết của Thuận Thiên Kiếm Kỳ chính là lợi dụng Thiên để dồn ép lên đối thủ. Với bất cứ sinh vật nào sống trên đời này đều không thể thoát được khỏi sự khống chế của thiên đạo, đây chính là mượn dùng quyền uy của trời đất!

Một luồng kiếm khí hóa ra về phía trước khoảng vài cm thì biến mất.

- Hà?

Đức giật mình kêu lên. Chợt cậu khựng xuống, cậu hoảng hồn khi nhận ra 2/3 mana đã bị hao hết. Cây cỏ thụ trước mặt cậu chợt rung mạnh, sau đó “bùng” trên thân cây bị chém ra một kiếm dài, có thể thấy tận lõi ở trong.

“Bốp bốp” tiếng vỗ tay của Avariche khiến Đức nhận ra sự tồn tại của anh. Không đợi cậu hỏi tiếp, Avariche mỉm cười:

- Nếu ngài linh ngộ được hoàn toàn Xả Thiên, thì ngài sẽ nhận được kiếm quyết tiếp theo của Thuận Thiên Kiếm Kỳ.

Nói rồi mọi thứ tối sầm, Đức bị tổng trở lại thế giới thực.

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 22: Linh Giới

Mở mắt, Đức nhìn lên chiếc đồng hồ treo tường của quán ăn. Cậu nhận ra thời gian chưa hề trôi qua chút nào. Lắm bầm vài câu, Đức đứng dậy trả tiền, rồi sau đó vắt áo khoác lên vai, tiến về phía công bệnh viện.

Khi Đức đi qua cổng bệnh viện, một chiếc ô tô cao cấp màu đen chạy ngang cậu, nhanh chóng tiến vào một góc khuất của bệnh viện. Điều không ngờ là khi đi ngang qua Đức một đoạn, cửa kính bên lái phụ mở ra. Một chàng trai đeo kính dày cộp nhìn về Đức qua gương chiếu hậu.

Thực ra mà nói, áo tràng màu lam, trên đầu không có tóc, tay đeo chuỗi hạt. Đây là một nhà sư Phật giáo trẻ. Nhà sư này lắm bầm:

- Tinh thần lực cũng gần cấp Linh Sư nhất cấp, vậy mà thực lực chỉ mới là Linh Đồ ngũ cấp. Ha ha, thật tò mò mà.

Thầy nhanh chóng lắc đầu quay đi. Một Linh Đồ ngũ cấp mà thôi, không có gì đáng để quan tâm.

Đức cảm thấy có ai đó mới nhìn mình, tinh thần lực nhạy cảm của cậu đã nói lên điều đó. Tuy nhiên cậu nhún vai rồi tản bộ tiếp. Dù sao cậu cũng cần một chỗ để ngồi nghỉ ngơi, còn những sáu tiếng đồng hồ nữa. Mắt Đức sáng lên, cậu nhìn thấy một hàng ghế đá, có rất nhiều người đang ngủ tại đó. Cậu có thể giả vờ làm một người đến thăm bệnh rồi ngủ tạm.

Đến năm giờ kém năm phút, Đức đã sớm chuẩn bị sẵn sàng. Cậu đi tới vị trí mà hệ thống đã chỉ định cho cậu, sau đó chờ đợi.

- Năm, bốn, ba, hai, một...

Hệ thống kiên nhẫn đếm ngược. Đức hồi hộp xoa tay, cậu rất tò mò về cái Linh Giới này.

Trời đất dường như nhiễu loạn, cảnh vật xung quanh trở nên nhòe đi.

“Bụp”

Đức biến mất tại vị trí cậu đang đứng. Lần này khác với những lần trước khi cậu tiến vào phó bản, thời gian tại thế giới thực vẫn trôi qua, cả bản thể vật chất của cậu đều đi theo cậu. Thông tin về Linh Giới nhanh chóng tràn vào đầu Đức, chỉ sau vài giây cậu đã thành công lĩnh ngộ hết toàn bộ.

- Ra là vậy!

Đức thở dài. Hóa ra vị diện của cậu sống cũng có tỷ lệ tinh thần lực vào dạng trung ma, tuy nhiên vì lý do gì đó mà trong vòng một trăm triệu người mới có tiềm năng để tiến hóa cao hơn. Cách đây hàng triệu tỷ năm một nhóm người như vậy khi đạt đến Thánh Cấp đã hợp tác tạo ra Linh Giới này, một thế giới song song với thế giới loài người và chuyển toàn bộ những ai có tiềm năng như vậy vào đây. Những người như họ và Đức được thống nhất gọi là Linh Gia, với hệ thống phân chia cấp bậc cũng chia làm chín cấp như Ma Pháp Sư và Du Hành Giả, phân biệt là

Linh Đồ

Linh Sư

Linh Vương

Linh Hoàng

Linh Đế

Linh Tổ

Linh Tôn

Linh Tiên

Linh Thần

Mỗi một cấp bậc như vậy cũng lại có mười cấp nhỏ, ví dụ như cấp bậc của Đức hiện nay là Linh Đồ ngũ cấp. Cách chia này tất nhiên là chia chung chung nhất, còn tùy thuộc vào công pháp tu luyện của từng người. Ví dụ như công pháp của Đức là Du Hành Giả, vậy sẽ có chín cấp bậc riêng. Tất nhiên với những cư dân Linh Giới khác, họ sẽ chỉ gọi cậu theo cách chia chung kia, vì như vậy sẽ đơn giản hóa được rất nhiều.

Trong giới thiệu của Hệ Thống, Linh Giới Bách Tộc, thứ gì cũng có.

Thậm chí người ngoài hành tinh? Đức tò mò.

Thậm chí là người ngoài hành tinh, Hệ Thống khẳng định. Theo lời Hệ Thống, những người tạo ra Linh Giới này vốn đến từ vô số các nơi khác nhau trong

vũ trụ. Họ làm vậy vì lí do gì thì Hệ Thống không nói, tuy nhiên nó chỉ căn dặn Đức rằng không được để phạm nhân biết đến sự tồn tại của Linh Giới. Nếu để lộ thì cậu và người đó sẽ bị chính Thiên Đạo diệt khẩu, Hệ Thống không có lí do gì để cứu người cả.

Đức hít một hơi, cậu tò mò đánh giá xung quanh. Sống sót năm phút tại đây sao? Cậu thấy đâu có vấn đề gì?

Chợt, một luồng khí lạnh đánh thốc đến Đức từ đằng sau. Cậu quyết đoán Âm Hành sang bên phải, lưỡi kiếm Asauchi xé gió chém ngược ra sau. Đây là một động tác phản ứng rất khó, tuy nhiên đối với người đã lĩnh ngộ kiếm ý Thuận Thiên Kiếm Kỳ của Đức thì cũng không có gì khó lắm. Chỉ có điều cơ bắp cậu đã có phần tê dại. Lưỡi kiếm dễ dàng đi ngang khiến Đức cau mày. Cậu không hề cảm nhận được chút lực cản nào! Liếc mắt nhìn sang, Đức không khỏi hoảng hồn.

Cậu nhìn thấy một hồn ma của một cô gái trẻ, với một vết thương sâu hoắm trên ngực đang căm hận nhìn cậu. Không khí chợt lạnh đi vài phần khiến cho da gà của Đức nổi lên.

- Ực...

Hồn ma lại tiếp tục rít gào, nó nhanh chóng đánh về phía cậu. Ngay lập tức Đức cảm thấy một trường năng lượng không tốt ập tới.

- Ma quỷ sao? Vậy thì ta sẽ dùng cái này!

Đôi mắt Đức sáng lên. Lưỡi kiếm Asauchi chợt bốc lên một ngọn lửa màu lam, chính là lửa tinh thần lực của Đức. Con ma hú lên tỏ vẻ e ngại, nhưng lưỡi kiếm đã hóa thành một đường cong tuyệt đẹp cắt ngang người nó. Lần này tinh thần lực hóa lửa của Đức đã thành công khiến con ma bị tổn thương, nó trực tiếp bị cắt đôi ra rồi tan biến. Tuy nhiên Đức nhăn mặt, tinh thần lực trên thanh kiếm Asauchi của cậu bị một loại năng lượng kỳ lạ xâm nhập. Nhanh chóng Đức cảm thấy tuyệt vọng và căm hận.

- A!

Cậu ôm đầu ngồi sụp xuống. Họa vô đơn chí, vong linh nữ lúc nãy chợt xuất hiện trở lại, bên cạnh cô ta là vô số các vong linh đủ loại. Đức hoảng hốt, cậu gắng gượng đứng dậy. Bây giờ cậu mới hiểu tại sao Hệ Thống lại ra nhiệm vụ năm phút. Chỉ cần một phút ở đây là đã muốn cậu chết rồi! Đánh bọn này thì kiểu gì cậu cũng sẽ bị tổn hại tinh thần để chống chọi lại sự đau đớn kia, còn bỏ chạy á? Nói đùa, cậu đã bị bao vây bốn phương tám hướng. Hệ Thống đáng chết lại không cho phép cậu thoát khỏi Linh Giới chừng nào nhiệm vụ chưa kết thúc.

Cậu lợi dụng lúc đám oan hồn nhào lên, một cái Tốc Biến nhanh chóng được sử dụng ra để xuyên ra khỏi đám oan hồn. Đức không ngờ rằng, khi cậu tưởng thoát ra khỏi vòng vây của đám oan hồn và chuẩn bị bỏ chạy rồi thì một bầy oan hồn khác nhanh chóng hiện ra tấn công về phía cậu.

- Địch!

Đức không nhìn được chửi bậy. Đòn tấn công của đám vong linh này đều là trực tiếp vào tinh thần, cậu dù có bật khiến tinh thần lên cũng không có tác dụng. Chắc lẽ phải chết ở đây? Đức thật sự tuyệt vọng.

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Bái Sư Siêu Tốc

Lúc này, một giọng nói trầm ấm vang lên:

“Y chỉ căn bản thức

Ngũ thức tùy duyên hiện

Hoặc câu hoặc bất câu

Như đào ba y thủy”

*Duy Thức Tam Thập Tụng, bài 15.

- Ý là gì?

Đức theo thói quen ngơ ngác hỏi lại. Có người rảnh đến mức ngâm thơ?

“Nương nơi thức căn bản

Năm thức hiện theo duyên

Hoặc cùng hoặc chẳng cùng

Như sóng nương nơi nước”

- Vị thí chủ này, đây là tụng kinh, không phải ngâm thơ.

Giọng nói đó đáp lại, chột ánh sáng vàng lóe lên rực rỡ khiến đám oan hồn nhanh chóng dạt ra, không hề có chút xúc động nào như lúc nãy. Một nhà sư trẻ tuổi mặc áo tràng màu lam với cà sa màu nâu có viền vàng bước đến, tay từ từ lấn chuỗi hạt. Đức cảm thấy có cảm giác muốn quỳ xuống lạy người này, phần lớn là vì từ bé đến lớn cậu đều được các sư thầy trên chùa curu mạng lúc gia đình khó khăn, cho nên tín tâm của cậu đối với Phật giáo rất cao.

Tuy nhiên, tại sao vị sư thầy này lại ở đây? Và còn tỏa ra hào quang nữa? Đừng quên Đức có một phần huyết thống của Quý Tộc cho nên cậu rất miễn cảm với hào quang tín ngưỡng xịn.

- Hết thấy những thứ trên đời này đến với nhau, đều là vì nhân duyên cả. Có xúc chạm thì có cảm thụ, có cảm thụ thì có sự ưa ghét, có ưa ghét thì có chấp giữ vào thế giới này mà không biết rằng hết thấy chỉ là giả dối.

Nhà sư chấp tay, nghiêm trang nói với Đức. Thầy vươn bàn tay, một luồng ánh sáng lóe lên:

“Bát Thức Nhất Viết: Nhân” (Tám thức, đầu tiên: Mắt)

Ngay lập tức, trong mắt đám vong hồn thi thân hình của nhà sư và Đức biến mất. Đức tò mò khi thấy đám vong hồn chột không để ý đến bản thân nữa, cậu định mở miệng hỏi chuyện thì nhà sư nhanh chóng đưa tay lên môi làm dấu hiệu im lặng. Đức ngay lập tức đứng yên, đến thờ mạnh cũng không dám

Đám vong linh nhanh chóng tản đi, con ma nữ lúc đầu bị Đức làm bị thương cũng lúng lúng xung quanh một lát rồi rút lên không cam lòng, sau đó bỏ đi. Lúc này nhà sư mới thở phào, thầy ngồi xuống sàn nhà đầy bụi bẩn mà nhìn Đức với ánh mắt nghiền ngẫm:

- Vị thí chủ này, tu vì chỉ có Linh Đồ ngũ cấp mà cũng xông pha vào đây? Hay là muốn tự tử?

Đức theo thói quen chấp tay với nhà sư này:

- Bạch thầy, con đi lạc!

- Ra vậy, cầm lấy!

Nhà sư ném ra một tấm bùa màu vàng, rồi thầy nói:

- Đây là Hồi Thành Phù sơ cấp, bóp nát nó sẽ đưa thí chủ về Đô Thành Xác Cáo!

Đức tò mò hỏi lại:

- Đô Thành Xác Cáo?

Nhà sư nheo mắt, thầy quan sát cậu mấy giây rồi chột hô lên:

- Đức Di Lạc trên cao! Đừng nói với ta là thí chủ là Dị Linh Giả!

Đức gấp gáp chấp tay, hỏi nhà sư:

- Bạch thầy, xin thầy nói rõ hơn! Con mới tiến vào Linh Giới lần đầu tiên nên còn chưa hiểu chuyện bên trong Linh Giới.

Nhà sư gạt đầu, bàn tay lấy ra sáu lá bùa màu vàng có một mặt là lục tự đại minh chân ngôn của Phật giáo, mặt sau là những hình vẽ khó hiểu. Thầy đau lòng nhìn sáu lá bùa, lẩm bầm điều gì đó như “hàng của Chân Ngôn Tông...” rồi sau đó tung ra. Lá bùa nhanh chóng xoay quanh hai người, trôi nổi lơ lửng giữa không trung. Lúc này nhà sư mới thở ra một hơi rồi nói:

- Lục Thức Phù Trộn, có tác dụng tạo ra một kết giới ngăn cách âm thanh mùi vị hình ảnh vân vân với bên ngoài. Đầu tiên ta xin tự giới thiệu, ta là Chân Giác, Thích Chân Giác, một tỷ khiêu thuộc Pháp Tướng Tông. Pháp Tướng Tông phiên bản Linh Giới ấy.

Đức chấp tay:

- Con là Văn Đức, một Du Hành Giả.

- Bỏ Tất Di Lạc oi, thật là ngắn gọn.

Sư thầy Chân Giác có vẻ rất thích tự lẩm bầm. Rồi thầy nhìn Đức chằm chằm khiến cậu cảm thấy không được tự nhiên:

- Vị thí chủ này, đầu tiên ta phải chúc mừng anh. Thật là siêu may mắn mới tiến vào Linh Giới ngay tại chỗ này mà không chết!

Rồi thầy gãi đầu:

- Vậy hiểu biết về Linh Giới của cậu đến đâu? Thông thường thì Dị Linh Giả như cậu phải có Tiếp Dẫn Sư đón tiếp khi tiến vào Linh Giới mới đúng chứ?

Đức trầm ngâm trong đầu, Hệ Thống đưa con vào Linh Giới một cách cực kỳ bí ẩn, Tiếp Dẫn Sư gì đó trong lời thầy làm sao mà biết để mà đón tiếp. Cậu nhanh chóng tóm tắt lại một lượt hiểu biết về Linh Giới của mình với sư thầy Chân Giác. Thầy tròn mắt nhìn cậu:

- Vậy mà cũng được? Thí chủ thật là siêu may mắn mà... Thôi được rồi, về bí mật tại sao thí chủ có thể biết đến Linh Giới thì ta sẽ không truy hỏi. Còn về Dị Linh Giả, chính là để chỉ những phạm nhân trở thành Linh Gia như anh!

Thầy Chân Giác nhanh chóng chỉ chỉ vào Đức:

- Cứ hàng triệu người thì may ra mới có một người bẩm sinh đã có năng lực trở thành Linh Gia. Tất nhiên là ngoại trừ những đứa trẻ có cha mẹ cũng là Linh Gia, tức là được sinh ra trong bản thân Linh Giới này rồi. Những người từ lúc bẩm sinh có được năng lực như vậy được gọi là Dị Linh Giả. Thông thường thì họ rất có vận may lớn! Vì điều hi hữu như vậy xảy ra trên người họ, chứng tỏ nhiều đời nhiều kiếp về trước đã làm rất nhiều việc thiện.

Đức ngạc nhiên. Hóa ra đó là Dị Linh Giả. Sư thầy lúc này lại nói tiếp:

- Nhưng cũng đừng quá vui mừng! Thân phận Dị Linh Giả sẽ dẫn đến rất nhiều người ghét. Hay là vậy đi, nếu như vị thí chủ này đã có duyên với ta, anh hãy bái sư đi!

Lúc này trong lòng Đức có hàng ngàn người cùng gào thét một lúc. Bái sư? Như vậy có phải hơi trực tiếp và nhanh quá không? Sư thầy Chân Giác trông cậu coi thường thầy nên khề hừ một tiếng:

- Hừ, đây chỉ là một pháp tướng Linh Sư cửu cấp mà ta cho đi làm việc vặt thôi! Còn chân thân của ta có công lực to lớn không phải là thí chủ có thể nghĩ bàn!

Đức thì trầm ngâm hệ thống:

- Theo đánh giá của người thì sao?

Hệ Thống nghiêm túc trả lời:

- Chủ nhân, người này là người của Pháp Tướng Tông. Để có thể phân thân ra làm Pháp Tướng thì ít nhất cũng phải là lv 60. Pháp tướng Linh Sư cửu cấp mà để làm việc vặt thì thậm chí là lv 70.

Đức đỏ mặt hơi lạnh. Cái này có phải quá cao cấp không? Sư thầy lúc này lại thở dài:

- Ta đã có hai người đồ đệ, một là đã đi tu, một tại gia. Nay ta thấy thí chủ và ta có một đoạn nhân quả cho nên mới sinh lòng nhận người.

Đức ngay lập tức quỳ xuống, hai tay chắp lại lạy sư thầy Chân Giác:

- Sư phụ!

Sư thầy Chân Giác đảo mắt:

- Đây có phải trong phim kiếm hiệp đâu. Nhưng thôi không sao, thích nghi nhanh với hoàn cảnh như vậy thì sớm muộn gì cũng sẽ trở thành một phần tử của Linh Giới.

Không nói gì, thầy túm lấy cổ áo Đức. Trời đất dường như đảo lộn, cả hai thầy trò nhanh chóng biến mất.

Đức cảm nhận không gian đang bị liên tục co rút lại, sư thầy xách cậu bằng một tay bước đi phau phau, mỗi bước chân là đi qua vô số đường xá của Linh Giới. Cậu thầm hô may mắn là thời hạn năm phút của hệ thống đã hết, chứ không thì có lẽ nhiệm vụ thất bại. Cảnh vật chợt nhòe đi, có vẻ như sư phụ cậu quyết định đi nhanh hơn.

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Vạn Vực! Pháp Tướng Tông

“Phù” hai người xuất hiện tại một quảng trường lát đá rộng lớn. Đằng phía trước là một tòa kiến trúc cổ điển đông phương to lớn, màu sắc đỏ tươi của lớp sơn trên mái đã sẫm mờ theo năm tháng. Sư phụ cậu vỗ vai cậu, thầy tự hào giới thiệu:

- Đây là Hóa Đạo Tự (chùa Hóa Đạo), tổng bộ của Pháp Tướng Tông tại Bắc Phủ!

Chậm chậm bước theo quảng trường cỏ kính rêu phong tiến về phía ngôi chùa lớn, sư phụ dần dần giải thích cho Đức nghe một chút về địa lý của Linh Giới. Hóa ra, Linh Giới có hình dạng địa lý gần như y hệt với thế giới phàm tục, ngoại trừ một số nơi có điều kiện đặc biệt ảnh hưởng thay đổi. Trong đó Việt Nam cũng tồn tại ở Linh Giới, nơi này được gọi là Lạc Vực. Linh Giới có Vạn Vực, trong đó Lạc Vực là một vực thuộc dạng cũng khá. Bên trong Lạc Vực gồm có ba nơi, được chia theo đúng vị trí địa lý của Việt Nam là Bắc Phủ, Trung Phủ và Nam Phủ. Quản lý Lạc Vực là chính phủ Lạc Vực, phần lớn bọn họ cũng có người trong chính phủ phàm nhân. Chính phủ Lạc Vực lại trực thuộc về Liên Minh Thần Long, chính là phần lớn khu vực Đông Á hiện nay. Hiện nay trên thế giới có rất nhiều các tổ chức lớn, ví dụ như Liên Minh Thần Long, Liên Bang Ma Pháp, Tự Nhiên Thánh Giáo, vân vân. Ngoài các tổ chức công vụ trên còn có các công hội, là đại diện cho một số nhóm người đặc thù, ví dụ như Ma Y công hội chuyên về các loại luyện đan, ma thuật sinh mạng, ví dụ như Yêu Liệp Giả công hội chuyên về săn bắt yêu thú vân vân. Ngoài ra còn có các tôn giáo, vân vân. Nói chung Linh Giới theo lời của sư phụ cậu là một thế giới của vô số các khả năng và những điều kỳ tích.

Tuy nhiên sư phụ cậu cũng đã sớm cảnh báo cậu. Bên ngoài các tòa thành trì là khu vực hoang dã chưa có người khai phá, phần lớn là vì ở đó có tồn tại vô số những loại yêu thú, linh thú đáng sợ. Có một lần, có một vị Linh Đế cử cấp vì nổi giận đã ra tay đốt một khu rừng nhỏ gần sát tòa thành nơi ông sống, kết quả dẫn ra một con yêu thú Linh Tôn tàn sát vị Linh Đế này, rồi sau đó phá hủy tòa thành đó. Sau này tòa thành đó trực tiếp trở thành một tòa thành chết. Bản thân yêu thú cũng là một tồn tại không thể coi thường tại Linh Giới. Cũng giống như loài người, họ tạo thành các Yêu Vực là nơi tụ tập yêu thú với số lượng lớn. Gần sát Đô Thành Xác Cáo, thủ phủ của Bắc Vực gồm có ba Yêu Vực, bao gồm Đông Hải Yêu Vực kéo dài hết toàn bộ bờ biển của ba phủ, Tây Bắc Việt Yêu Phủ nằm phía các khu rừng rậm tây bắc và Hồng Hà Yêu Phủ bao quanh Đô Thành Xác Cáo. Thực ra quan hệ của yêu tộc và các sinh vật khác trong Linh Giới vài chục năm trở lại đây đã thân thiện hơn rất nhiều. Trong các tòa thành của các bên đều có bóng dáng người dân của nhau.

Ngoài ra, theo sự liên tục truy hỏi của Đức, sư phụ cậu cuối cùng đành phải thờ dài mà kể cho cậu nghe về người ngoài hành tinh. Hóa ra khoảng vài nghìn năm gần đây, người ngoài hành tinh vốn ở các hành tinh xa lắc xa lơ đã tìm ra một phương pháp vô cùng tốt để đột phá khoảng cách địa lý giữa hàng tỷ năm ánh sáng, đó chính là thông qua ma pháp cưỡng ép kéo sát hai thế giới (vị diện) nhân tạo như Linh Giới vào với nhau. Lúc này sư phụ cậu mới chỉ tay lên đầu, Đức hoảng hồn khi nhận ra trên đầu cậu có vô số các mặt trăng, không, các hành tinh khác nhau. Chúng nhìn rất to lớn như thể chúng rất sát với nhau vậy.

- Sau vài nghìn năm liên hợp và không ngừng dung nhập, Linh Giới giờ có diện tích gần bằng với một vị diện cỡ trung rồi.

Đó là lời sư phụ cậu nói với cậu.

Sau hơn mười phút vừa đi bộ vừa trò chuyện, cuối cùng cả hai đã đi đến bậc thang to lớn dẫn lên trên chùa. Có vẻ như chùa được xây dựng trên một bệ đá to lớn, cao bằng một tầng nhà, phía trên là kiến trúc chính của đại điện. Đức nhận ra có hai người đang đứng trên bậc thang cao ngất của đại điện, hai bàn tay chấp lại cùng kính cúi đầu trước sư phụ cậu:

- Ra mắt sư phụ!

Sư phụ mỉm cười chấp tay lại, thầy vẫy Đức lại gần:

- Đức, ra chào sư huynh và sư tỷ con đi.

Lúc này cậu mới đánh giá kỹ hơn về hai người trước mặt. Người thứ nhất bên phải có dáng người mạnh mẽ và đôi mắt sắc bén là một nhà sư, trên người mặc áo dài thường thấy của Phật giáo màu nâu. Chân của anh đi đôi giày la hán màu xám xanh. Còn bên cạnh là một cô gái trẻ tuổi hơn, có lẽ chỉ mới là lớp mười một mười hai là cùng. Cô có một khuôn mặt bầu bĩnh đáng yêu, với đôi mắt biết cười thường hay híp lại như trăng khuyết. Nhà sư bình tĩnh chấp tay lại, mỉm cười với Đức:

- Nếu đã là đệ tử của sư phụ thì đều là anh em trong nhà cả thôi, không cần quá giữ lễ. Anh là Viên Giác, còn con bé này là Linh Duyên.

Đức nào dám tùy tiện, cậu vội vàng chấp tay chào lại. Sư phụ lúc này mới bước về phía trước, Viên Giác hiểu ý lập tức đỡ sư phụ ngồi xuống bàn trà ở ngoài hiên. Lúc này ông mới nhìn cậu:

- Viên Giác là đệ tử theo ta tu hành, cầu đạo giải thoát. Còn con bé Linh Duyên này là được cha mẹ gửi gắm để học thuật pháp của Pháp Tướng Tông chúng ta. Tại trong Linh Giới ấy, thông thường người ta sẽ lấy một đạo hiệu để thay cho tên thật. Nói cho cùng thì cái tên thật của một người cũng ẩn chứa rất nhiều quyền năng đối với họ.

Ông lại chỉ tay về phía xa, Đức lúc này mới thấy đằng xa xa có một khoảng sân đá lớn, vô số các nhà sư đang ngồi thiền tại đó. Bên cạnh là những người bình thường đang ngồi làm một số công việc kỳ lạ:

- Tuy chúng ta là một tông phái Phật giáo nhưng vẫn có thu nạp đệ tử tại gia bên ngoài, hình thành nên hai dòng truyền thừa của Pháp Tướng. Đó là Thanh Văn Bộ và Bồ Tát Bộ. Con và Linh Duyên đều là đệ tử của Bồ Tát Bộ, trên cầu Phật đạo, dưới cứu độ chúng sinh!

Ông lại vẫy Viên Giác:

- Dẫn sư đệ của con đi nhận đồ dùng cho đệ tử mới đi. Linh Duyên, con tìm cho sư đệ con một căn phòng ở. Tốt nhất là ở gần chỗ con và sư huynh để tiện cho việc tu học.

Nói rồi ông vỗ vai Đức:

- Cố gắng lên!

Và hình bóng ông mờ dần, sau đó biến mất. Lúc này sư huynh cậu nhìn về phía sư phụ đang mờ đi mà cảm thán:

- Pháp Tướng Kỳ, bao giờ mới đạt được đến cảnh giới này?

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Đây là lệnh bài đệ tử trong truyền thuyết sao?

Rồi sau đó anh nhìn cậu:

- Đức, cậu cũng nên lấy một cái đạo hiệu đi. Cứ hành tẩu trong Linh giới như vậy thì không tốt đâu!

Đức cảm thấy rối rắm. Bỗng lúc này hệ thống chợt nói xen vào:

- Đing! Kích hoạt nhiệm vụ chính tuyến: Ta là ai?

Mô tả nhiệm vụ: chủ nhân đã bước vào Linh giới, tức là bắt đầu con đường hành tẩu giang hồ, đánh đồng dẹp bắc, trở thành bá chủ của Vạn Vực. Ngài cần một cái tên thật đẳng cấp để thể hiện sự trâu bò của bản thân.

Điều kiện hoàn thành nhiệm vụ: đặt một cái tên theo danh sách có sẵn của hệ thống.

Phần thưởng: bí mật.

Trừng phạt: cường chế tự sát.

Cậu giật mình! Cường chế tự sát! Có cần phải cực đoan như vậy không? Mà lại còn cái gì mà danh sách có sẵn của hệ thống nữa.

- Chủ nhân, tên gọi này của ngài sau này sẽ đi theo ngài cả đời, tất nhiên là không thể không coi trọng!

Đức giờ khóc không ra nước mắt rồi, cậu đành cắn răng nói với hệ thống:

- Vậy đưa danh sách đây!

Một cái bánh xe lớn xuất hiện trước mặt Đức, ở phía trên là chi chít các ghi chú khác nhau. Chiếc bánh xe kêu “khắc khắc” mấy tiếng một cách hết sức dễ tiện rồi mới bắt đầu chuyển động xoay tròn.

Đức:.....

Sự nghiệp tung hoành của ta ở Linh giới sắp chết non rồi!

Sau một thoáng chuyển động, cuối cùng thì một cái danh sách dài dằng dặc cũng xuất hiện trước mặt Đức:

- Xin mời chọn!

Đức vội vàng lướt qua những cái danh hiệu, có một vài cái nghe cũng rất được, ví dụ như “The Ripper” hay “Thiên Nguyên” vân vân. Sau một hồi đắn đo, Đức lựa chọn một cái tên có vẻ khiêm tốn một chút:

- Sư huynh, em lấy tên là “Thiên Tôn”

Viên Giác đang thông dong khoanh tay đứng trước mặt cậu tí nữa thì bị giật mình ngã lún xuống đất. Miệng anh co quắp một chút:

- Có vẻ hơi quá tay rồi? Cậu nên lấy một cái tên gì đó khiêm tốn thôi, kéo sau này có một vị siêu cấp cao thủ nào đó nghe thấy lại ngứa tay mà cho ăn đòn thì khổ.

Đức cũng hiểu điều mà sư huynh nói chứ, nhưng điều khiến cậu dở khóc dở cười đó là cái danh sách mà hệ thống đưa ra cho cậu toàn những cái tên hết sức trẻ trâu. Tất nhiên là nó cũng thỏa mãn phần nào sự đam mê hư vinh nho nhỏ của Đức, tuy nhiên thì cậu vẫn đang vội vàng lướt qua cái danh sách để trả lời sư huynh. Cậu lại hỏi thử tiếp:

- Đại Thánh?

Viên Giác:.....

Cũng tự cao quá ha?

Sư huynh cậu thờ dài:

- Này Đức, hay là cậu bắt đầu với chuyên ngành của bản thân cậu đi. Cậu có chuyên ngành là gì?

- Chuyên ngành là gì?

Đức ngậy thờ hỏi lại. Sư huynh cậu trở mắt nhìn cậu:

- Cậu không biết chuyên ngành phân cấp như nào sao?

Đức lác đầu:

- Đây là lần đầu tiên em đến Linh giới.

- Vậy hả, không biết cũng là..... Khoan đã! Cậu là Dị Linh Giả?

Viên Giác giờ muốn khóc ra máu rồi. Sư phụ nhận về một Dị Linh Giả làm đệ tử! Mà còn không nói gì với anh nữa! Anh xoa xoa đầu nói với Đức:

- Này, sau này đừng đi đâu cũng khoe ra bản thân là Dị Linh Giả đấy. Cậu vẫn chưa hiểu sự định kiến của người Linh giới về dị linh giả đúng chứ?

Đức lác đầu, Viên Giác thật sự chết lặng rồi. Anh háng giọng:

- E hèm, Dị Linh Giả là để chỉ những người không sinh ra ở trong Linh giới, mà chỉ vốn là một phạm nhân. Nhưng vì lý do bẩm sinh hay sau này mà có thể tu luyện, đạt được sự thừa nhận của Linh giới. Bất cứ ai đạt được sự thừa nhận của Linh giới đều có thể tự do qua lại giữa hai giới Linh-Phàm.

Dừng lại một chút để suy nghĩ, anh lại nói tiếp:

- Tuy nhiên, số lượng Dị Linh Giả rất hiếm. Vạn Vực có đến hàng tỷ người thì may ra trong số đó chỉ có hai ba trăm người là Dị Linh Giả mà thôi. Vì xác suất ít như vậy nên mỗi một Dị Linh Giả đều có mang trong người đại khí vận của trời đất, thậm chí là một kỳ tích nào đó.

Anh nhìn cậu chăm chăm, sau đó lẩm bầm:

- Cậu là Linh Đồ ngũ cấp, tu vi này tính ra là bết bát với những người cùng lứa. Tuy nhiên tinh thần lực của cậu lại ở khoảng Linh Sư nhất cấp. Lạ thật! Đừng là Dị Linh Giả ai cũng đặc biệt.

Đức tò mò nhìn Viên Giác:

- Nhưng sư huynh bảo tại sao phải giấu diếm người khác em là Dị Linh Giả?

- Bởi vì thất phu vô tội, hoài bích hữu tội. Đức, cậu nên nhớ rằng trên đời này có rất nhiều kẻ vì sức mạnh và quyền lực mà sẽ làm những điều không thể tưởng tượng nổi. Để anh kể cho cậu nghe một sự tích như này.

Phía Tây của Liên Minh Thần Long bao gồm một khối các Vực nhỏ hơn được gọi là Thánh Giáo Yên Lạc, với tôn giáo thờ thánh Yên Lạc (Allah). Nơi này nằm giữa trung gian của hai khối chính trị lớn là Liên Minh Thần Long tại phía đông, và Đế Chế Thần Thánh tại phía tây cho nên nó luôn là mục tiêu tranh chấp của hai con quái vật lớn này. Tất nhiên là bản thân Thánh Giáo Yên Lạc cũng có sức mạnh của riêng họ, cho nên hai bên vẫn chưa dám làm gì quá đáng với Thánh Giáo Yên Lạc. Cho đến khi, hoàng tử của Áo Tư Mạn Đế Quốc (Ottoman Empire) thuộc khối Đế Chế Thần Thánh đem quân của Áo Vực tiến đánh Yên Vực của Thánh Giáo Yên Lạc. Trong quá trình chiến đấu đó, có một Dị Linh Giả có tên là Saleh đã bị mất đi người mà hắn yêu nhất. Ôi, một mình tên điên đó phát cuồng lên mà xâm nhập vào Áo Tư Mạn Đế Quốc, tiêu diệt hết hoàng tộc của họ. Một Đế Quốc sở hữu đến ba Vực cũng bị tiêu diệt chỉ sau một tháng chiến dịch một người đơn độc. Tất nhiên là còn rất nhiều giai thoại khác về các Dị Linh Giả, tuy nhiên anh mới đọc cái này tới qua nên khá là tâm đắc.

Đức lại tò mò thỉnh giáo sư huynh cậu về các khối chính trị lớn trong Vạn Vực, theo như cậu thấy thì sư huynh cậu kiến thức cũng vô cùng uyên bác chứ không phải dạng vừa đâu. Được người khác hỏi, sư huynh cậu có vẻ rất sung sướng. Anh vừa dẫn cậu đi vừa giải thích:

- Trên thế giới này hiện nay có tồn tại 7 khối chính trị kinh tế lớn, là tập hợp của các Vực và những phần tử liên quan.

Trong đó tại chỗ chúng ta chính là Liên Minh Thần Long. Bên trong Liên Minh Thần Long này là ba quốc gia lớn: Lạc Việt, Hoa Bắc và Phù Tang. Trong đó Lạc Việt chúng ta sở hữu hai Vực là Lạc Vực và Âu Vực. Âu Vực nằm ở đâu á? Nó nằm ở trên đầu cậu đấy! Anh không đùa đâu, Âu Vực là một Vực nhân tạo được tạo ra từ khoa học kỹ thuật, nó nằm lơ lửng trên không trung của Lạc Vực. Hoa Bắc nằm tại phía bắc của chúng ta, là một đế quốc có lịch sử xích mích lâu đời với Lạc Việt. Nó gồm có bảy Vực là Hoa Vực, Long Vực, Nhân Vực, Lễ Vực, Nghĩa Vực, Trí Vực và Tín Vực. Nó cũng là một trong những đế quốc đông dân nhất trong Linh giới. Còn Phù Tang thì lại chỉ có một Vực duy nhất, đó là Hạo Vực. Ba quốc gia này liên kết lại thành khối Liên Minh Thần Long!

Khối thứ hai đó là Thánh Giáo Yên Lạc, anh cũng không muốn giải thích quá nhiều cho cậu, sau này tự đi tìm hiểu đi.

Thứ ba là Đế Chế Thần Thánh, liên minh của rất nhiều quốc gia nhỏ lẻ hợp lại. Bọn họ có nghiên cứu rất sâu về nghệ thuật, và pháp thuật nữa! Ngoài ra rượu vang là một đặc sản của các quốc gia thuộc Đế Chế Thần Thánh mà không ai không biết.

Thứ tư là Tân Thế Giới, gồm mười ba Vực liên hợp lại! Đây là một thuộc địa cũ của Đế Chế Thần Thánh, cho đến khi cách đây vài trăm năm đã tách ra thành một khối độc lập riêng. Tân Thế Giới nằm tách biệt hẳn ở đầu bên kia Linh giới, ngăn cách bởi hai đại dương lớn. Nghe nói vũ khí nóng của Tân Thế Giới là xịn nhất!

Thứ năm là Liên Bang Ma Pháp, nằm tại phía nam của Thánh Giáo Yên Lạc, trước đây nơi này chính là cái nôi của Phật giáo, tiếc rằng bây giờ Phật giáo đã không còn tồn tại ở đó.

Thứ sáu là Tự nhiên Thánh Giáo, nằm tại phía nam Đế Chế Thần Thánh, là một lục địa hoang dã với các bộ lạc thờ phụng tự nhiên.

Thứ bảy là Bắc Phong Dịch Độ, chính là mảnh đất quanh năm đóng băng tại cực Bắc của Linh Giới, nơi này được gọi là “Dịch Độ” vì nó chính là nơi tiếp giáp giữa Linh giới và các thế giới của sinh vật ngoài vũ trụ mới gia nhập.

Bây cái thế lực này cùng tồn tại và phát triển ở trên Linh Giới.

Viên Giác dừng lại chờ đợi Đức tiêu hóa hết chỗ thông tin trên. Là một người học chuyên về tâm lý học, anh biết rằng cần phải cẩn thận không Đức sẽ bị sốc văn hóa nghiêm trọng.

Sự nhần nại, người tu hành không bao giờ thiếu!

Hai sư huynh đệ bước đến một khu nhà nhỏ. Gọi là khu nhà bởi vì có tầm mấy chục căn nhà không quá rộng chỉ đủ cho một gia đình năm người sống được đặt tại đây, xây dựng với kiến trúc cổ. Viên Giác chỉ cho Đức một căn nhà ở gần cuối đường:

- Đó, căn nhà đó sẽ là của em. Hai căn nhà hai bên cạnh vừa hay là của anh và Linh Duyên. Mặc dù vậy nhưng anh ít khi về nhà lắm, vì anh có nhà ở bên khu vực dành cho các nhà sư rồi!

Nói rồi anh thầy cho Đức một tấm thẻ thủy tinh màu lam trong suốt, ở phía trên là một mô hình pháp trận được vẽ bằng một loại mực trắng phát sáng khiến Đức tấm tắc mãi. Cậu hào hứng hỏi:

- Đây là lệnh bài đệ tử trong truyền thuyết sao?

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Đại Việt Học Viện

Viên Giác đỡ khóc đỡ cười nhìn cậu:

- Thiếu niên, đầu óc em có sao không? Đây là bản đăng ký thành viên.

Nói rồi anh lấy ra một cây kim, dưới sự phản đối của Đức mà trích của nó một tí ti huyết. Mặc kệ cậu la oai oái, anh dán ngón tay đỏ lên tấm thẻ. Chỗ máu dính vào tấm thẻ của Đức chợt tan vào tấm thẻ, màu đỏ tươi của máu lan dần lên khắp các pháp trận. Đức đã sớm sử dụng Quét Hình để ghi lại mọi đặc tính của cái ma pháp trận này nhằm gửi cho Alice phân tích. Lúc này Viên Giác lại lấy ra một chiếc nhẫn màu đen với ma pháp trận màu xanh lá cây phát sáng dọc theo thân nhẫn cho Đức, ra hiệu để cậu đeo vào. Ngay lập tức khi cậu đeo vào, cậu cảm thấy có một sự kết nối vô hình giữa cậu và chiếc nhẫn. Khi Đức nhập tâm vào sự kết nối này, cậu cảm thấy chiếc nhẫn đang chất vấn cậu.

Nó chất vấn rằng, cậu tên là gì.

Như một sự lỗi kéo trong vô thức, cậu không hề suy nghĩ gì. Từ danh sách của Hệ thống, một cái tên dường như đặc biệt kêu gọi cậu. Cái tên này so với những cái tên khác thì có phần bình thường, nhưng nó dường như sinh ra là dành cho cậu. Cậu, chẳng phải cũng là một người bình thường hay sao? Sự thay đổi của hệ thống dành cho cậu là rất lớn, nhưng cậu vẫn là một con người bình thường, có chăng là khác trước mà thôi. Trên đời này vốn không tồn tại cái gọi là kỳ lạ hay kỳ tích, vì tất cả đều có xác suất để xảy ra. Có chăng, thì nó hiếm hơn mà thôi.

“Chân Vũ”

Cái tên dường như đã được đặt ra cho cậu kể từ thời hồng hoang đến nay, âm thầm chờ đợi ngày cậu thốt ra.

- Chân Vũ sao? Tên hay đấy.

Viên Giác gật đầu cười với Đức. Sau đó anh chỉ chỉ vào chiếc nhẫn trên tay cậu:

- Vũ, chiếc nhẫn đó chính là thứ để biểu thị thân phận của đệ. Khi nào rảnh hãy tự mình nghiên cứu nó, chiếc nhẫn này có rất nhiều công năng thú vị.

Nói đoạn, anh khoanh tay nhìn cậu:

- Ôi, thật là nhiều thứ phải phổ cập cho đệ. Không biết nên giới thiệu cái gì tiếp đây.

Đức liếc nhìn đồng hồ, cậu nhận ra rằng đã sáu giờ rồi. Mẹ cậu hẹn về lúc bảy giờ, cậu nên rời khỏi. Cậu ngáp ngừng:

- Anh, em,

- Muốn quay lại phạm giới sao? Vậy chúng ta cần phải đi đến vị trí được quy định.

Viên Giác dẫn cậu đi về phía cuối con đường, chỉ cho cậu thấy một khoảng không gian có vạch phấn trắng cùng một cái biển biểu tượng hai đường thẳng song song:

- Chú ý nhé, khi cậu rời khỏi Linh giới để đến phạm giới và ngược lại, cậu sẽ xuất hiện tại vị trí tương ứng với nơi cậu xuất phát, vì hai vị diện này vốn song song với nhau. Bởi vậy nên cậu không muốn bất chợt xuất hiện tại giữa đường cao tốc, hay là hầm sâu hố lửa gì đó đâu. Bởi vậy người của Linh Giới đã thiết kế ra vô số các khoảng “vị trí quy định” cho những ai muốn tiến vào phạm giới và ngược lại. Những vị trí quy định này là một số ma pháp trận đánh dấu vô hình, chỉ cần sử dụng dụng cụ đặc thù là có thể tìm ra. Ví dụ như chiếc nhẫn trên tay cậu. Ngoài ra, ở trong Hóa Đạo Tự của chúng ta những không gian này đã được đánh dấu bằng sơn trắng và biển báo cho tiện.

Hai người bước vào phạm vi được đánh dấu. Viên Giác gạt đầu với Đức, sau đó “vụt” một tiếng lập tức biến mất. Đức ra lệnh với hệ thống:

- Hệ thống, rời khỏi Linh Giới.

Mọi thứ lại tối sầm, sau đó nhanh chóng sáng trở lại. Khi mở mắt ra, Đức phát hiện bản thân đang đứng trong một căn phòng kho. Cậu mò mẫm đẩy cửa bước ra, may mà ánh điện vẫn lờ mờ. Viên Giác đang đứng ở đầu bên kia cánh cửa, anh cười cười:

- Cũng nhanh đấy nhỉ. Nhà đệ ở đâu?

Đức nhận ra bản thân đang đứng trong một hiệu thuốc, cô gái bán hàng chỉ liếc nhìn qua hai người rồi thân nhiên tiếp tục công việc. Cậu nhận ra chiếc nhẫn mà cô đang đeo có cùng loại với mình. Cậu nói cho sư huynh biết địa chỉ nhà của mình. Viên Giác mỉm cười phất tay, một trường tinh thần lực vô hình tỏa ra từ anh lan tỏa đến tất cả những ai đang ở xung quanh trừ cô gái bán hàng và Đức. Đôi mắt của mọi người đều trở nên không có tiêu cự. Sau đó anh bám vào vai cậu bằng tay trái, còn tay phải bóp nát một lá bùa giấy. Lá bùa tỏa ra ánh sáng rực rỡ, rồi cả hai biến mất. Lúc này mọi người mới tỉnh lại. Ta vừa mới quên gì sao?

Lần này Viên Giác trực tiếp đưa Đức về đến trước cửa nhà cậu. Đức vội vàng đẩy cửa mời sư huynh đi vào. Anh thông dong bước vào, cười cười nhìn Đức:

- Ngẫu không?

- Dạ có ạ!

- Muốn học không?

- Dạ có ạ!

Viên Giác ngồi xuống, Đức ngay lập tức nịnh nọt rót ra một cốc nước cho anh. Anh thông dong uống nước, sau đó tùm tùm trả lời:

- Đệ cũng đã là một đệ tử của chính Hóa Đạo Tự, thậm chí là chân truyền của phương trượng. Bởi vậy nên việc học tập và trau dồi là không thể thiếu được!

Nói rồi anh dang tay nhìn Đức, hỏi:

- Vũ, đệ có biết cái quan trọng nhất của Phật giáo là gì không?

- Dạ em không?

- Đó chính là Văn, Tư và Tu. Văn là lắng nghe, học hỏi. Một con người mà không lắng nghe hay học hỏi thì mãi mãi sẽ chìm trong vô minh mà thôi. Nhưng lắng nghe rồi thì không đủ. Chỉ biết học vẹt là sai lầm. Bởi vậy nên đệ còn phải Tư. Tư chính là suy nghĩ về những điều mà mình đã lắng nghe được. Mà suy nghĩ rồi thì phải làm, phải sửa. Chữ Tu có nghĩa là sửa, sai đâu thì sửa đó! Người ta vẫn nói, tu là sửa mà. Tại tuổi của đệ, hầu hết người ta đều đã là Linh Sư, thậm chí là Linh Vương rồi! Bởi vậy nên đệ cần phải cố gắng rất nhiều mới đuổi kịp được người ta. Bởi vậy nên anh có suy nghĩ như này. Cuối tháng này, huynh đệ chúng ta cùng tiến vào Đại Việt Học Viện!

Đại Việt Học Viện! Đức cảm thấy kinh hoàng. À sau đó cậu lại thấy bình thường, vì cậu thực ra không biết đây là cái gì:

- Sư huynh, em còn việc h. ...

- Anh biết rồi, Đại Việt Học Viện có khoa sáng và khoa chiều, em học đại học ở phạm giới cũng chỉ một buổi thôi chứ? Buổi còn lại em sẽ tiến vào Linh giới để đi học. Mà tốt nhất em nên bàn bạc với cha mẹ đi, tìm một cái lí do nào đó để có thể sống tại Hóa Đạo Tự để dễ bề học hành.

Viên Giác giống như sư phụ mình đều là người cực kỳ nghiêm túc, ý kiến quyết ra đều không cho phép người khác kịp nói gì. Một cái phất tay, anh biến mất, để lại Đức há hốc mồm ngồi đó.

Điều khiến Đức cảm thấy im lặng là, sư huynh vậy mà kém cậu một tuổi.

Nhưng hiện nay đã là Tư Lương Kỳ nhị cấp, tương đương với Linh Vương nhị cấp.

Trâu bò cũng vừa thôi chứ?

Tự ổn định lại tinh thần, Đức suy nghĩ tiếp về tương lai của bản thân. Ước nguyện ban đầu của cậu đó là chữa khỏi bệnh, sau đó thì an ổn sống một cuộc đời tự tại. Nhưng trải qua tiếp xúc với Linh giới, cậu đã có một chút gì đó không ổn định trong lòng rồi. Đức chợt nhận ra, cậu có khát vọng không nhỏ với việc khám phá Linh giới. Sự tò mò của cậu vốn không phải là không có, mà chẳng qua là do từ trước đến nay đã bị hoàn cảnh của cậu che lấp mà thôi.

Lúc này, mẹ cậu từ trong bếp đi ra mới nhận ra rằng Đức đã về. Bà nhanh chóng giục cậu đi rửa tay rồi vào ăn cơm. Bữa tối đầm ấm chỉ có ba người, nhưng rất vui vẻ và hạnh phúc. Dượng của cậu đến bây giờ vẫn chưa hết ngạc nhiên khi nghe tin bệnh của cậu đã biến mất một cách kỳ tích. Ông cười suốt cả buổi, nhưng Đức thấy nước mắt của ông có rơi xuống.

Làm cha, ai mà chẳng yêu thương con cái mình?

Tối đó, Đức nằm ngửa nhìn trần nhà. Cậu suy nghĩ rất nhiều, về tương lai, về hệ thống....

- Hệ thống, mục đích tồn tại của người là gì?

- Chủ nhân, ngài còn quá yếu kém để biết. Nó chỉ có hại không có lợi cho ngài!

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Cô gái, tôi chính là tinh thần lực khổng chế sư

Sáng hôm sau là ngày chủ nhật, Đức vừa mới mở mắt thì đã nghe được mẹ gọi:

- Đức ơi, có bạn gái đến thăm này!

Bạn gái? Đức suốt bao nhiêu năm nay chưa từng nghe nói đến đó là cái gì. Bạn gái có ăn được không? Có uống được không? Á khoan, bạn gái? Minh á?

Đức vội vọt xuống nhà, thì thấy Linh Duyên đang ngồi đó, mẹ cậu cười cười nói chuyện với cô. Linh Duyên quay ra nháy mắt với cậu một cái, rồi lại tiếp chuyện mẹ cậu. Đức cười khổ:

- Mẹ...

- Dậy rồi à, có bạn đến chơi này, thôi mẹ đi làm đây hai đứa cứ nói chuyện đi nhé!

Mẹ cậu mỉm cười đứng dậy nhường chỗ cho cậu. Bà vui vẻ đi vào bếp. Linh Duyên cười cười:

- Mẹ anh vui thật đấy, bác kể em nghe bao nhiêu chuyện rồi.

- Ồ...

Đức không biết nói gì hơn. Chẳng lẽ từ nãy đến giờ mẹ cậu đã kể hết tất tần tật những tật xấu của cậu? Cái gì mà dài dăm năm năm tuổi, mặc quần thùng đít năm mười tuổi, bị gái đánh năm hai mươi tuổi là đây mà ra? Không đợi cậu ngượng ngùng, Linh Duyên đã đứng dậy kéo tay cậu. Bị bàn tay mềm mại của cô nắm vào, Đức cảm thấy cả người đầy lạng lạng, có một chút gì đó không thực:

- Vũ, để em dẫn anh đi thăm quan Linh giới. Sư phụ đã giao nhiệm vụ để em giúp anh hòa nhập với hoàn cảnh của Linh giới.

Linh Duyên lấy ra một lá bùa màu vàng, cô bóp nát lá bùa. Cả hai người lại biến mất. Khi xuất hiện trở lại thì cả hai đã đứng trong cái hiệu thuốc hôm qua. Lúc này Linh Duyên mới nói:

- Vũ, anh biết vị trí chỉ định để tiến vào Linh Giới rồi chứ, chúng ta đi thôi.

Đức gật đầu, cậu đẩy cửa nhà kho hôm qua ra, bước chân nhẹ nhàng vào vòng tròn chỉ định.

- Hệ thống, tiến vào Linh giới thôi!

Ánh sáng lóe lên, Đức lại biến mất. Thân hình cậu và Linh Duyên hiện ra cùng một lúc tại vị trí hôm qua. Lúc này Linh Duyên đang tung tăng đến trước mặt cậu:

- Sư đệ yêu quý, chúng ta đi thử xem khả năng của anh đến đâu?

- Thử xem khả năng?

Linh Duyên kéo tay Đức đi đến một chiếc xe buýt có màu trắng viền xanh trông có vẻ rất công nghệ cao. Đức nghe được tiếng của Alice kêu lên thán phục:

- Đây là công nghệ phải ít nhất là của thế kỷ 25! Xe buýt này có chức năng tự động lơ lửng trên không trung, công nghệ tự cân bằng, hợp kim làm vỏ có thể chịu được môi trường vũ trụ!

Nhìn thấy sự ngạc nhiên của Đức, Linh Duyên giới thiệu:

- Đây là sản phẩm của tập đoàn Văn Lang đến từ Âu Vực. Chiếc xe này khác với xe ở phạm giới đó là không tồn tại bánh xe, có thể giúp chúng lơ lửng trên không trung. Àch, bản thân em cũng không rõ rang lắm về cách thức vận hành. Nói cho cùng thì em là võ sư, không phải người chuyên nghiên cứu khoa học điện tử.

Chiếc xe buýt thu lấy của Linh Duyên vài đồng tiền bạc kỳ lạ mà cô gọi nó là “linh tệ,” chỉ sau vài giây nó bắt đầu rung lên nhẹ rồi cất cánh bay lên không trung. Tốc độ bay của chiếc xe buýt rất nhanh, nháy mắt một cái là đã đi qua ba bốn trạm. Tại trạm dừng thứ năm, hai người bước xuống. Kiến trúc của Thành Xác Cáo trông rất cổ kính và có phần thuần phác, tuy nhiên các phương tiện giao thông, trang phục và vô số các kiểu thiết bị công nghệ cao lại nói lên điều ngược lại. Đứng nhìn chiếc xe buýt bắt đầu cất cánh bay lên trời cao, Đức lẩm bẫm:

- Ủa sao tự nhiên nó lên cao vậy nhỉ?

- À, điểm đến tiếp theo của nó là Âu Vực, tòa thành tương ứng với Thành Xác Cáo của chúng ta ở trên kia là thành Thái Hà.

Thành Thái Hà, thuộc tại Thiên Phủ của Âu Vực là một trong hai điểm đầu não của toàn bộ nước Lạc Việt, tương ứng với nó là Thành Xác Cáo. Linh Duyên trên đường đã sớm kể cho Đức nghe về Âu Vực và mối quan hệ với Lạc Vực. Nghe nói Âu Vực chủ trương phát triển về khoa học công nghệ, trong khi Lạc Vực lại chủ trương về tâm linh. Hai Vực này mặc dù chỉ cách nhau một bầu trời nhưng có rất nhiều sự xa cách, chủ yếu vì cách nghĩ khác nhau. Người Âu Vực có tác phong công nghiệp, nghiêm chỉnh, và vô cùng lịch sự. Trong khi đó người Lạc Vực có thì phần gia giáo, buông lỏng và cầu kỳ. Tất nhiên, dòng suy nghĩ của nó nhanh chóng bị Linh Duyên cắt đứt:

- Đi nào! Tòa nhà trước mặt chúng ta chính là Bộ Dân Sinh, cơ quan tối cao của nhà nước Lạc Việt. Tại trong này có một khu vực dành riêng cho việc ghi danh thân phận và kiểm tra khả năng.

Cô tung hứng một chiếc nhẫn trên không trung:

- Là một trong những thế lực lớn nhất của Lạc Việt, Pháp Tướng Tổng chúng ta không cần qua nhiều thủ tục giấy tờ mà chỉ cần sự chứng nhận của trưởng lão hoặc tổng chủ là có thể làm giấy tờ một cách cực kỳ nhanh chóng.

Cả hai người bước vào khuôn viên cổ kính của Bộ Dân Sinh. Mái hiên cong cong với thiết kế rồng phượng, lầu các hùng vĩ, cùng với tán cây đa khiến Đức cảm thấy như lạc vào thời cổ đại vậy. Linh Duyên dẫn cậu đến một dãy nhà lớn, với rất nhiều khuôn mặt trẻ trung đang qua lại:

- Đây là nơi để thí nghiệm đánh giá cá nhân. Vũ này, vì nguyên nhân là một Di Linh Giả cho nên khởi đầu của anh khá là chậm so với người cùng lứa. Bởi vậy, trong vòng một tháng trước khi tiến vào học viện Đại Việt anh cần phải tăng lên các hạng mục của bản thân! Thi đầu vào của học viện không hề dễ đâu.

Nói rồi cô dẫn Đức tiến vào một căn phòng, bên trong bày rất nhiều những vật phẩm kỳ lạ. Cô chỉ một hòn đá màu đen nằm thù lù không hề bắt mắt ở đó:

- Đây một loại kim loại sinh học có tên là Sinh Linh Kim, tên thường gọi là Biometalika. Nó được nghiên cứu ra bởi một tiến sĩ người Mạc Vực có tên là Kruglov Pavlovich. Đặc tính nổi bật nhất của nó là khi có một dòng điện đủ lớn đi qua, nó sẽ khôi phục lại hình thái nguyên thủy ban đầu khi đông lại của nó. Đến đây nào, dùng hết sức để tấn công vật lý nó đi. Chú ý là em muốn anh chỉ sử dụng năng lực cơ thể thôi, bởi vì chúng ta cần số liệu khả quan nhất!

Nghi ngại nhìn khối đá màu đen có tên là Sinh Linh Kim này, Đức lấy hết sức bình sinh tung một cú đấm vào nó. “bụp,” hòn đá chỉ hơi lún vào một tí tí không đáng kể. Linh Duyên bấm vào một cái nút trên bàn máy tính bên cạnh, tảng đá nhanh chóng phục hồi. Cô áy náy nhìn Đức:

- Sức mạnh vật lý của anh là bằng với Linh Đồ cấp năm!

Lúc này hệ thống chợt vang lên tiếng thông báo:

- Đing, phát hiện ra phương pháp đánh giá sức mạnh của Linh Giới, thực hiện chuyển đổi. Thừa chủ nhân, nhằm giúp chủ nhân đánh giá và so sánh bản thân đối với tiêu chuẩn của Linh giới tốt hơn, hệ thống sẽ thực hiện thay đổi phong cách đánh giá.

Sức mạnh vật lý, hay chính là chỉ số sức mạnh của hệ thống, là một thứ khá đơn giản. Linh Duyên nói rằng nhìn vào khí tràng của Đức thì rất dễ nhận biết rằng nó là một Linh Đồ cấp năm, vậy có nghĩa là sức mạnh của nó chỉ bằng với một Linh Đồ ngũ cấp thông thường mà thôi. Kế tiếp, là kiểm tra độ nhanh nhẹn, có một cái máy liên tục bắn ra những quả bóng điện tử từ nhiều hướng, Đức chỉ cần liên tục tránh né là được. Kết quả cuối cùng là nhanh nhẹn Linh Đồ lục cấp, cao hơn Linh Đồ ngũ cấp bình thường chỉ một tí. Đến phần thi thể lực thì nó tưởng thế nào, hóa ra là một cái khoang liên tục bơm vào một thứ nước kỳ lạ được gọi là Trọng thủy, theo giải thích của Linh Duyên thì ở thế giới loài người cũng có tồn tại thứ như vậy rồi.

Tại dưới áp lực của biển sâu, thợ lặn muốn rút lấy không khí thì không thể sử dụng bình chứa oxy được. Oxy lỏng có thể giải quyết được vấn đề này, nhưng nó sẽ trực tiếp gây nên một triệu chứng được gọi là hyperoxia. Hay đơn giản hơn, ngộ độc Oxy.

Lạy chúa trên cao, à nhầm, mình là đệ tử Phật môn, Đức tự nhủ. Hít khí Oxy cũng có thể ngộ độc chết? Đầu năm nay ra đường kiểu gì cũng có thể chết được là sao. Linh Duyên gõ đầu cậu:

- Vật cực tất phản, trên đời này cái gì quá mức đều không tốt. Lại nói về Trọng Thủy, nó là một dạng hỗn hợp gồm có Oxy, một số chất kích thích không gây nghiện, vân vân. Khi anh nằm trong cái buồng này, Trọng Thủy sẽ liên tục kích thích cơ thể anh, để từ đó tính được điểm số thể chất. À ngoài ra trong tình trạng say Trọng Thủy, ý chí và trí tuệ cũng có thể tính được luôn.

Dưới sự đàn áp của Linh Duyên, Đức đành gạt nước mắt mà bước vào buồng Trọng Thủy.

“tích tích”, cỗ máy vang lên những tiếng kêu lạnh lùng, sau đó nước bắt đầu tràn vào trong máy. Đức cảm thấy da thịt lạnh lạnh. Thứ Trọng Thủy này khiến cậu có cảm giác hơi nặng nề, tựa như thể nó nặng hơn nước thông thường rất nhiều. Cậu định vùng vẫy thì chợt phát hiện ra hai tay hai chân đã bị những thanh thép trói chặt từ lúc nào. Nước bắt đầu dâng lên đến cổ, sau đó đến mặt. Cậu hét lên kêu cứu với Linh Duyên:

- Cứu với!

Chỉ thấy cô ở ngoài lắc đầu, tay làm ký hiệu giờ ngón cái lên ý bảo không sao đâu! Không sao đâu cái đầu nó ấy! Đức muốn chửi thề nhưng nước đã ập vào cả khoang họng lẫn mũi cậu. Khi cậu chuẩn bị tâm lý bị sặc nước, cậu chợt nhận ra một điều kỳ lạ.

Cậu đang thở trong nước.

Dần dần, Đức cảm thấy mê man, sau đó là lịm đi. Cậu thấy bản thân đang đứng tại một cánh đồng, đằng xa là một ngôi nhà kho kiểu Mỹ. Cảnh vật đang mờ ảo như vô số hình bóng xếp chồng lên nhau, giấy lát sau chợt rõ ràng. Giống như.... Khi đi cắt kính cận vậy....

- Phù!

Cánh cửa của chiếc buồng Trọng Thủy từ từ mở ra, sau đó là Đức lập cập bước ra ngoài. Trên người cậu không hề bị ướt một chút nào, theo giải thích của Linh Duyên thì đó là do đặc tính vật lý của Trọng Thủy. Cô cảm một tờ giấy mới được in ra với rất nhiều thông số khoa học quơ quơ trước mắt Đức:

- Điểm Thể Chất của anh hơi thấp. Chỉ bằng với một Linh Đồ nhị cấp, mà cũng đừng buồn, dù sao anh không theo trường phái luyện thể. Trí tuệ Linh Đồ tam cấp, cần cố gắng thêm để bắt kịp. Nhưng ý chí của anh đạt đến Linh Đồ cửu cấp, rất có tiền đồ! Chẳng lẽ anh có tiềm năng để trở thành một tinh thần lực sư?

Cô gái, tôi chính là một tinh thần lực khổng chế sư!

Tác: Để chúc tết các đạo hữu, tiểu tác chương này tăng thêm 500 chữ so với bình thường!

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Tập Đoàn Đại Hồng

Cô đẩy Đức đến trước một tảng thủy tinh đang lơ lửng trên không trung:

- Đặt tay vào đây, sau đó tập trung tinh thần lực, năng lượng vân vân vào nó. Màu sắc của tảng đá này sẽ thể hiện lên đặc tính của năng lượng, dạng năng lượng và độ mạnh yếu!

Đức làm theo lời Linh Duyên. Đầu tiên là cậu dồn tinh thần lực vào tảng đá. Nó nhanh chóng trở thành một màu đỏ tươi, sau đó pha lẫn một chút đen đặc. Dần dần màu đen bắt đầu lan ra, và nhanh chóng bao trùm lấy màu đỏ. Linh Duyên nhìn thấy cảnh này thì nhíu mày:

- Hòa linh căn sao? Tinh thần lực của anh có mang theo một lượng lớn hơi thở của lửa, tuy nhiên cái phần màu đen này là gì? Đúng là Dị Linh giả có khác, rất không phụ lòng chữ “dị” trong tên mình!

Đức đã sớm toát mồ hôi hột khi nhìn thấy ánh sáng đen đó. Linh Duyên có thể không rõ, nhưng cậu rất rõ ràng về thứ màu đen đó đại diện cho cái gì. Chính là Quỷ Huyết đang chảy trong người cậu. Cậu đã vô tình quên đi thứ mà đã cứu mạng cậu khỏi căn bệnh hiểm nghèo bấy lâu nay. Hơn bất cứ ai, Đức rất rõ về những cảm xúc tiêu cực mà quỷ huyết đã ảnh hưởng lên cậu. Với Đức, quỷ huyết bây giờ đã có phần nguy hiểm. Cậu có thể cảm thấy được mặc dù con quỷ bên trong còn non yếu, có một lúc nào đó nó sẽ quay ra khiến cậu lâm vào tình cảnh không thể ngóc đầu được. Ném suy nghĩ phức tạp về quỷ huyết ra đằng sau, Đức quan sát viên đá một cách kĩ lưỡng. Nếu để ý kĩ, cậu có thể nhận ra rằng viên đá này đang liên tục dồn nén tinh thần lực của cậu lại, tạo thành những luồng sáng di chuyển bên trong nó.

- Tinh Thần lực Linh Sư nhị cấp!

Linh Duyên sợ hãi hô! Cô đã từng thấy nhiều người có chỉ số cao hơn cấp độ của bản thân rồi, ngay chính cô cũng thế. Nhưng có chỉ số cao hơn qua cả một cái cấp bậc lớn thì cô chưa từng thấy. Phải biết rằng, tinh thần lực để vượt qua bình cảnh của Linh Đồ mà tiến thẳng vào Linh Sư là rất khó! Hai mắt cô phát sáng nhìn Đức:

- Vũ, anh có thể trở thành một phù thủy, pháp sư hoặc thầy đồng! Với tinh thần lực và ý chí cao như vậy, những hướng phát triển thiên về tinh thần thực sự rất thích hợp với anh!

- Vậy còn sư tỷ? Sư tỷ chuyên về cái gì?

Linh Duyên mỉm cười, cuối cùng cô cũng có cơ hội thể hiện với người sư đệ kém tuổi mình này. Cô dẫn Đức đi vào một hành lang màu trắng, cả hai người bước vào một căn phòng cao khoảng mười mét, rộng mấy trăm mét vuông. Nó như một cái nhà thi đấu cỡ nhỏ vậy.

Mà chính là như thế.

- Khởi động trình tự mô phỏng, người dùng: Ôn Thị Việt Phương, Bắc Phủ, An Toàn Khu thành Thái Từ, mã số:.....

Một khu rừng rậm từ từ hiện ra khiến Đức hoảng hồn. Linh Duyên mỉm cười:

- Đây chỉ là linh thuật ảo thuật của khu tập luyện thôi, không cần phải bắt ngờ như vậy.

- Ôn Thị Việt Phương?

- Đó là tên thật của em, anh chưa nghe nói đến dòng họ nhà họ Ôn hay sao?

Tại Lạc Việt này, có tồn tại vô số những thế lực. Mà trong những thế lực đó, đứng đầu chính là Hoàng tộc. Hoàng tộc ở đây không chỉ những người đứng đầu chính phủ thế giới, mà họ trực tiếp nắm trong tay quân đội. Hoàng tộc là một khối liên minh của các triều đại cũ của Việt Nam, hay chính là của Lạc Việt, đứng sau hậu thuẫn tại Linh Giới. Trong đó bao gồm Lý, Triệu, Mai, Phùng, Ngô, Đinh, Lê, Trần, Mạc, Trịnh, Nguyễn. Sau hàng ngàn năm tranh đấu, Hoàng tộc hiện nay chỉ còn lại Lý gia, Trần thị, Lê tộc, Mạc phủ và Nguyễn phùng là nắm trong tay cương vị, được người đời tôn vinh là Tứ Trần Gia Tộc. Bốn gia tộc này cùng các gia tộc nhỏ hơn như Triệu, Mai, Phùng vẫn đại diện cho tinh thần dân tộc của người Lạc Việt, tuy không trực tiếp điều hành đất nước nhưng là lực lượng trung kiên để bảo vệ tổ quốc.

Về tài chính, chúng ta không thể coi thường được tập đoàn Đại Hồng và công ty Thống Nhất. Tập đoàn Đại Hồng được thành lập bởi một người miền núi, ông Ôn Văn Khánh, cũng chính là cha của Linh Duyên. Trước đây ông sống tại An Toàn Khu thành Thái Từ, một tòa thành nằm tại phía bắc Thành Xác Cáo. Là một người khôn ngoan khác người và có phần lạnh lợi, ông đã bước vào con đường kinh doanh khi chỉ mới mười ba tuổi, thành công đánh ra được một sự nghiệp vĩ đại đó chính là độc quyền gần như 100% các ngành nghề về chế tác thiết bị điện tử, cũng như nghiên cứu khoa học kỹ thuật đều do tập đoàn của nhà họ Ôn bỏ tiền ra đầu tư. Trước đây có một kẻ phản bội lại tổ quốc mà ly hương về các Vực khác đã từng lên tiếng chê bai người Lạc Việt nghèo nàn, không có trí tuệ. Ôn Văn Khánh cùng tập đoàn Đại Hồng đã chứng minh cho cả thế giới thấy sức mạnh của người Lạc Việt! Vùng đất Âu Vực đã bắt đầu được đưa vào sử dụng hai mươi năm trước, đây là một kỳ tích vĩ đại. Lần đầu tiên, loài người đã sử dụng khoa học công nghệ để đưa một địa vực nhân tạo lên không trung! Chỉ sau hai mươi năm, vô số các quốc gia đã phải bỏ tiền ra mua của tập đoàn Đại Hồng những mảnh địa vực nhân tạo như vậy, tuy nhiên chỉ có Âu Vực mới là mảnh địa vực to lớn nhất, vĩ đại nhất!

Bởi thế cho nên, Ôn Văn Khánh cũng chính là Âu Chủ, ngang bằng với Lạc Đế là Nguyễn Tường Thiên của Lạc Vực.

Nghe Linh Duyên giải thích, Đức toát hết mồ hôi hột nhìn cô:

- Vậy em không khác gì công chúa của Lạc Việt rồi?

Cô hất hàm lên nhìn cậu:

- Tất nhiên!

- Vậy tại sao em lại trở thành đệ tử của Hóa Đạo Tự?

Linh Duyên chợt buồn bã. Đức cảm thấy mình vừa chạm đến một điều thầm kín gì đó của cô gái này. Cậu nhanh chóng chuyển chủ đề:

- Ôm, vậy sư tỷ đại nhân có thể cho tiểu đệ thấy được năng lực của người chứ?

Linh Duyên bật cười, tay cô như làm ảo thuật rút ra một lưỡi kiếm màu đen thui được làm từ đồng đen trông có phần rỉ sét. Điều khiến Đức giật thót tim đó chính là cậu nhận ra lưỡi kiếm này.

Đây chẳng phải là Thuận Thiên Kiếm?

Linh Duyên nhướn miệng cười:

- Đây là một lưỡi kiếm cổ được Đại Thánh Minh Không chính tay đúc ra, phục chế trên thân khí Thuận Thiên Kiếm của Lê Thái Tổ. Bản gốc hiện nay đang được cất giữ ở trong hoàng tộc đó nha.

Cô ném lưỡi kiếm cho Đức, cậu bắt lấy nó nhưng lại ngã dúi dụi. Chỉ có một chữ: Nặng! Thanh kiếm này nặng khủng khiếp, cậu đỏ mặt tìm cách nhấc nó lên. Cậu rên rỉ:

- Khoan đã, Lý Quốc Sư sinh ra trước Lê Thái Tổ hàng trăm năm cơ mà?

Linh Duyên nhặt lấy thanh kiếm, cô bĩu môi nhìn cậu:

- Đó là lịch sử của phàm giới. Minh Không Đại Thánh, hay còn được gọi là Lý Quốc Sư, hay Đức Thánh Nguyễn, sống thọ đến năm trăm năm, thanh kiếm mà em cầm trên tay đây chính là một trong những số ít vật mà ngài đã đúc. Vào thời điểm ngài ấy đúc thanh kiếm này thì Lê Thái Tổ mới cầm Thuận Thiên Kiếm còn chưa trả lại cho Kim Quy Thánh Thú.

Cô múa thanh kiếm trên không trung, thanh kiếm xoay vù vù khiến Đức cảm thấy sợ hãi. Linh Duyên mỉm cười:

- Thanh Thiên Mệnh Kiếm này có một đặc điểm rất kỳ lạ. Nó không quá sắc bén, hay có thêm năng lực đặc thù gì. Điều kỳ thú duy nhất chính là nó rất nặng! Đối với người có cấp độ càng cao thì thanh kiếm này càng nặng, vì nó đại diện cho số mệnh! Người muốn chống lại số mệnh của trời đất càng nhiều thì trừng phạt càng lớn. Nhưng với người đã được thanh kiếm này thừa nhận thì lại không hề nặng một chút nào cả. Bởi vậy nên ba của em mới an tâm mà giao thanh kiếm quý như vậy cho em, vì chẳng ai có thể cướp được nó, dù có cướp được thì cũng không dùng được!

Bạn đang đọc truyện *Du Hành Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.